

I. PLANTÆ PETALODEÆ.

VII. DIPLOSTEMONES a).

DIPLOSANTHERÆ Royen. p. 439.

Hoc communi nomine comprehenduntur aliquot ordines naturales, quibus commune est, bis tot stamina habere, quot sunt calycis segmenta, aut petala. Rationem istam plus valere debere, quam simplicem numerum, exemplo constat Hypopytidis, Rutæ, Paridis, in quibus aut in eadem stirpe, aut in eadem certe specie, flores numeros 4. & 5. etiam 3. & 6. in suis petalis sibi permittunt. His enim omnibus floribus stamina constanter sunt in ratione dupla ad divisiones floris, octo ad quatuor, decem ad quinque, duodecim ad sex. Neque tamen dissimulari dobet, in nonnullis Geraniis, Sedis, Alsinis & Myosotidis speciebus, dimidium numerum staminum desiderari, ut petala non superent. Verum etiam hic plerumque aut vestigia staminum supersunt, quæ deficiunt, ut in Geraniis, potissimum Africanis, aut in eadem specie modo dupla sunt stamina in folio uberiori, modo dimidio pauciora in steriliiori, quod exemplum in Myosotide certum est. Præterea reliquæ notæ, universusque habitus, non finunt, ob hanc solam in staminibus notam, minimas plantas divellere, ut Alsinis duas tenuifolias, medium & hypericifoliam, spongulas duas &c.

I. CARYOPHYLLEÆ LINN. ord. nat. n. 22.

His plerumque calyx quinquefolius, aut quinquefidus: petala quinque: fructus unilocularis, polyspermous, petalis circumdatus. Raro numerus petalorum ad quatuor & ad tria usque diminuitur.

ELATINE LINN. n. 502.

POTAMOPITYS BUXBAUM. Comm. Acad. Petrop. T. I. p. 243.

ALSINASTRUM VAILLANT. T. I. f. 6.

Calyx quadrifolius, foliolis subrotundis. Petala quatuor, ovata, patula. Stamina octo. Tubæ quatuor. Fructus quadilocularis, quadrivalvis, polyspermous. In altera specie ternarius numerus pro quaternario succedit.

857. ELATINE foliis verticillatis LINN. I. p. 527.

Ericoides facie pinastelle RUPP. ed. nostr. p. 90. BUXBAUM. plant. hal. p. 105.*Alsinastrum Gallii folio* VAILLANT. p. 6. t. 1. f. 6. Characterem BUXBAUMIUS culpat b), Recentem cum non viderim, corrigere nequeo.& *Alsinastrum Gratiolle folio* I. R. H.*Potamopitys* BUXBAUM l. c. t. 8. f. 2.

Circa Mülhusiam Cl. HOFER.

Caulis inferius radiculas fluitantes per aquam dimittit, inde erectus, non ramosus, dodrantalis, latius. Folia Gallii lineata; inferiora acutiora, reflexa; superiora obtusa, latiora, patula, ovato lanceolata, verticillatum ex caule nata, octo ad duodecim. Flores in brevibus pedicillis albi.

858. ELATINE foliis conjugatis (oppositis) LINN. ibid.

Hydropiper BUXBAUM. Cent. II. p. 35. t. 37. f. 3.*Alsinastrum Serpyllifolium*, flore albo, tetrapetalum VAILLANT. p. 5. t. 2. f. 2.& *Alsinastrum Serpyllifolium*, flore roseo, tripetalum EJUSD. ibid. f. 1.

Icon OEDERI t. 146.

Circa Mülhusiam. Ego reperi circa Engesen ultra Hanoveram in udis.

Cauliculi exigui, ramosi, diffusi subinde radiati. Folia ovato lanceolata, & elliptico lanceolata, conjugata. Flores in petiolis unifloris, colore subroseo, petalis & calycibus ovatis, calyce majori.

CHERLERIA

a) Metab. stud. botan. edit. a. 1736 p. 19. not. h. b) Nov. Eph. Nat. Cur. Vol. I. obs. 8.

CHERLERIA HALLER. *It. Helv.* n. 79.

LINN. n. 570.

Calyx quinquefolius: stamina decem: fructus unilocularis, trispermos, acuminatus. Sed loco petalorum, quinque cordati unguis, qui quinque stamina præferunt; uti alia quinque ex calycis intervallis prodeunt. Hi unguis sunt hujus plantæ petala. Tubæ tres. Semina hinc convexa, inde planum angulum faciunt.

*859. CHERLERIA *It. Helv.* II. n. 79. T. XXI. LINN. I. p. 608. SEGUIER. *plant. veron.*
Suppl. p. 180. t. 4. f. 3.

Sedum montanum perpusillum, *luteolis floribus* PARKINSON. p. 737. 738.

Sedum montanum perpusillum, *luteum* MORISON. III. p. 471. f. 12. t. 6. f. 14.

Lychnis alpina muscosa foliis, *densius stipatis*, *floribus parvis*, *calyce duriori* PLUKNET. *Almag.*
p. 235. t. 42. f. 8.

Kiawel affinis HALLER. *Comm. Lit. Nor.* ann. 1736 *hebd.* 13. t. 1. f. 5.

In alpibus altioribus ubique. Legi in monte *Gemmi*, *Leitern*, *Gottbard*. In glacialibus supra *Bagnes*, in *S. Bernardo*, *Sempronio M.* alpibus *Griseis*: circa *Chamouny*: In monte *Fouly*, *Audon*, *Prapiez* &c.

Cespites facit late sparsos & densissimos: caulinos habet repentes, perennes, duarum, aut trium unciarum, subinde fundentes rosulas densissimas foliorum lanceolatorum; ad caulem folia conjugata, dense congesta, firmula, perangusta, linearia, acuta. Petioli numerosi, vix bilineares, ex mediis rosulis flosculum gerunt unicum, perpetuo eminentem. Calycis folia striata, ovato lanceolata, cava. Omnia virescunt. Cel. SEGUIER quinque vera petala in sua planta describit. Hæc in nostra nunquam reperiuntur. Vicissim Vir Cl. stamna omnia ex ambitu fructus filamentis capillaris nata depingit, non ex unguibus nostris. Negat ea petala Cl. SCOPOLI c).

ALSINE TOURNEFORTII t. 106.

ALSINE LINN. n. 380. pentastemon, tubis ternis.

ARENARIA LINN. n. 569. decastemon, tubis ternis, petalis integris.

STELLARIA LINN. n. 558. tubis ternis, decastemon, petalis bipartitis.

SPERGULA LINN. n. 586. tubis quinis.

SAGINA LINN. n. 176. tetraestemon.

MOEHRINGIA LINN. n. 494. octostemon.

& HOLOSTEUUM LINN. n. 104. tristemon.

Cum mihi methodus naturalis sola placeat, non potui hoc genus etiam BAUHINIS per-spicum divellere. Etsi enim aliqua commoditas in hac divisione esse videtur, tam non potest ullo modo Alsine tenuifolia ab altera simillima divelli, quarum una pentastemon fit, altera decastemon. Ita genus Alsines expungetur. Porro Stellaria ab Arenaria non magis differt, quam Lychnides quadrifida a bifidis, quas LINNEUS conjunctas relinquit: aut Drabæ petalis integris & bifidis. Spergula ab Arenaria ob solas tubas non videtur separari posse, cum Spergula vegetalis Arenariae torfaceæ nodosa adeo similis fit. Tetrapetalam Alsinen fugacem a simillima alpina pentapetala Alsines specie separare non sustinui, neque ob sola stamna Moehringiam a Sagina. Quare genus naturale cum TOURNEFORTIO conservavi, ut tamen in ordines dividem, qui LINNEANA genera representant.

I. FLORE TETRAPETALO.

SAGINA LINN. tetraestemon, &

MOEHRINGIA LINN. octostemon.

860. ALSINE, octostemon foliis connatis, linearibus.

Alsine mucosa quibusdam I. B. III. p. 365.*Alsine montana*, *capillaceo folio* C. B. SCHEUCHZER. *It. VII.* p. 508. PLUKNET, t. 75. f. 1.

Alsine

Flor. Carniol. p. 500.

D d d d d

Alpine saxatilis LINDER. hort. t. 2.
Alpine tenuifolia, *muscosa* I. R. H. SCHEUCHZER. It. II. p. 149. SEGUIER. t. 5. f. 1.
Alpine polygonoides, *foliis tenuissimis*, *per genicula binis*, *ad summam polyanthos* PLUKNET.
 p. 22. f. 74. f. 3.

Mehringia LINN. I. p. 515.

Nihil frequentius ad rupes humidas, & saxa torrentium adspergine rorida.
 Cauliculi teneri, dōdrantales, ramosissimi. Folia longa, linearia, gracilia, in origine
 lata, confluentia, ut a caule vere perforentur. Flores in longis petiolis unifloris,
 ex alis foliorum natis. Calyx patulus; sic petala angusta, elliptica, lanceolata,
 lactea. Fructus ex ovato conicus.

861. *ALSINE* tetraestemon, foliis connatis, lanceolatis.

Hyssopus Salomonis MONTALBANI.

Saxifraga annua, *Anglica*, *Alpinae* foliis PLOT. Oxfordsbir. p. 149. t. 9. f. 9.

Alpine saxifraga, *angustifolia*, *minima*, *montana* COLUMN. p. 290. 292. ob octo stamina.

Alpinella muscosa flore repens DILLEN. nov. gen. p. 124. t. 6.

Alpine saxifraga, *graminifolia*, *floribus tetrapetalis*, *herbidis* & *muscosis* PLUKNET. t. 74.

Alpine minima, *flare fugaci* I. R. H. VAILLANT. f. 2.

Alpine pusilla, *graminea*, *flore tetrapetalis* SEGUIER. II. p. 421. t. 5. f. 3. LIND. hort. t. 8. bene.

Sagina ramis procumbentibus, *petalis brevissimis* LINN. I. p. 185.

Nihil vulgatus in areis glareosis hortorum, in testis plantas alentibus, in torfaceis v. gr. Löbr.
 Exmini mis plantis est, biuncialis, caule ramoso, annuo. Folia basi latiuscula caulem
 amplexa, connata & perfoliata, linearia, parum acuta, fasciculatum ramos terminant. Petoli ex alis foliorum semunciales, uniflori. Flores plerumque clausi: calycis foliola acuta; petala quatuor, calyce minora, ovata, alba, in spontaneis
 etiam nulla a); tubae quatuor, & quatuor stamna. Addit Cl. JACQUIN intercurrere
 plantas fructu pentapetalo, tubis fructus quinis.

II. FLORE PENTAPETALO.

I. INTEGRO.

ALSINES sp. LINN.

SPERGULA LINN. n. 586.

& ARENARIA n. 569.

862. *ALSINE* foliis linearibus, connatis, pediculis longissimis, unifloris Emend. I. n. 71.
 Catal. rar. n. 497.

Alpine alpina repens, capillaceo folio. floribus solitariis, albis, pentapetalis, pediculo longo ful-
 tis, petalis subrotundis & integris MICHELIS hort. flor. p. 5.

Icon OEDERI t. 12.

& ex ea *Stellaria* foliis subulatis, scabris, subbifloris, petalis emarginatis, germinibus oblongis,
 calycibus striatis LINN. I. p. 604. sed nostrae petala non sunt emarginata, neque
 OEDERIANAE.

Hæc est *Mehringia*, in qua stamna decem, stylos tres MONTINUS reperit diff. p. 2.

Alpine tenuifolia, pediculis florum longissimis VAILLANT. p. 8.

Spergula foliis oppositis, linearibus, levibus, pedunculis solitariis, longissimis, caule repente,
 LINN. I. p. 631.

In udis rupibus, inter muscos, in monte Javernaz, Chaud commun, Prapioz, Jeman,
 Isenau, Speluga, S. Bernhard, Mole, Taveyannaz, Col de Ferry, Tompey. In
 planitiem descendit, cum circa Parisios nascatur, & versus Luganum.

Valde similis paulo prioris *Alpines fugacis* 861. mollis, radice multicipite, cespitosa, cauli-
 culis diffusis, triuncialibus, brachiatis, divaricatis, subhirsutis. Folia graminea,
 lineata, perangusta, ad terram congesta, ad caulem pauca, in origine sua latius-
 cula, & a caule perforata. Flores per ætatem nutantes, vix aperti, in prælongis
 petiolis, uncialibus, & biuncialibus, unifloris. Calycis foliola quinque, obtusa,
 oris albis. Petala quinque ovata, alba. Stamina decem. Fructus ovato conicus,
 tubis quinque, in quinque valvas difilit, duplo calyce longiores & cartilagineas.

*863. *ALSINE* foliis linearibus, obtusis, calycibus viscidis Emend. I. n. 70. +

Alpine polygonoides, *foliis brevibus*, *flore albo* LINN. I. p. 178.

Alpina & montana. Reperi in monte Enzeinda, Taveyannaz, in Prapioz, Audon,
 Martinets,
 a) Vindob. ad p. 26.

Martinets, *Dent de midi*, *Fouly*, *Furcula*, *Alpibus supra Kienthal*. In suis montibus abunde Cl. GAGNEBIN.

Radix longa, ramosa, multiceps; caules vix dodrantales, procumbentes, fisci, albi, alterne flexi, flaccidi, debiles. Folia congesta, imbricata, ut caulem tegant, obscure viridia, mollia, glabra, tamen latiuscula, fine obtuso, etiam acuta: Suprema, sub floralibus petiolis, lanceolata, oris albis, hæc conrata, ut a caule perforentur. Summi cauliculi in petiolis femuncialibus aliquot præferunt flores. Calycis quinque folia, ex ovatis lanceolata, oris albis, subviridia, subhirsuta. Petala alba, ovata, calyce parum majora. Fructus ovatus, de calyce eminet, valvis quinque. Stamina decem; tubæ tres.

*864. ALSINE caule flaccido, dichotomo, foliis linearibus, acutis. †

In loco die Clus, qua ex Candersteg aditum vallis Gasterthal Cl. DICKIUS. Misit etiam ex alpibus pedemontanis Cl. BELLARDUS.

Caulis infirmus, quatuor sexve unciarum, sèpe in summitate dichotomus, tamen ut etiam in tres ramos ex uno punto findatur. Folia amplexicaulia, si accurate inspexeris latiuscula, ad dimidiam lineam & ultra, linearia, lineata, acuta, patula, sub floribus ovato lanceolata. Flores in ramis nudis, aut unico pare foliorum præditis, unifloris, uncialibus, etiam longioribus, subhirsutis. Calycis folia lineata, lanceolata, peracuta. Petala quinque, alba, ovata, longitudine calycis. Stamina decem, petalis paulo breviora. Tubæ tres breviores.

*865. ALSINE foliis linearibus lanceolatis, hirsutis, calyce petalis æquali. †

An *Alpine alpina*, *multiflora*, *capillaceo folio*, *flore minore* SEGUIER. Supplement. p. 177? cum decaftemonem dicat.

Cum *Alpine tenuifolia* nomine apud Auctores videtur tradita fuisse, quæ nobis in segetibus, in muris vulgo nascitur, tum inter stipulas, & Genevæ sur les tranchées.

Radix exilis. Caulis erectus, teres, subhirsutus, trientalis, ramosus, & dichotomus, tamen ut alter truncus altero major sit, & medius unicus flos ex angulo surgat. Folia amplexicaulia & connata, atque perfoliata, lanceolata, latiuscula, longe mucronata. Flores numerosi, in ramosis pediculis erecti, & cernui. Calyx petalis major, segmentis ovato lanceolatis; sic petala, et si breviora. Stamina decem. Fructus ex ovato conicus. Tubæ tres. Caulis, folia, calyx, levi hirsutie teguntur, & subviscida sunt.

866. ALSINE foliis linearibus, glabris, petalis calyce brevioribus.

Alpine pentastemon, *gramineis foliis geniculata* SEGUIER. p. 175.

Alpine tenuifolia I. B. III. p. 364. VAILLANT. p. 7. t. 3. f. 1. SEGUIER. p. 418. t. 6. f. 2. ex icono, sed habet pentastemonem gramineis foliis geniculatum Stepplem. p. 175. & videatur adeo tenuifoliā suā a sua pentastemonē separare.

Arenaria foliis subulatis, *caule paniculato*, *pedunculis simplicibus*, *capsulis erectis*, *petalis calyce brevioribus* LINN. I. p. 607. sed nostra est pentandra. An ad priorem.

Similibus locis pervulgaris, inter stipulas v. gr. inter Robtbaüs & rivulum.

Ex minima radice cauliculi semidodrantales, grandes, brachiati, glabri, ramosi potius, quam dichotomi, ut supremi flores inferioribus altius se efferant. Folia similia priori, sed glabra, longiora, tamen latiuscula & in origine connata, fulcata; ea sede caulis nodosus. Petoli florigeri pertenues. Calycis folia lineata, ovato lanceolata, aristata, alis albis, glabra, sèpe pariter hirsuta. Petala ovata, calyce minora, exigua. Stamina quinque. Fructus ovato conicus, superne inanis. Tubæ tres. Amat folia floresque in fasciculos per summos ramos collectos habere. A priori etiam differt, quod altior sit, minus dura, & petala ad calycem etiam minorem rationem habeant.

Hanc, quando in loco pingui adolevit, habet Cl. LA CHENAL pro *Alpine segetali*, *gramineis foliis*, *unum latus spectantibus* VAILLANT. t. 3. f. 3. quæ magis dichotoma & nutans esse videtur, & foliis longioribus differre. Stamina sue octo Cl. LA CHENAL, quina suæ VAILLANTIUS tribuit. Circa Basileam.

867. ALSINE foliis linearibus, petalis calyce longioribus.

Alpine αλπικελειος RICHER.

Alpine caryophylloides tenuifolia, *flore albo*, *punctato* PLUKNET. p. 22. t. 7. f. 3.

D d d d d 2

Alpine

Alpine glabra, tenuissimis foliis, floribus albis HERMAN. Paradis. Battav. p. 12.
Alpine saxatilis & multiflora, capillaceo folio I. R. H. VAILLANT. p. 7. t. 2. f. 3. It. hercyn. n. 15.
Alpine alpina, minima, glabra SCHEUCHZER. It. II. p. 129.
Arenaria foliis subulatis, caulis paniculatus, calycum foliolis ovatis LINN. I. p. 609.
 In rupibus alpium, Juræ montis b) & montium Hercynicorum ubique; etiam in planitiem descendit, à la Rape prope Roche.
 Radices incredibilem numerum caulum efferunt, qui in densissimum cespitem congregantur, semidodrantales sunt, & ramosissimi, maxime multiflori. Folia linearia, sed latiuscula, arguta, connata, glabra. Flores ex aliis sinuque foliorum latiusculorum, ovato lanceolatorum. in petiolis brevibus, unifloris. Calyx lineatus, ovato lanceolatus, minus, quam sequenti, durus. Petala ovata, alba, calyce majora. Stamina decem. Tubæ tres breves. Tota planta glabra.

*868. ALSINE foliis fulcatis, recurvis, radicalibus linearibus, congestis, caulinis lanceolatis Emend. I. n. 73. Conf. SEGUIER. p. 173. †
Alpine saxatilis, Laricis folio, flore minori MAGNOL. bort. reg. p. 11. t. 2. ex fide plantæ Cl.

COMMERSONII, & SCHEUCHZERI. Icon foliis convenit, differt ramosis petiolis.

Altiorum alpium est, vallis Ursaria, Gotthardi, Enzeindaz, S. Bernhard, Fräla.
 Radix etiam perennis, multiceps, cespitosa, foliis circa terram & imum caulem valde congestis, glaucis, duris, linearibus, ad alterum latus curvis. Caules ne trientales quidem, uniflori, aut pauciflori, superne subhirsuti. Folia caulina pauca, latiuscula, connata, lanceolata. Calyx subhirsutus, profunde fulcatus, ovato lanceolatus. Petala magna, ad sex lineas, alba, ovata. Stamina decem. Tubæ tres.

869. ALSINE foliis linearibus, angustissimis, calycibus tubulosis, villosis.

Alpine alpina, junceo folio C. B. prodr. p. 118. RAI &c.

Auricula muris pulchro flore, folio tenuissimo I. B. III. p. 360. petalis incisis.

Arenaria foliis setaceis, caule superne nudiusculo, calycibus subhirsutis LINN. I. p. 607.

In montanis & alpinis. In lapidosis montis Thuiri legi, qua primum in vallem subitur, quæ Anthoram alit. In alpinis paucim. In Prapiez, Salanfe, Arbignon, Praborgne; supra Wasen. Inter Airolo & Faido. Ad lacum Silensem. In Pilato monte.

Craffa, lignosa radix, cespitem multorum caulum producit, semipedalium, semifubrectorum, durorum, hirsutorum. Inferne plurima folia habent perangusta, plerumque ad alteram partem conjecta, & curva, superiora ramorum pene nuda sunt. Flores ex summa planta in petiolis subhirsutis, unifloris. Calyx longus, cylindricus, lineatus, subhirsutus. Petala lineata, ovata. Stamina decem. Tubæ tres. Fructus longus, cylindricus.

*870. ALSINE foliis filiformibus, pungentibus, calycibus aristatis t. 17.

Alpine foliis setaceis, calycibus aristatis, petalis integris, brevibus LINN. I. p. 389.

Alpine polygonoides, tenuifolia, flosculis ad longitudinem caulis velut in spicam dispositis RAI

Syn. III. p. 346. ex fide speciminis a DILLENO misli.

Alpine &c. SEGUIER. Suppl. p. 174.

In arenosis à la grande Eau prope Aquilegiam; in area Arcis St. Tryphon, & in insula Montdeni, paucimque in Gubernio Aquilejeni; tum in Valesia circa Sedunum, Branson.

Etiam à la tuillerie de Grandson: prope Concise Cl. GAGNEBIN, & in Castello Istein. Caules annui, erecti, pedales, teretes, cespitosi, ramosi, subhirsuti. Folia fasciculata ob ramorum numerum, omnibus aliis Alpines speciebus tenuiora, setacea, longa, acutissima, tamen ut basibus latis, connatis, a caule perforentur. Flores in junioribus plantis ex aliis, in maturis quasi umbellati. Calyces aristati, pungentes, lineati. Petala ovata, alba. Stamina quinque c), tubæ tres.

871. ALSINE foliis superioribus fasciculatis.

Polygonum avulsum RICHER.

Arenaria I. B. III. p. 723.

Alpine nodosa Germanica C. B. prodr. p. 118.

Polygonum foliis gramineis alterum LOESEL. p. 204. ic. 64.

Alpine palustris Ericæ folio, polygonoides, articulis crebrioribus, flore albo, pulchello PLUKNET p. 23. t. 7. f. 4.

Spergula foliis oppositis, subulatis, levibus, caulis simplicibus LINN. I. p. 630.

Icon OEDERI t. 96.

In tor-

b) Basler Merkward. V. p. 543.

c) Etiam SEGUIER. Decem JACQUIN. obf. 1. p. 31.

In torfaceis prope Pümpliz & Löbr ex ipsis eversis cespitibus abunde: circa Seedorf; circa Anet, Morat, &c.

Radix perexigua. Cauliculi palmares, geniculis tumidi, erecti, aut prostrati, ramosi. Folia ad terram uncialia, paulum pulposa, viridissima, uncialia, ad caulem brevia, conjugata, connata, tamen ut, in superiori parte plantæ, junioris rami prima folia singulis foliis insideant, iisque faciem impertiant verticillatam. In summis ramis ex petiolis unifloris flores erecti, speciosi. Calyx ovatus, oris albis, non striatus. Petala ovato lanceolata, lactea. Stamina decem. Fructus piriformis, quinque valvis dehiscens. Tubæ quinque. Semen reniforme, rugosum.

872. ALSINE foliis linearibus, stipulis ovato lanceolatis, argenteis.

Spergula purpurea L. B. III. p. 722.

Alpine Spergula facie, seu *Spergula minor*, subcærulo flore C. B. prodr. p. 119. LINDERN. Tournef. Alf. t. 4. f. 2.

Polygonum foliis granineis, *Spergula* capitulis LOESL. ic. 63.

Arenaria foliis filiformibus, stipulis membranaceis, vaginantibus LINN. I. p. 606.

Minus frequens in Helvetia, quam in Germania. Circa Basileam C. B. inter novam Domum & arcem Oetlingen d). Ad Wiesam & in agris versus Wyler CHERLER. Mülhusiae in agris arenosis. In glareosis reperi ad Arolam im Rätishoden vallis Haseliæ. Prope Nidau. Super Viége Valesiæ.

Cauliculi prostrati, ramosissimi e); summitates villosæ & viscosæ. Folia linearia, firma, conjugata. Iis junioris rami minora folia insident. Sub foliis duæ stipulæ siccæ, splendentes, ovato lanceolatae, quibus aliae minores, ad ramos pertinentes, accedunt. Ex omnibus foliorum alis, in petiolis unifloris, brevibus, flores calyce viscidæ, longe lanceolato, petalis quinque, ovatis, cavis, ex cærulo purpurascens. Stamina in nostris f) quinque antheris gemellis: sic in marina, non diffidente LINNÆO, ut adpareat Alsines Linnæanæ genus stare non posse. Tubæ tres, etiam quinque g),

Varietatem marinam in Helvetia non reperi.

873. ALSINE foliis verticillatis, seminibus rotundis.

Spergula DODON. Cereal. p. 139. hijt. p. 137. I. B. III. p. 722. Du HAMEL T. VI. p. 150. 151. f. 1.

Spergula foliis verticillatis, floribus decandris LINN. I. p. 630.

C. B. in palustribus ad Wiesam. Cl. MIEG infra Burgfelden & inter pratum Sclopétarium & Alschwyl. Bernæ non rara, in adscensu ad montem Gurten supra villam der Spiegel. In segetibus Valesiæ, vallis Ober Ormond, Ferriere, &c. Inter Bellinzonam & Magadin.

Caules debiles, male subrecti, ramosi, in summa parte dichotomi. Folia verticillata b), ab octo ad viginti, quibus alia fere æqualia folia junioris rami insident: cæterum teretia, fulcata, linearia. Flores in summis ramis nudis, divaricatis. Calyx viscidus, ovatus, oris albis. Petala ovata, lactei coloris. Stamina a quinque ad decem i). Fructus conicus, quinquevalvis. Tubæ quinque. Semina rotunda, nigra, marginata k). Petoli l) florales, dum semen maturatur, reflectuntur & nutant.

In Belgio ad pastum pecoris feritur, iisque cultus nunc etiam in Germaniam transiit.

Celeris est incrementi, & a pecore amatur. Cum Secali feritur m).

Spergula semine plano, membranacea n) ala cincta nondum a nobis detecta est. Ea apud LINNÆUM & inter Arenarias reperitur, & inter Spergulas p. 606. 630.

Pentandram vocat REYGERUS n*), decandram facit LOEFLING. p. 143. Eam ait Cl. GUNNERUS nunc ad pabula coli, cum vulgaris bobus displiceat o).

***874. ALSINE** foliis fulcatis, argute lanceolatis, petiolis unifloris.

Alpine spinosa, *minima*, *montana* AMBROSINI phytogr. p. 34. quæ

Alpine Bononiensis, non aculeata BOCCONE plant. rar. t. 12. mala icon.

Arenaria minor, *Camphorata* folio PETIVER. gazophylac. t. 34. n. 12.

Alpine uniflora & *grandiflora*, foliis acuminatis, glabris, petalis integris ALLIONE tab. 10.

Arenaria foliis subulatis, striatis, radicalibus confertis, caulinis unifloris LINN. I. p. 608.

Raram

d) Basler Merkward. VI. p. 199.

k) Pingit GREW. t. 73.

e) Conf. GERARD. p. 408.

l) Etiam tres PABRICIUS I. c.

f) Octo FABRICIUS busib. p. 59. Decem LINNÆUS.

m) Coll. Landwirthsch. Societ. I. p. 14. 15. BRADLEY

farm. direcl. p. 56. GLEDITSCH. Abhandl. II. p. 285.

g) MIEG. in litt.

n) DILLEN. Epb. Nat. Cur. Cent. V. obs. 38.

h) Conjugata esse RAT metb. p. 12. Duo folia quinquefida

n*) Flor. Gedan. p. 81. o) GUNNER. flor. Norveg. p. 17.

JUNG. phytogr. i) Conf. SCOPOLI p. 497.

E e e e e

Raram plantam Cl. DIVERNOI legit in monte Chasseron. Etiam Cl. LE CLERC misit, circa Genevam lectam. Inter meas etiam reperio, loci oblitus.

Refert varietatem angustifoliam Myosotidis alpinæ, sed facile separatur petalis integris.

Radix perennis, multiceps. Caulis ad terram ramosus, humilis, bipedalis, foliosus; in quoque caule flos unus, etiam bini. Folia rigida, fulcata, latiuscula, lanceolata, aristata, margine & nervo subhirsuto. Petioli erecti, longi, uniflori, duobus foliis vestiti. Calycis folia ovato lanceolata. Petala alba, ovata, omnium Alsinæ specierum petalis integris maxima. Stamina decem. Tubæ tres. Fructus conicus, perbrevis, quinquevalvis.

875. ALSINE foliis ovato lanceolatis, subhirsutis, petalis calyce brevioribus.

Alpine minor FUCHS. p. 23. TABERNÆM. p. 708.

Alpine minima DODON. p. 30.

Alpine minor, multicaulis C. B. Bas. p. 74. RAI I. R. H. In herbis siccis C. B. cum eo nomine erat *Alpine media*, & nostra cum nomine *Alpine minoris Lini capitulis*.

Arenaria foliis subovatis, acutis, sessilibus, corollis calyce brevioribus LINN. I. p. 606.

Alsinanthemum MICHEL. Hort. Flor. p. 109.

Nihil frequentius in muris, vallis, locis macilentis. Etiam in alpes adscendit, supra Praborgne.

Cauliculi projecti, ramosi, quatuor unciarum, cum foliis & calyce subhirsuti. Folia duriuscula, ex ovatis lanceolata, aristata, per oras ciliata. Flos in petiolis unifloris exiguis, petalis calyce minoribus, ellipticis. Stamina nobis decem; tube tres. Semina reniformia, aspera. Reperio in notis, me petala aliquando bifida vidisse.

876. ALSINE foliis ovato lanceolatis, ciliatis, petalis calyce majoribus t. 17.

Alpine minor, montana, magno flore RAI Syll. p. 59. Hist.

Alpine Serpylli folio, multicaulis & multiflora SEGUER. I. p. 421. t. 5. f. 2. que pilos exprimit.

Arenaria foliis ovatis, ciliatis, acutis LINN. I. p. 608. &

Arenaria foliis ovatis, nervosis, sessilibus, acutis, corollis calyce majoribus LINN. p. 605.

Nihil frequentius in alpinis saxosis.

Ad præcedentem proxime accedit: folia aliquid pulposi & solidi habent, mucro minus argutus est: petala triplo majora, ut calycem longe superent. Caulis & folia subhirsuta, ista scabra, etiam per oras vel magis ciliata, vel certe hactenus. Radix major, maxime multicaulis. Aliquando longius proserpit, & laxior est habitu; cæterum nullum verum discrimen reperio.

877. ALSINE caule recto, prostrato, foliis ovatis Emend. III. n. 196. †

An *Alpine alpina Anagallidis folio* ZANONI p. 13. t. 10. f. 12. Non tamen undique respondet.

Alpine palustris, Serpylli folio SCHEUCHZER. It. II. p. 129. ex fide horti sieci.

In altioribus alpibus S. Bernhard, Gottardo, Ovanna, Fouly, M. du Trient; circa originem Rhodani, supra Chamouny.

Multa habet prioris, sed caules penitus prostratos, longos; folia perfecte rotunda, absque acumine, ad basin paulum ciliata. Flores in petiolis brevibus, calyce ovato lanceolato, non arguto: petalis ovatis, calycem superantibus.

Alia planta ex horto Parisino mihi missa est, variis notis diversa, tenerior, petiolis floriferis in primis multo longioribus, foliis tamen lanceolatis.

878. ALSINE foliis ovato lanceolatis, trinerviis.

Alpine media TABERNÆM. p. 707. excepto flore.

Alpine Plantaginis folio I. B. III. p. 363.

Alpine foliis ovatis, acutis, petiolatis, nervosis LINN. I. p. 605.

In sylvis potissimum abiegnis non rara.

Facies utcumque mediae 880: caulis durior, hirsutus, ramosus, pedalis. Folia ovato lanceolata, trinervia, quinquenervia, subhirsuta, in origine connata. Flores in longis petiolis, unifloris. Calyx longe lanceolatus. Petala alba, elliptica, calyce breviora. Fructus conicus. Stamina decem. Tubæ tres.

III. PETALIS SERRATIS.

H O L O S T E U M DILLEN. nov. gen. p. 130. t. 6. LINN. n. 104.

879. ALSINE floribus umbellatis, petalis ferratis.

Holostium

Holosteum caryophyllum, arvensē TABERNÆM. p. 233. bene.
Caryophyllum arvensis, umbelliferus I. B. III. p. 61.

Alpine verna, glabra, floribus umbellatis, albis I.R. H. VAILLANT. p. 7. non autem icon t. 3 f. 2
Holosteum floribus umbellatis LINN. I. p. 130.

In Germania, quam in Helvetia frequentior. Basileæ passim, versus *Wiesæ* pontem reperi, & extra portam *Blasianam*. Mülhusæ ad vinearum aggeres. Tiguri locis aridis. Caulis annuus, dodrantalis, eretus. Folia glauca, elliptica; ima ovata, deinde ampliæcaulia, ovato lanceolata; superiora elliptica. Superior pars caulis ambitur stipulis brevibus, lanceolatis, & dividitur in longos sex, septem, petiolos, unifloros, qui umbellam efficiunt. Calyx ovato lanceolatus. Petala fere conniventia, extus subrubella dum immatura sunt, deinde alba, tridentata, et si aliquis dentium p) non raro deficit. Stamina quinque q), unum tamen alterumve non raro deficit. Tubæ tres, etiam quatuor. Maturus fructus petiolus refractus quasi nutat.

IV. PETALIS BIFIDIS.

S T E L L A R I Æ LINNÆI. & A L S I N E S sp.

880. ALSINE r) foliis petiolatis, ovato lanceolatis, petalis bipartitis.

Primum genus *Morus gallinae* TRAG. p. 384.

Alpine minor recontiorum LOEEL. ic. p. 460.

Alpine TABERNÆM. p. 706. BLAKWELL. t. 164.

Alpine petalis bifidis, foliis ovato cordatis LINN. I. p. 389.

Varietates calyce villoso & glabro &c. Catal. Hort. Flor. p. 5.

Nihil vulgatus in hortis & ad vias.

Succulenta & aqua plena. Caulis radicatus, inde subrectus, pedalis. Folia pene rhomboidea, sed mediis angulis rotundis, ovato lanceolata, petiolata. Flores in summa planta ex petiolis unifloris. Calyx hirsutus. Petala alba, profundissime bifida, calycis longitudine. Stamina tria s), quatuor, quinque t), etiam sex, ut putes numerum naturalem quinarium esse. Semen pingit Cl. GREW. 773.

Hanc aviculæ amant, quæ fallæ sit & subacida, & pene tota in aquam dilabatur v).

Tota planta laudatur in cibo ad phthisin x), tum in foemento ad scabiem, ad hæmorrhagias, ad mammarum inflammationem y). Parci tamen usus.

881. ALSINE foliis lanceolatis, petalis bipartitis, petiolis unifloris. †

Anagallis aquatica quarta LOSEL. p. 467.

Alpine Hyperici folio VAILLANT. p. 9.

Alpine aquatica, folio Gratiola, stellato flore z) DILLEN. Cat. GIEFF. p. 58.

Tenerima, aquosa, & brevis ævi plantula, in aquolis vulgaris, ut ad rivi Sulgenbach in Arolam influxum, inque carbonariorum areis.

Caules infirmi, ramosi. Folia tenera, sessilia, non petiolata; ima ovata; superiora elliptica, lanceolata, glauca & glabra. Flores in summa planta in petiolis unifloris & bifloris. Calyx argute lanceolatus. Petala parva, vix calyci æqualia, profundissime bipartita, ut brevissima particula cohærent. Stamina decem, in duobus ordinibus. Fructus angulose ovalis, sex valvis apertus, tubis tribus.

882. ALSINE foliis lanceolatis, lineatis, petiolis ramosis.

Gramen floridum minus TABERNÆM. p. 232.

Gramini Fuchsii Leucanthemo affinis & similis herba I. B. III. p. 361.

β) *Alpine folio gramineo, angustiore, palmatis* DILLEN. nov. spec. p. 173.

Stellaria foliis linearibus, integerrimis, floribus paniculatis LINN. I. p. 604.

Illa in stipulis, hæc inter Carices.

Multa prioris habet. Caulis tener, debilis, fragilis, brachiatus, tripedalis, quadrangularis. Folia non graminea, sed lanceolata. Flores in longis petiolis, ramosis nudisque, satis similes, calycibus lanceolatis, petalis calyce majoribus, ad basin usque bifidis. Valvæ fructui sex. Stipulæ sub florum divisione binæ, ovato lanceolatae, albæ.

E e e e 2

883. ALSINE

p) Duos numerat LINNÆUS.

q) Tria numerat LOEFLING. p. 129. & LINNÆUS; tria & quatuor HEISTER meth. LINN. p. 35.

r) Alpine quibusdam myotis in lucis nascitur, æstate media arefit, muscularum aures foliis imitatur, humilior quam Helxine (Parietaria), foliis minoribus, nec hirsuta DIOSCORID. L. IV. c. 82. PLIN. L. XXVII. n. 8.

Αλσινη herba refrigerans SUIDAS p. 126.

s) LOEFLING. Tria, quatuor WILlich. diff.

t) Quinque pingit TREWIUS.

u) GEOFFROI p. 67.

x) BURGGRAV. Lexic.

y) SCHULZE Chir. p. 115. cum butyro frizatur.

z) Differre LINDER. hort. p. 112.

- *883. ALSINE caule ramoso, nodoso, foliis lanceolatis, lineatis, petiolis longissimis, *Emend. VI. n. 45*
Alpine caryophylloides, glabra, florum pediculis longissimis SEGUIER. Suppl. p. 174. n. 8. t. 4. f. 2.
Cerastium glabrum, caule striato, foliis lanceolatis, pedunculis longissimis, capsulis globoſis.
LINN. I. p. 829.

Ex itinere Rhaetico Cl. DICK retulit. Verona etiam habui.

Caulis cubitalis, ramosus & foliosus, laxe brachiatus, ad quodque foliorum par intus mescit. Folia longius linearia, & acute lanceolata, in cruce connata. Petoli quatuor unciarum & ultra, uniflori. Ad divisionem partis supremæ caulis folia ovato lanceolata, oris albis. Flos multo major, quam priori, minor, quam sequenti. Folia calycina ovato lanceolata, alis albis recta, ex qua nota facile adgnoscitur. Petala profundissime bifida, alba. Cl. SEGUIER rotunda pingit: & in siccis specimenibus res minus facile definitur. LINNEUS mecum pro divisis habet. Fructus rotundus, multivalvis. Tubæ quinque. Ob eas a LINNEO ad Myosotides refertur, sed a duabus vicinis separari nequit.

884. ALSINE foliis gramineis, ciliatis.

Gramen alterum CAMERAR. Epit. p. 743.
Caryophyllum holosteus, foliis gramineis, acutis, flore albo MENZEL. pugill. t. 7.
Stellaria foliis lanceolatis, ferrulatis, petalis bifidis LINN. p. 603.

Facile distinguitur, in Germaniae nemoribus vulgaris. Circa Basileam reperi in via versus S. Louis. C. B. in via Riehana & ultra novam Domum. I. B. Genevæ.

Caulis cubitalis, fragilis, brachiatus, foliis distinctis, gramineis, ultra originem tamen latioribus, cæterum, ut grama solent, lineatis, subtus nervo & oris ciliatis, & toto folio brevissimis pilis scabro. Ima folia solent deorsum reflecti. Petoli longe brachiati, pauciflori, subjecta habent folia lanceolata, glabra, tota viridia. Sic floris, qui congenibus major, calyx, cavus, ovato lanceolatus. Petala alba, cordiformia, semibifida. Valvae sex.

885. ALSINE foliis ovato cordatis, imis petiolatis, tubis quinque.

Alpine major CAMERAR. Epit. p. 851. TABERNÆMONT. p. 707.

Alpine palustris TABERNÆMONT. p. 713.

Alpine solanacea, maxima MENZEL. t. I. f. 3.

Cerastium foliis cordatis, sessilibus, floribus solitariis, fructibus pendulis LINN. I. p. 629.

In aquaticis fossisque, v. gr. aux Grangettes, ad lacum Lemanum.

Caulis quadrangulus, ramosus, brachiatus, debilis, vix erectus, fistulosus, subhirsutus. Folia petiolata, inferiora cordata, sed hilo parum conspicuo; superiora ovato lanceolata, sessilia, subhirsuta, etiam aliquando ad oram undulata. In summa planta petoli uniflori, in matura planta cernui. Calyx ovato lanceolatus, hirsutus. Petala calycis multo majora, profundissime incisa. Stamina decem a). Tubæ quinque. Fructus subrotundus, nutans.

M Y O S O T I S b) T O U R N E F O R T . D I L L E M .

C E R A S T I U M L I N N E I n. 585.

Tubæ modo ternæ, modo quinæ. Stamina quinque & decem, ut in Alpine: quare solo differt fructu, qui in speciem cornu bubuli, ex sphærico principio in cylindrum educitur c), & in apice decem dentibus aperitur. Omnes receptæ species petalis sunt bifidis d). Reliqua Alpine.

886. MYOSOTIS foliis petiolatis, cordatis, tubis ternis.

a. Planta junior foliis est concinne cordatis, subhirsutis, ciliatis, caule cubitali.

Alpine montana, hederacea, maxima COLUMN. Ecphras. I. p. 289. 290.

Alpine altissima nemorum C. B. SCHEUCHZER. It. II. p. 130.

Icon OEDERI t. 271.

b. Adultior, magis calva, foliis superioribus foliis reliquis.

Stellaria foliis ovatis, sessilibus, caule dichotomo, floribus solitariis, pedunculis fructiferis reflexis LINN. I. p. 603.

In sylvis

c) Etiam Cl. WILICH. in diff.

d) Myosota levigata herba, caulis a radice multis subruberibus, concavis, ab imo foliis angustis, oblongis, dorso acuto, per intervalla assidue gemitatis, caulinis ex ala prodeuntibus, flore cæruleo, ut

anagallidis. Radix digitali crassit. DROSC. L. II. c. 179

PLIN. L. XXVII. n. 80. Non ergo nostra est.

Alia verior Myosotis, Helxine minor, minus hirsuta, trita habet odorem Cucumeris PLIN. L. XXVII. n. 8.

c) TOURNÉE. E. F. d) A.

In sylvis umbrosis β . in Combanivaz, Lioson, Gottbard dessus. α . in monte supra Kerzen, monte Ballon, & regno Neapolitano. Ad Dubim versus Maison Monsieur GAGNEBIN. Non puto separari posse. Junior equidem in varietate α . habitus cubitalis; folia petiolata, per oram undulata & plicata, cordiformia. Petoli uniflori, superna pars caulis nuda floralis, minimis mista foliolis. Petala plus duplo calyce longiora, profundissime bifida. Tubæ tres.

In varietate β . habitus tripedalis; folia cordata & ovato lanceolata; ima petiolata; superiora sessilia, magis ciliata, nonnulla & rugosa. Petoli uniflori, neque caules vere dichotomi. Calycis folia glabra, ex ovatis lanceolata, oris albis. Petala ad basin usque divisa, duplo calyce longiora. Sub flore duæ stipulae ovato lanceolatae. Tubæ tres: fructus Myosotidis, ut in parte inferiori semina fedeant, superius conicum, obtusum cornu inane sit.

Differre videtur α . a β , quod illa junior solaque inferiora folia habeat, hinc petiolata & cordata, hæc, ut adultior, sola fere folia superiora sessilia, ovato lanceolata, cum paucis inferioribus petiolatis, cordatis. Quare non separo α .

A planta 885. foliis fere tubis differt e).

887. MYOSOTIS foliis tomentosis, ovatis.

Caryophyllus scapis unifloris, *Holostius alpinus*, *latifolius* C. B. prodr. p. 104.

Herba facie Auricula muris MARTENS Spizberg tab. G. fig. d.

Cerastrum foliis ovatis, subtomentosis, subunifloris, capsulis globosis LINN. I. p. 629.

In alpibus altioribus Valesia, Geminio, Gotthardo, Fouly, monte Stok, & ad glaciales rupes adlicantur.

Radix lignosa, multiceps, foliis longissimis. Cauliculi vix unquam ultra tres uncias alti, procumbentes, divaricati, biflori. Folia ima ovata, congesta; superiora ovato lanceolata, crassula, pulposa, & solidiuscula, tota villosa. Flores maximi in petiolis unifloris, erecti, in summa planta, unciali diametro, unus, raro duo. Calyx hirsutus, ovato lanceolatus, alis albis. Flos albus, petalis profunde bifidus. Fructus subrotundus, per maturitatem in rectum & prælatum cornu productus; idem decem valvis aperitur. Tubæ quinque.

888. MYOSOTIS foliis ovato lanceolatis, subhirsutis, petalis calyce duplo longioribus.

Cerastrum foliis ovato lanceolatis, caule diviso, capsulis oblongis LINN. I. p. 625.

Icon OEDERI t. 6.

Myosotis alpina, punica, myrtifolia Herb. sicc. SCHEUCHZER.

Alpine Myosotis facie, *Lychnis alpinae*, *flore amplio*, *niveo*, *repens* RAI Syn. III. p. 349. t. 15 f. 2.

In alpibus minime rara, etiam in suis montibus Cl. GAGNEBIN, au haut de la Charrére neuve au droit de Rensan.

Radix reptans, multicaulis, ut in toto fere genere. Caules sex unciarum, dodrantales, subhirsuti. Folia ovata; superiora ovato lanceolata, etiam elliptica, subhirsuta, etiam glabra. In summa planta petoli subhirsuti, erecti, umbellam faciunt, sex & octo florum. Ii fere, ut præcedenti, cordati, albi, lineati, calyce majores, qui subhirsutus, lanceolatus: fructus in cornu abit, incurvum, decem dentatum f).

889. MYOSOTIS foliis linearibus, lanceolatis, petalis calyce duplo longioribus.

Holostium caryophyllum TABERNÆM. p. 233.

Myosotis arvensis, *Polygoni folio* VAILLANT. p. 141. t. 30. f. 5.

& *Myosotis arvensis*, *hirsiuta*, *flore majore* VAILLANT. ibid. f. 4.

Cerastrum foliis linearis lanceolatis, obtusis, glabris, corollis calyce majoribus LINN. I. p. 628.

Circa Mathod, Moncharan, in Valesia. In valle Ursaria. In montibus du Lac de Joux.

Basileæ versus S. Louis. Genevæ. Circa la Ferrière in pratis.

Cauliculi, uti prioribus, geniculati, semiprostrati, cespitosi. Folia sessilia, modo graminea, modo in medio latiora, semper subhirsuta, certe ciliata. Ex alis supremorum foliorum minimorum, lanceolatorum, nitentium, petoli uniflori, erecti, umbellulam efficiunt. Calyx leviter subhirsutus, oris albis. Petala profunde bifida, apicibus repandis, lineata, tenera. Stamina decem, duorum ordinum: fructus ex ovato acuminatus, cum quinque tubis repandis, in curvum cornu abit g).

A Myosotide alpina differt foliis constanter subhirsutis, in medio semper paulum latioribus.

890. MYO-

e) Separat SCHMIDDEL de Jungermannia p. 5. & LINNÆUS skonka ref. p. 269. ILL. FABRICIUS utramque plantam

tice modo tres, & modo quinque tubas facit butibac.

p. 59.

885. & 886. videtur intelligere, quando Alsinæ aqua-

f) OEDER. g) VAILLANT.

F f f f f

*890. *MYOSOTIS* foliis glabris, lanceolatis, petiolis infractis †. *Emend. VI. n. 44.*

An *Icon. OEDERI* 92? sed nostre folia non sunt hirsuta, & tubæ potius quinque.
Altissimarum alpium rarer hospes. In Penninis alpibus & monte *S. Bernardo*: In
la Paraz *M. Ormond* dessus.

Radix multicaulis. Caules prostrati, infracti, ut ductum ab omni foliorum pare mutent, paucarum unciarum. Folia pulposa, radicalia, oblonga, ad petiolum angustiora, cis apicem dilatata, fine obtuso, lanceolato: caulinis acuta. Petoli florigeri, unus vel duo, longi, uniflori, debiles, incurvi, quasi infracti. Petala calyce majora, minora tamen, quam in aliis Myosotidis speciebus, cordis forma, neque ad basin usque divisa, alba. Fructus ovalis, rectus, summa parte inani, tubæ quatuor & quinque. Stamina decem. Valvæ sex.

Ab Alsine Hyperici folio differt flore semibifido, multo majori, calyce glabro, petiolis longis, foliis pulposis.

Nuper Cl. DICKIUS satis similem plantam misit, caulis tamen minus infractis, magis ramosis, petiolis rectis, tubis tribus; ceterum plurimis notis, & foliis pulposis, & fructu ovali, non cornuto, similem. De ea planta, cum pauca exempla coram habeam, hactenus nondum definio, num a nostra diversa sit.

*891. *MYOSOTIS* foliis linearibus, tomentosis.

Ocymoides lychnites COLUMN. nov. plant. hisp. post *Phytobasam*. p. 20.

Caryophyllus holosteus tomentosus, angustifolius C. B. prodr. p. 104.

Cerastrum foliis oblongis, tomentosis, pedunculis ramosis, capsulis globosis LINN. I. p. 629.

Circa Montru nova civis & procul dubio ex hortis nata. *Au Foulet près de la Chaud de fonds GAGNEBIN.*

Caules ramosi, dodrantales, toti cum foliis albissimo tomento obducti. Folia elliptica, lanceolata. Flores in petiolis tomentosis, unifloris. Calyx pariter tomentosus. Petala alba, cordiformia. Fructus globosus.

892. *MYOSOTIS* foliis linearibus, glabris.

Caryophyllus holosteus, *alpinus*, *gramineus* C. B. prodr. p. 104.

Alsine alpina, *subhirsuta*, *Linarie* folio SCHEUCHZER. It. II. p. 130.

Cerastrum foliis linearibus, acuminatis, glabris, pedunculis unifloris, subtomentosis, capsulis globosis LINN. I. p. 629.

In alpibus ubique frequens.

Habitus speciei 889, & flos fere similis. Sed folia diversissima, paulum elliptica, magis tamen linearia, & lineis percursa, glabra, aliquando adeo acuta, ut pungant, ut in *Alsine spinosa*. In summa planta plusculi flores ex longis petiolis erecti, quibus foliola lanceolata subjiciuntur. Caulis debilis, subhirsutus & viscidus. Calyx glaber, nitens. Flos aliquanto minor, quam 889, etiam bipartitus, albus. Hujus Myosotidis duplex monstrum vidi: aliud, quod petala, quæ calycem solent duplo superare, nihilo majora: alterum, quod folia latiora, flores congestos abortivos b), habebat. Denique alia mira deformatio nuper a Cl. RICOU in summis alpibus lecta est. Prima plantæ folia parum difformia, curva, subciliata. Infra ista succulus calyci similis, cavo, conico, paulum collapso, ex quo aliqua filamenta excurrent. Circa eum calycem stamina prælonga, decem antheris flavis, nudis, imperfectis, iniqua longitudine, inter curva folia. Intra calycem, quem dixi, fructus latior, quatuor tubis imperfectis, crassis, inæqualibus, ipso germine fungoso, fragiformi, rubro.

893. *MYOSOTIS* foliis ovato lanceolatis, petalis calycis longitudine.

Auricula muris quorumdam, flore parvo, vasculo tenui, longo I. B. III. p. 359.

Myosotis arvensis, *hirsuta*. parvo flore, albo I. R. H. VAILLANT. p. 142. & t. 30. f. 1. potius, quam f. 3.

Cerastrum foliis ovatis, petalis calyci æqualibus, caulis diffusus LINN. I. p. 627.

GESNERI icon. 97.

Nihil vulgatus in pratis & ad vias.

Caulis geniculatus, pedalis, ramosus, brachiatus, superne erectus, inferne semidecumbens. Folia hirsuta, ovata, superne acutiora. Flores in petiolis brevibus, quare juniores foliis videntur insidere, qui in planta adolescente sparsi & solitarii fiunt. Calyx subhirsutus, alis albis. Petala alba, cordata, calyce vix longiora. Fructus in cornu cartilagineum incurvum, decemdentatum abit. Tubæ quinque.

Nonne

b) Hæc est *Alsine* *Extrématuria* RICHER.

Nonne hoc *Cerastium dubium*, *dichotomum*, *diffusum*, *simile semidecandro* WILKE flor.
Gypb. p. 69?

394. MYOSOTIS caule simplici, foliis ovatis, hirsutis, tubis ternis.

Myosotis hirsuta minor TOURNEFORT. plant. autour de Paris p. 120.

Myosotis arvensis, *hirsuta*, *minor* VAILLANT. t. 30. f. 2.

Cerastium hirsutum minus, *parvo flore* DILLEN. Syn. III. p. 348. t. 15. f. 1.

Cerastium floribus pentandris, *petalis emarginatis* LINN. I. p. 627.

Ad vias verna planta. Bernæ reperi um das Siechenhaß.

Similis priori foliis, habitu; tantum trientalis, vix ramosa, foliorum paribus paucis.

Flores minores, calycis sui magnitudine, petalis incisis, calyce valde hirsuto. Stamina tantum quinque i). Tubæ tres. Addit LINNÆUS k), filamenta iterilia quinque ea stamina repræsentare, quæ deficiunt.

395. MYOSOTIS hirsuta & viscosa.

Myosotis hirsuta altera viscosa VAILLANT. t. 30. f. 3. potius quam i).

Cerastium erectum, *villoso viscosum* LINN. I. p. 627.

Ad macilenta viarum non rara, à la grande Eau.

Habitus iterum priorum; caulis erectus, pedalis. Petala incisa, calycis longitudine. Stamina decem. Tubæ quinque, ut VAILLANTII descriptio cum n. 894. confusa sit. Folia subrotunda, subflava. Petoli florales, longiores, calyce magis hirsuto, quam 894. Flos minor, aliquando etiam citra calycem restrictus l). Stamina tub. inde quinque.

TUNICA DILLEN. Hort. Elth. p. 298.

CARYOPHYLLUS TOURNEFORT. t. 174.

DIANTHUS LINN. n. 565.

Calyx tubulosus a), quinquedentatus, cui ad basin adsident duo paria b) foliorum mucronatorum. Petala quinque, longo ungue c). Bractea non cordata, plerumque ferrata d). Fructus cylindricus e), quadridentatus f), tubis duabus g). Fructus plerumque intra calycem petiolatus.

896. TUNICA ramis unifloris & bifloris, petalis levibus, stipulis calycinis brevissimis.

Caryophyllus sylvestris, *biflorus* C. B. prodr. p. 104.

Caryophylli flores sylvestres CAMERAR. Epit. p. 351.

Caryophyllus sylvestris, *flore rubro*, *inodoro*, *calyce oblongo*, *cum brevibus unguibus* SEGUIER b)

p. 435. t. 7. f. 3.

Dianthus floribus solitariis, *squamis calycinis subovatis*, *brevissimis*, *corollis crenatis* LINN. I. p. 587

Caryophyllus alpinus αγρωστούλας RICHER.

Conf. de hortensi P. d'ARDENNES t. 1. BLAKWELL. t. 85.

Latiori folio in rupibus circa lacus nostros nascitur, & in rupibus etiam circa Aubonne, Moncharans, Roche, in Valesia, agro Vaudensi. Foliis perangustis in alpibus, Scheibenflübb, Revereuse, Fouly.

Radix magna, lignosa, multiceps. Caulis pedalis, cubitalis, semidecumbens & nutans, geniculatus, ramosus. Folia glauca, glabra, linearia, lineæ latitudine. Quemque ramum unus flos terminat, aut duo, & tres. Squamæ calycinæ breves, late, aristatae: vidi defuisse. Petala longo ungue; bractea sectorem circuli referente, argentea ferrata, fauibus non lanuginosis, ungue viridi; bractea rosea, odore grato, sed nondum hortensis Caryophylli b).

Iste Caryophyllus hortensium pater est. Sæpe polycotyledones esse, qui pleno flore HEISTERUS.

β. *Caryophyllus sylvestris*, *bumilis*, *flore unico* C. B. certa varietas est, quæ etiam nobis pañim occurrit; vulgatissima inter Valeire & Moncharan, locis gramineis.

Huic folia ad caulem pauca, ad radicem multa, prædura; caules non ramosi, semipedales: sed non satis differre videtur.

F f f f f 2

A Tunica

i) FABRIC. Entitac. p. 59.

c) ad C.

k) Quinque ad decem, & tubæ tres & quinque GEBARD

d) A.C.

p. 406.

e) G.

l) GEBARD. p. 407.

f) G.I. Quinque dentibus.

a) TOURNEF. D.D.K.

g) D.D.

b) ad K.

h) Flore rubro, inodoro SEGUIER. t. 7.

A Tunica *Arenaria* LINN. differt, cujus petala multifida sint, & profunde lacera, etiam pilis adspersa).

?·CARYOPHYLIUS alter minimus, flore simplici, micis aureis adsperso LOSEL. ic. p. 444. a CHERLERO in notis extra portam *S. Johannis* Basileæ repertus, quid? num *spinifer latifolius*, num *barbatus*? sed ab utroque distinguit.

897. TUNICA foliis glaucis, patentibus, floribus ferratis, in fauce lanuginosis.

Caryophyllum sylvestris V. CLUS. pann. p. 320. 321.

Caryophyllum sylvestris, flore magno, inodoro, hirsuto C. B.

Dianthus floribus solitariis, squamis calycinis subovatis, corollis brevissimis, multifidis, fauce pubescentibus LINN. I. p. 589.

Caryophyllum barbatus, angustifolius SEGUER. t. 8. nomine noster?

Magna copia circa Burgdorf in rupibus Gisenau; etiam sub ipsa civitate, in coteis scopulis. Ad pedem montis Falkenstein GAGNEBIN. Circa Neufchatel & Valangin. Circa Augst k) & in amphitheatro ibid.

Folia glauca, peracuta, ad fesquilineam lata, decussata, etiam reflexa. Caules semi-projecti, ad terram procumbentes, in radicem continuati, pedales, in singulo ramo uniflori, biflori, triflori. Par squamarum accessorium utrumque aristam emitit, longitudine lineæ. Petala suave purpurea, odorata, valde ferrata, qua explificantur ex ungue tota lanugine rubella barbata.

898. TUNICA petalis minutissime laciniatis.

Caryophyllum sylvestris VI. CEUS. pann. p. 323.

Caryophyllum sylvestris, flore laciniato, albo, inodoro SCHEUCHZER. It. VI. p. 453.

Dianthus floribus paniculatis, squamis calycinis brevibus, acuminatis, corollis multifido capillaris, caule erecto LINN. I. JACQUIN. obff. t. 25.

Multæ varietates apud Anthologos reperiuntur, ut *Superba alba* PASSÆI ej. t. 17. &c.

Superba LOBEL. ic. p. 449. 450. 451.

In nemoribus circa Bernam (versus *Muri*) Matbod, Yverdun, Gampelen, Roche &c. Inter Neufchatel & Vallangin &c. Basileæ. In montosis Juræ ubique.

Caulis ad terram procumbit, inde erigitur, cubitalis, nodosus. Folia connata, graminea, lineata, in medio lateſcentia. Flores in summo caule aliquot, in suis petiolis umbellam efficiunt. Sub flore stipulae aristatae. Utrumque squamarum par mucronatum. Ad unguis expansionem pili obscuri coloris, aut purpurei; petalum ipsum subviolaceum, aut album, cum pilis & ungue viridi. Petalum denique dividitur & subdividitur, ut capillaceum fiat. Odor dulcis & gratus, non vero tunicea hortensis.

Album in Maloja monte legit SCHEUCHZERUS.

899. TUNICA fasciculis trifloris, ramos terminantibus, stipulis aristatis, maximis.

Caryophyllum montanum I. TABERNÆMONT. p. 287.

Caryophyllum arvensis, calyculo florum numeroso LOSEL. p. 39. ic. 7.

Dianthus floribus subaggregatis, squamis calycinis ovatis, aristatis, tubum subæquantibus, foliis linearibus, trinerviis LINN. I. p. 586.

In Ericetis, Juniperetis, & ad vias, circa Matbod, passim in agro Aquilejenſi; circa Basileam, Genevam.

Caulis cubitalis, nodosus, erectus, non ramosus, nisi quod flores producat. Folia glauca, graminea, lineam lata, connata. In summo caule aliquot flores arcte congesti. Sub flore stipulae magnæ, aristatae. Squamæ accessoriæ & ipsæ longe aristatae. Petala glabra, ferrata, purpurea, auriculis acutis in fine unguis donata.

900. TUNICA floribus umbellatis, squamis calycinis hirsutis, mucronatis, tubum æquantiibus.

Armeria sylvestris altera LOBEL. p. 448.

Φλοξ αμυγενεια RENEAULME p. 45.

Caryophyllum barbatus SEGUER. t. 7.

Dianthus floribus aggregatis, fasciculatis, squamis calycinis lanceolatis, villosis, tubum æquantiibus LINN. I. p. 586. It. Gotland. p. 301.

Icon OEDERI t. 230.

In nemoribus & ad vias. Inter Belmont & Nidau; circa Bex; Bernæ ad sylvulam Muriensem. Circa St. Aubin. In monte Crenzach: & in sylvis viisque fiscis circa Basileam.

Caulis

i) ad BURKHARD. p. 62.

k) I. p. 589. It. Gott.

l) Basler merkwürd. XX.

Caules erecti, pedales. Folia mollia, viridia, multo quam prioribus latiori, ad duas lineas. Flores in summis ramis veras umbellas faciunt, inter folia sessiles. quæ floribus paulo longiora sunt. Calyx hirsutus. Squamæ accessoriæ mucronatae, tubo calycis æquales. Petala quam prioribus minora, angusta, bractea elliptica, circumferrata, suave purpurea, maculis albis conspicua, absque auriculis. Tubæ fructus longitudine.

901. TUNICA capitulo compacto, ovali, calyce universali quadrifolio.

Armeria prolifera LOBEL. ic. p. 449.

Caryophyllum sylvestris, minimus TABERNÆM. p. 290.

Caryophyllum sylvestris, prolifer Hort. Aichiett. est. ord. 14. t. 23. f. 2. SEGUIER. t. 7. f. 1.

Dianthus floribus aggregatis, capitatis, squamis calycinis ovatis, obtusis, muticis, tubum superantibus LINN. I. p. 587.

Icon ODERI T. CCXXI.

3. Flore albo I. R. H.

Locis siccis, tenui gramine vestitis. In glarea ad *Grande Eau*; à *Grandson* & in Valezie viis ubique. Circa *Moncharan*, *Gorgier*, *Champagne*. Basileæ paßim.

Caulis ad terram decumbens, inde erectus, pedalis & ultra, ramosus. Folia angustissima, viridia. Summum ramum terminat capitulum. Ejus involucra sunt quatuor. Stipulae capituli longitudine, duæ, siccæ, ovatae. Flores intra capitulum sessiles, & proprio calyce & squamis accessoriis, tubo æqualibus, cavis, lanceolatis. Flos parvus, petalis roseis, leviter bifidis, non ferratis. Alius alium sequitur, & serius erumpit.

γ. Flore unico THAL. I. R. H. DILLEN. *Catal. Gieff.* p. 148. RUPP. RAYGER m).

Dianthus floribus solitariis, squamis calycinis otonis, florem superantibus LINN. I. p. 587.

Nullo modo separari potest. Habet calycem univeralem quadrifolium, & duo paria squamarum accessoriarum. Inter mea specimina sunt, in quibus eadem radix & aliquos flores aggregatos generat, & nonnullis in ramis simplices.

In Helvetia *caryophyllum minor repens nostras* RAT nondum lectus est, neque *Arenarius LINNEI*.

Sed neque novi, num vera civis sit *Caryophyllum sylvestris Carinthiacus ruber* C. B. a SCHEUCHZERO in pratis alpinis siccis vallis *Domesticae* indicatus *Itin. II.* p. 132. qui *Caryophyllum sylvestris quartus* CLUS. *Pannon.* p. 323.

An fuerit *Dianthus alpinus* JACQUINI, cuius folia radicalia congesta, obtusa, elliptica; caulinæ basi lata amplexicauli: & in tuminitate obtuse squamæ. Calycis stipulae ad basin veri calycis tubulo æquales: fauces floris subhirsutæ.

Sed SCHEUCHZERI planta mihi ex descriptione videtur varietas *alpina* & *uniflora* Tuniceæ, quæ hortenses genuit nobisque dicta est: & nunc ex H. S. convincor, non aliam esse.

902. TUNICA calycibus pelviformibus.

Betonica coronaria seu Tunica minima I. B. III. p. 337.

Gypsophila foliis linearibus, calycibus angulatis, squamis duabus, corollis crenatis LINN. I. p. 584.

Frequens secundum lacum Leimanum, Lautannæ au Montbenon. In Gubernio Aquilejensi & Valezia, à S. Triphon, aux Glariers de la Grande Eau, à l'Isle de Montdeni. In arenosis vallis *Lepontiae*: inter Chiavenna & Ripa: circa Mendris.

Elegantis plantulæ radix lignosa, ramosa, multiceps. Cauliculi cespitosi, procumbentes, dodrantales, ramosi, ad singula foliorum paria fere infracti, ut directionem mutant. Folia in junioribus conferta, perangusta, linearia. Flores in summis subnudis & ramosis ramis, longe petiolati. Duo paria squamarum latarum, longe aristatarum, ad basin calycis. Calyx ipse brevior, campaniformis, pentagonius, alis albis. Petala emarginata, alba, lineis picta roseis. Tubæ breves. Fructus ovalis.

S A P O N A R I A LINNEI n. 564.

& G Y P S O P H I L A LINN. n. 563.

L Y C H N I D I S TOURNEFORTII spec.

Artificialia genera sunt, in quæ Lychnides partimur. Cum tamen facilissima nota distinguantur, eaque constanti, non videtur hanc opportunitatem negligendam esse. Saponariae

nn) Sæpiissime proliferum unico flore esse RAYGER. *Flor. Gedan.* p. 117.

G g g g g

ponariae adeo duæ tubæ sunt. Stamina decem. Calyx quinquefidus, absque accessoriis squamis. Cæterum LINNÆUS plantas calyce campanulato Gypsophilas vocat, calyce cylindrico Saponarias.

903. SAPONARIA foliis filiformibus, caule diffuso, brachiato.

Betonica Tunica minima similis plantula I. B. III. p. 338.

Lychnis parva, palustris, foliis acutis, lanceolatis, flosculis purpureis MENZEL. *pugill. rar. t. 7.*
Spergula folio Knawel, flore purpurascente, minor, DILLEN. *Eph. Nat. Cur. Cent. V. VI. obs. 38.*

p. 273. T. IV.

& major ibid.

Gypsophila foliis linearibus, planis, calycibus aphyllis, caule dichotomo, petalis crenatis LINN. I.
p. 583.

Inter stipulas, autumnalis planta.

Caulis projectus, valde brachiatus & ramosus, trientalis. Folia perangusta, filiformia.

Flores in longis petiolis unifloris. Calyx brevis, campanulatus, segmentis albo margine cinctis. Petala pallida, lineata, rosea, ambitu ferrato, absque auriculis, non incisa, ungue longo.

Ad hæmorrhoides laudabat PREVOT a), etiam in amuleto b) officinis tamen ignotam.

*904. SAPONARIA foliis gramineis congestis, floribus umbellatis, petalis ovatis.

Lychnis floribus umbellatis, ochroleucis, petalis ovatis, filamentis nigris ALLIONE Spec. p. 29.
t. 5. f. 2.

II. An *Globularia lutea montana* COLUMN. Ecphr. I. p. 152. & 159. Multa consentiunt, non tamen folia radicalia ovata, neque umbellæ.

Lychnis lutea montana Globulariae folio & facie BARRELIER. ic. 493.

Lychnis rubra Globulariae capitulo BOCCONE mus. di plant. p. 75. t. 62.

Saponaria caulis teretibus, corollis coronatis, floribus subumbellatis, foliis linearibus canaliculatis LINN. p. 585.

In M. Ternanche.

Radix lignea, diffusa, ramosissima, multiceps. Folia graminea, radicalia, dura, plicata, linearia, glabra, ad caulem pauca, subhirsuta. Caulis terminatus umbella flororum petiolatorum. Petioli & calyces hirsuti, hi subturgidi, ovales: petioli petalorum longi, fusci, caryophyllei, petala ochroleuca, dilatata, non lata, nec emarginata. Tubæ 2. cirrhose. Ovarium subovatum, terminatum circulò. Staminum filamenta utique nigra, calyx superne cum suis denticulis purpureus. Stipulae lanceolatae, calyci æquales, & sub umbella duæ maximæ, ovato lanceolatae.

905. SAPONARIA radice lignosa, maxima, foliis glaucis, pulposis, floribus emarginatis.

Saxifraga Leucaethopœtes RICHER.

Caryophyllus alpinus Linariae folio, floribus variegatis BOCCONE p. 23. t. 5. flore male quadrifido.
Lychnis alpina, glabra, Caryophylli hololei flore MORISON. prælud. p. 382. SCHEUCHZER. It. I. p. 43.
Alpine caryophylloides angustifolia, multiflora, glabra, purpurascens, radice Afragaliti, PLUK. NEB. p. 22. t. 75. f. 2.

Lychnis alpina, linifolia, multiflora, per ampla radice I. R. H. SCHEUCHZER. It. II. p. 137.

Gypsophila foliis lanceolatis, petalis emarginatis, staminibus pistillo brevioribus LINN. annen. III.
p. 23. Spec. I. p. 581.

In alpibus nihil vulgatus. Etiam in planitiem a torrentibus eluta descendit. Prope Bernam um Belp und in der Hunzikerau.

Radix utique maxima & lignosa, multiceps, etiam ad aliquot pedes longa. Caules multi, ramosi, superne pene nudi, brachiati, & subdivisi, umbellam laxam faciunt. Folia glauca, pulposa, sessilia, linearia, sœpe curva, lanceolata: sub floribus stipulae breves, acutæ, ovato lanceolatae. Calyx campanulatus, virens, semiquinquefidus, segmentorum margine albo. Petala pallide rosea, leviter emarginata. Tubæ longæ. Prostrata LINNÆI, in meis non reperio.

906. SAPONARIA foliis glaucis, pulposis, linearibus, caule umbellato, erecto, petalis ovatis ad RUPP. p. 117. t. 2.

Sympodium petraeum THAL. p. 115.

Caryophyllus saxatilis, foliis gramineis, umbellatis corymbis C. B. SCHEUCHZER. It. II. p. 132.

Polygonum majus, erectum, angustifolium, floribus candidis MENZEL. *pugill. rar. t. 2.*

Saponaria calycibus pentaphyllis, corymbis fastigiatis, foliis linearibus, caule adscendente LINN.

It. Gottl. p. 282.

a) WELSCH. micromim. p. 66.

b) BOCCONE offerv. p. 96.

Gypsophilla

*Gypsophila foliis lanceolato linearibus, obsolete triquetris, levibus, obtusis, sectundis LINN. I.
P. 582. conf. FABRIC. bort. Edit. II. p. 189.*

In Helvetia nondum reperi, cum tamen in rupibus gypseis montis *Altenstolberg* abunde legerim. *Gypseum* vero stratum inter fluvios *Grande Eau* & *Avanson* late terram tegit. *SCHEUCHZERUS* plantam *BAUHINI* in *Maloja* & *Septimo* monte ait se legisse. In herbis fccis non exstat.

Radix lignosa, longissima, multiceps. Caules erecti, pedales, cubitales, nodosi, ramifici, umbellati, in summa parte viscidii. Folia glauca, pulposa, linearia; suprema ovato lanceolata, ad terram plurima, ad caulem pauca, eorum loco in nervis florigeris folia minima, ovato lanceolata. Flores in petiolis brevibus congesti. Calyx campaniformis, ex livido varius. Petala ovata, roseola. Stamina flore longiora. Fructus valvae quatuor; semina nigra, lenticulata. In hortum translata glaucedinem deponit.

Ejus radice tamquam sapone aquam spumescere, & ad lavandum in Hispania adhiberi LINNÆUS c).

907. SAPONARIA calycibus pyramidatis, quinquangularibus, foliis ovatis, acuminatis, sessilibus LINN. I. p. 585.

Thaumaeconemon CORDI p. 104.

Myagrum vaccaria quorundam TABERNÆM. p. 866.

In segetibus passim, Basileæ, in Valesia, circa *Moncharan*, à *Bosseja* prope *Urban*, à *Cressy*, en *Chamblane*, *Delfberg*.

Radix exigua, caulis firmus, erectus, brachiatus. Folia glauca, ex ovatis lanceolata, latis basibus sibi opposita, ut perfoliata videantur. Umbella in summo caule rara, florum longe petiolatorum, ex alis divisi caulis, pediculatorum, in petiolis unifloris. Calyx valde amplius, conicus, quinque eminentibus viridibus alis insignis. Flos exiguus, petalis ferratis, roseis. Fructus obtuse tetragonius.

908. SAPONARIA foliis ovato lanceolatis, trinerviis, floribus tubulosis, umbellatis.

Saponaria DODON. Coron. p. 78.

Saponaria vulgaris L. B. III. p. 346. BLAKWELL. t. 113.

Saponaria calycibus cylindricis, foliis ovato lanceolatis LINN. I. p. 584.

II. Staminibus violaceis nigris & amplis à *Pertuis* GAGNEBIN.

III. Flore pleno passim legi.

IV. Flore abortivo.

Saponaria concava Anglica C. B. MORISON. II. p. 548. t. 22.

Ad vias & in fccis ruderosis abunde.

Caulis cubitalis, erectus, floribus umbellatis. Folia ex ellipticis & ovatis lanceolata, levia, firma, trinervia. Petoli breves, uniflori. Calyx cylindricus, ovario longior, sub quo tumet & cæcum fæcum facit. Petala pallide rubella, bifida, ungue longo, duabus acutis auriculis, in divisione floris positis. Fructus cylindricus, aut fuliformis. Semina rugosa d.

Amara planta, acidæ fere carens, salivam movet. Trita in aqua spumam agit, fere ut sapo, unde nomen e). Quare creditur detergere. Ad icterum, chronicos morbos & viscerum obstrunctiones BOERHAAVIUS laudabat; ad fluxum album SEPTALIUS f). Sed etiam g) decocta cum radice aqua luei venereæ ab eodem Cl. viro opponitur, & valuisse in tanto malo Gen. VALVASOR b) testem se offert; ut etiam STAHLIUS Salsæ parillæ potius præferret i). Extractum utrumque dulce k), aquosum multo uberioris; spirituosum dulcius & penetrabilis videtur l). Utrumque etiam manducatum salivam movet spumamque m). Infusa adeo, decocta & tinturæ vim plantæ habent n).

Varietas Anglica folia habet ovata, sub floribus amplexicaulia; calycem spathiformem, ora lacera: ex calyce modo florem monopetalon, duplo longiore, prodeuntem, brevissime multidentatum, modo aliquot folia viridia. Ita ex herbario habeo C.B. Nunc ajunt interiisse o), misit tamen Cl. HUDSONUS.

G g g g 2

909. SA-

c) *Fior. Suec. II.*

d) Stylos super tres, & petala quinis plura super habere

ROSEN. obf. n. 17.

e) *Friank anmerk.* I. p. 122.

f) *Annim.* L. VII. p. 211.

g) *ibid.* Etiam ZAPATA & WALKER.

b) *Ehre der Herzogth. Crain.* I. p. 379.

i) NEUMAN. T. II. P. IV. p. 173.

k) *ibid.* p. 176.

l) *ibid.*

m) *ibid.*

n) p. 177.

o) MORTON. *natur. hist. of Northamptonshire* p. 365.

*909. SAPONARIA caule decumbente, nodoso, foliis ovato lanceolatis, calycibus tubulosis, hirsutis.

Ocymoides repens, polygonifolia LOBEL. ic. p. 341.

Lychnis, vel Ocymoides repens, montanum I. R. H. SCHEUCHZER. It. VII. p. 514.

Saponaria calycibus cylindricis, villosis, caulibus dichotomis, procumbentibus LINN. I. p. 585.

Nihil frequentius ad vias Gubernii Aquilejensis. Etiam ad rupes pagi *Gümmeren*, haud longe Berna; in vineto *Vuilly* supra vineas, circa *Monbaran*, in descensu versus *Cheire*, in alpinis etiam & montanis.

Radix ramosissima, caulescit, ad terram aspera, tuberculosa. Caulis humi fusus, nodosus, infractus, ramosus. Folia ad terram petiolata, perfecte ovata, ad caulem ex ellipticis lanceolata, hirsuta, subviscida. Flores in parte superiori plantae, ex aliis foliorum, in petiolis brevibus umbellas faciunt. Calyx longe tubulosus, hirsutus, ventricosus, ovario longior. Petala integra, ovata, purpurea, ungue longo. Ovarium fusiforme.

Pulcherrimos & latissimos in rupibus cespites efficit.

VISCA GO DILLEN.

CUCUBALUS LINN. n. 566.

& SILENE LINN. n. 567.

Nobis tres tubae pro charactere sufficiunt; LINNAEUS plantis, quarum petala sunt absque auriculis, nomen facit Cucubali; auriculatis Silenes. Sed cur Saponarias a reliquis speciebus ob eamdem notam non separat? cur non Gentianas? & Lychnides n. 922. & 923. Potestne Vesicaria Lychnis a Been toto genere separari?

*910. VISCA GO foliis ovato lanceolatis, tomentosis, caulibus unifloris *Emend. III. n. 194 V. n. 29.*

Lychnis punica, saxatilis, alpina, flore carneo, folio crasso, molli, tomentoso ALLIONE. LINN. annen. I. p. 158.

Silene caerulea subnitiflora, decumbentibus, foliis lanceolatis, tomentosis, longitudine calycis LINN. Spec. I. p. 603.

In summis alpibus infrequens. In descensu montis *Sylvii*, in monte *S. Bernhard*. Radix permagna, lignosa, ramosa. Folia radicalia petiolata, subhirsuta, pulposa; caulinia linearia, acuta. Caulis humilis, tridental, tamen erectus, plerumque uniflorus, raro biflorus. Flores in summo caule grandes, sescunciales, ex ramo erecti. Calyx tubulosus, fructu pene dimidio longior, infra germen angustior, ipse tener, venosus, lineis decem divisus, ex albo & purpureo varius, dentibus quinque, brevibus, acutis. Petala calyce longiora, petiolo praelongo, sanguinei coloris, ante divisionem lata, breviter bifida, cum ornamentis ferratis, bifidis, in petali principio positis. Fructus ex ovato conicus. Tubae tres, longae & incurvae.

*911. VISCA GO foliis ovato lanceolatis, hirsutis, caule brachiato, calycibus venosis.

Ocymoides noctiflora CAMERAR. hort. t. 34.

Silene calycibus decemangularibus, dentibus tubum equantibus, caule dichotomo LINN. I. p. 599. Basileae vorm *S. Johanserthore*.

Radix exigua. Caulis pedalis, cubitalis, rectus, parum brachiatus, asper. Folia ex ovato lanceolata, hirsuta, sessilia, superne elliptica. Flores in petiolis ellipticis, per summas alas sparsi. Calyx basi tumidus, superne conice angustior, decem lineis virientibus pictus, dentibus quinque brevibus, fructu longior. Petala quinque rubella, extus sublutea, cordata, ungue longo pallente, auriculis in ungue binis, ferratis. Stamina decem, quinque ex unguibus petalorum, quinque ex intervallis. Fructus ovalis, quinquevalvis. Tubae tres, longae. Receptaculum in medio ovatum. Hanc plantam pro *Lychnide calycinis striatis* BAUHINUM habuisse suspicatur Cl. LA CHENAL, qui istam nunquam repererit.

*912. VISCA GO baccifera, petalis ferratis.

Alpine repens DODON. hist. p. 403.

Cucubalus MILLER. t. 112.

Cucubalus calycibus campanulatus, petalis distantibus, calycibus coloratis, ramis divaricatis, LINN. I. p. 591.

Circa

Circa Genevam Gen. DE SAUSSURE à Frontenex ad sepes, & ad vias. (Jenæ abunde)
 Caulis valde divaricatus & brachiatus, ramis ad angulos rectos, etiam obtusos excurrentibus.
 Folia ovato lanceolata. Flores in petiolis unifloris, saepe quasi refractis. Calyx
 inflatus, campaniformis a), fere ut in Been. Petala ferrata & lacera b), distantia c),
 ut in Been, in origine auriculata d), ut non ejus loci sit, quo LINNÆUS refert.
 Fructus unilocularis e), mollis, polyspermous f).
 Ob similitudinem cum Been non potest loco moveri.

913. VISCAGO caule brachiato, nodofo, calycibus inflatis, venosis.

Herba articulata TABERNAMONT. p. 298. BLAKWELL. t. 268.

Been album officinarum I. B. III. p. 356.

Been album & rubrum AVICENNA cord. Tr. II.

Cucubalus calycibus subglobosis, glabris, reticulato venosis, capsulis trilocularibus, corollis subnudis LINN. I. p. 591.

I. Foliis angustioribus & acutioribus.

Been album seu polemonium DODON. bist. p. 172.

II. Foliis hirsutis MORISON. prælud. p. 182.

III. Flore pleno M. HOFMAN.

Priores ubique reperiuntur; rubellam reperi circa Candersteg, balnea Leucensia, &c.
 In planioribus caulis cubitalis, brachiatus, nodosus. Folia glauca, glabra, elliptico lanceolata.

Flores alii in peitolis unifloris, ex caulinum divisione, alii in summa planta, nudi, conferti, in suis pediculis erectis, hi per ætatem nutantes. Calyx inflatus, ventricosus, quinquedentatus, albus, venis pictus viridibus aut purpureis. Petala distantia, profundissime bifida, & ferrata, ut margo eminens g) unguis auriculas imitetur, & plantas auriculatas conjungat cum iis, quæ carent auriculis. Stamina duorum, ut plerumque, ordinum. Fructus ex rotundo acuminatus, pediculo insidens, qui calyce comprehenditur, trilocularis. Semen eleganter aculeis ordinatis asperum h).

Edule esse dicitur i). Vaccis datum facit, ut taurum appetant, quando venerem declinant k). Non placet armentis l). Flores in umbra siccatai, in pulverem triti, ad erysipelas imponuntur m).

B. Lychnis opina, repens, saxatilis, qnae Been album vulgo, folio latiusculo breviori PONTEDEA comp. p. 128. ALLIONE spec. p. 33. t. 5.

In alpibus supra vallem S. Nicolai.

Humilis, reptans, dodrantalis; folia habet lanceolata, hirsuta, & ciliata: ramos unifloros, aut bifloros, & tunc ad maximum angulum divaricatos. Florem omnino similem Been n) albi, calyce purpureo, obscurius lineato aut venoso: ungue ad latera educto, & auriculas imitante.

Nondum ausim separare.

*914. VISCAGO foliis ellipticis, calycibus lineatis, viscidis, petalis ovatis.

Lychnis hirsuta annua, flore minore, carneo VAILLANT. t. 16. f. 12.

Viscago hirta, gallica, flore parvo, carneo, petalis integris D'LEN. bort. Elb. f. 399.

Silene floribus subfalcatis, alternis, secundis, petalis indivisis, fructibus erectis LINN. I. p. 595.

Valde refert *Licida annua di Portugal ZANON. p. 150. t. III.*

Mendrissi inter stipulas Cl. LA CHENAL o).

Habitus Lychnidis variegatae: caulinus erectus, pedales: folia subhirsuta, lanceolata. Flores in summa planta & ex aliis, in brevibus petiolis. Calyx tubulosus, decem viridibus, hirsutus, viscosus lineis percursus. Petala integra, obtusa, pulchre rubentia, calyce non longiora, rara visu, & exigua. Fructus cartilagineus, sexvalvis.

915. VISCAGO foliis lanceolatis, hirsutis, floribus paniculatis, nutantibus.

Polemonium petraeum GESNERI I. B. III. p. 351.

Icon GESNERI lign. 155.

Lychnis

a) TOURNFORT. t. 176. D.

b) GREW. t. 73.

b) A.B.C.

c) ibid. A.B.

d) A.B.C.

e) G.H.

f) H.I.

g) BLAKWELL. t. 5.

h) BRUKMAN.

i) LISLE husband. II. p. 107.

j) SCHREBER. Saml. III. p. 53. Bobus tamen GUNNERUS

p. 9.

m) GUNNERUS ibid.

n) ALLIONE in ic.

o) Enand. III. n. 193.

H h h h h

Lychnis sylvestris I. albo flore CLUS. pann. p. 328. bijt. p. 290. 291.

Lychnis sylvestris TABERNAMONT. p. 293.

Lychnis viscosa, foliis Otidis LOESEL. p. 150. ic. 40.

Silene petalis bifidis, floribus lateralibus secundis, pedunculis ut tantibus LINN. I.

Icon OEDERI t. 242.

β. Flore pleno SIEGESBEK. Bresl. Saml. ann. 1722. m. Jul.

Nihil frequentius ad vias, sepes, inque rupibus.

Caules cubitales, non valde foliosi, superne viscidii, & in ramos florales sparsi. Folia radicalia multa, petiolata, elliptica, cis finem latiora, lanceolata, subhirsuta, superiora linearia. Flores in summo caule paniculati, nutantes. Calyx viscidus, longus, tubulosus, sub germine productus, hinc in medio tumidior, decem lineis pictus. Petala profunde bifida, in angustas ellipticas lacinias divisa, quæ, sole ad fulgente, se contrahunt, & noctu evolvunt; obfolete cæterum purpurea, ungue longo, duabus auriculis ferratis, obovatis. Fructus trilocularis, cylindricus, in medio latior. Segmina elegantibus rugis inscripta.

916. VISCAGO foliis glabris, ovato lanceolatis, floribus umbellatis.

Lychnis sylvestris II. CLUS. bijt. p. 337.

Armerius flos tertius DODON. coron. p. 73. bijt. p. 176.

Silene foliis fasciulatis, fagiatis, foliis superioribus cordatis, glabris LINN. I. p. 601.

II. Flore pleno Flowergarden p. 40. n. 5.

In Helvetia potissimum circa Brieg, Branson, Fouly. Tamen etiam circa Roche in rupibus trans leau Froide, sed rarius. In Helvetia transalpina, ut Chiavenna, in rupibus.

Caules erecti, pedales, etiam bipedales & tripedales, ramosi, cum foliis leves, superne viscidii. Folia glauco poliine adspersa, ovata, lanceolata, lata basi sibi obversa. Flores in summis ramis densas umbellas faciunt, stipulis suscepta peregrinis. Calyx longissimus, ovario media parte longior, tubulosus, lineatus, sub flore gracilis, circa florem ovalis, brevissime quinquedentatus. Petala adeo calyce breviora, patula, emarginata, ferrata, suaverubentia, magnis & erectis duabus auriculis notata. Fructus longe petiolatus, cylindricus, trilocularis p).

917. VISCAGO foliis lanceolatis, caulis brachiatis, calycibus infundibuliformibus, floribus laxe umbellatis, erectis.

Auricula muscis alpina, glabra I. B. III. p. 360.

Alpine alpina, glabra C. B. prodr. p. 118.

Lychnis saxatilis, alpina, glabra, pumila I. R. H. SCHEUCHZER. It. II. p. 137.

Icon OEDERI t. 4.

Silene floribus erectis, petalis emarginatis, calycibus teretibus, foliis lanceolatis LINN. Wäsgöt. ref. p. 144. Spec. I. p. 602.

In alpibus minime rara, etiam in valles descendit, Haseliam, & Uraniensem, adusque pagum Steg. Haud longe Bafilea in colliculo Cl. LA CHENAL, in monte Vogelberg. Radix magna, lignosa, scabra. Caules erecti, valde ramosi & brachiati. Folia glauca, glabra, ovato lanceolata. In summis ramis flores ex longis petiolis unifloris, in laxam umbellam dispositi. Calyx campaniformis, inverse conicus, lineatus. Petala lactea, emarginata, cordata, auriculis ornata. Fructus conicus.

*918. VISCAGO foliis teneris, recurvis, petalis quadrifidis Emend. I. n. 85.

Alpine alpina, glabra, folio reflexo PLUKNET. p. 23. t. 75. f. 5.

Lychnis alpina, foliis angustis, reflexis, petalis quadrupartitis SEGUIER. Suppl. p. 186. t. 5. f. 1.

Silene petalis quadrilobis, caule dichotomo, floribus pedunculatis, foliis glabris, recurvis LINN. I. p. 602.

Lychnis X. CLUS. bijt. p. 291. hoc relata, ob iconem vix videtur ad nostram plantam pertinere.

In Abbatiscellaniis alpibus GESNERUS legerat, ego abunde in valle alpina Chapuisé ad lapides humidos. Etiam in monte Taveyanaz, in Prapioz, in valle Gaster.

Tenerima planta, & debilis, ut Alpine tenuifolia muscosa. Caules debiles, erecti, simplices, aut divaricati, paulo supra trientem pedis alti. Folia tenera, graminea, per angusta, obtusa, facile curvantur, & apicem reflectunt. Flores in petiolis unifloris, de summis ramis. Calyx ovario longior, infundibuliformis, sursum latior, quinque dentibus lanceolatis. Petala lactea, quadrifida, duabus partibus lateralibus breviiori

p) Ob eam notam vellet a Lychnidibus separare Cl. BURKAET. Epist. p. 136. *Muscipulus* dici posse IDEM p. 136. 137.

vioribus: squamulae duæ in origine petali. Fructus rotundus, tubis tribus, valvis sex.

Non est *Silene quadrifida* JACQUINI, planta multo robustior.

Lychnis saxifraga minor q) nondum in Helvetia reperta est, quæ tamen in vicino Pedemontio nascitur.

919. VISCAGO foliis gramineis, caule brevissimo, unifloro.

Caryophyllus pumilus, *alpinus VII.* CLUS. pann. p. 324.

Lychnis alpina, *pumila*, *folio gramineo*, seu *Muscus alpinus*, *Lychnidis flore* C. B. SCHEUCH. ZER. It. II. p. 138. It. VI. p. 459.

Lychnis oxyoides muscosa, *frixiore folio* BARRELLIER. ic. 379.

Latiore folio EJUSDEM ic. 380.

Icon OEDERI t. 21.

Silene acaulis LINN. I. p. 603.

β. Flore albo SCHEUCHZER. It. II. & V. p. 425.

Etiam passim reperi in *Gemmio*, *Joch*, *Prapioz*. Alpium rupes ubique late pulcherri-
mis cespitibus tegit.

Radiculæ magnæ, intricatæ. Cespite latissimi, nulla alia planta misti, fiunt rosulis
confertis foliorum angustorum, acutorum, durorum. Caules unciales, paucifolii,
uniflori. Calyx latus, ovatus, purpura tinctus. Petala subcordata, amnene pur-
purea, duobus in ortu denticulis acutis notata. Stamina decem, diversæ longi-
tudinis. Ovarium uniloculare, cylindricum.

920. VISCAGO floribus verticillatis, spicatis, sexu distinctis, petalis linearibus.

α. Mas flore majori, calyce subrubro.

Sesamoides magnum, *Salmanticense* CLUS. p. 295.

Oties Lychnidis, *sylvestris genus* TABERNÆMONT. p. 820.

Lychnis viscosa, *flore majusculo*, que mas SCHEUCHZER. It. VII. p. 514.

Cucubalus floribus dioicis, *petalis linearis indivisis* LINN. I. p. 594.

β. Femina flore minori, calyce viridi

Muscipula seu *Armoraria altera* LOBEL. advers. p. 370. Ic. p. 453.

I. II. *Muscipula muscofo flore*, seu *Oxymoides bellidiforme* I. B. III. p. 350.

α. β. Planta hermaphrodita in *Tataria* provenit *Enum. plant. hort. Gott.* p. 151.

Minime rara in Gubernio Aquilejensi, à Fontenai, à S. Tryphon: in Valesia: in Helle-
tia transalpina, Chiavennæ, ad lacum Luganensem, in ima valle Lepontia.

Folia radicalia numerosa, petiolata, ovata, lanceolata, firmula, ad caulem angusta &
uaua. Caulis erectus, cubitalis, in summa parte fere nudus, brachiatus, & vif-
cidus. Flores in paniculam spicatam, verticillatam, ex petiolis unifloris. Calyx
tubulosus, lineatus. Petala gracilia, linearia, simplicia. Fructus trilocularis, sex
dentibus aperitur. Angli modo Lichenem terrestrum, modo hanc plantam, pro ea
habent, cuius infusum vinorum cum theriaca aduersus canis rabidi morsum r) anti-
doti vires possideat. Alibi ex ista Lychnide, ex *Paeonia* & *cancri chelis* antidotus
componi dicitur s).

Hæc sola e nostris vere LINNEANUS fuerit Cucubalus.

L Y C H N I S α) D I L L E N .

L Y C H N I S LINN. n. 584.

& A G R O S T E M M A LINN. n. 583.

L Y C H N I D I S spec. TOURNEFORT.

Tubas habet quinque.

921. LYCHNIS b) petalis quadrifidis, addit LINNEUS fructu subrotundo I. p. 625.

Armerius sylvestris DODON. pent. p. 177.

Caryophyllus pratensis TABERNÆM. p. 291.

H h h h 2

II. Flore

q) *Alpine alpina*, *erecta*, *foliis acuminatis* ZANON. p. 15. t. 10. f. 3.

r) *SLOANE* in epist. ad *RAJUM*, a *DERHAMIO* edita.

Phil. Transf. n. 443. *BIRCH.* T. IV. p. 539. 545.

i) *Phil. Transf.* n. 187.

a) *Lychnis flammea* ad serpentes, *sylvestris*, *stomacho*
inutilis PLIN. L. XXI. n. 98. *Lychnis sylvestris ur-*

bane *similis* DIOSCORID. L. III. c. 98.

b) *Cuculi* *flor* *acinos* *habet* *nigros* PLIN. L. XXVII. n. 44.

II. Flore albo passim, etiam circa Rennaz.

III. Flore pleno, in hortis MILLER. t. 169. f. 2.

In pratis uidis perfrequens.

Caulis angulosus, erectus, parum ramosus, nisi ex vertice, ea sede viscidus. Folia ex elliptico lanceolata, nervo distincta, inferiora obtusa, superiora acutiora. Flores in petiolis ramosis brevem & laxam spicam faciunt. Calyx albus, decem alis eminentibus purpureis notatus. Petala bifida, angusta, duobus exterius crusculis accedentibus, ungue longo. Stamina quinque breviora, ex unguibus petalorum, quinque longiora, ex ovarii ambitu. Fructus pyriformis. Semina rugosa.

Ab armentis non amatur c).

*922. LYCHNIS foliis linearibus, lanceolatis, floribus umbellato capitatis *Emend. VI. n. 46. t. 17.*
Icon. OEDERI t. 65.

Lychnis petalis bifidis, floribus corymbosis LINN. I. p. 626.

Summarum alpium. In monte *Albula* Valesiae, a Cl. HUBERO primum lecta, deinde ad rupes glaciales *Chermontana*, in mont. *Griseis*, in *Stokberg*, in monte *Arola* Valesiae superioris, in vallis *S. Nicolai* montibus; etiam in monte supra *Kienthal* a Cl. DICKIO.

Radix flava, conica, depacta. Folia ad radicem plurima, elliptica, in medio latiora, lanceolata, firma, viridia, glabra. Caulis semipedalis, simplex, nec ramosus. Flores conferti in umbellam convexam, subiecta, sub singulos, stipula magna, ovato lanceolata, ora purpurea. Calyx ventricosus, ad tertias quinquefidus, segmentis triangularibus purpureis, ora alba. Petala penitus patula, suavepurpurea, acute ad medium bifida, segmentis quadrangularibus, ad originem plicata, & tumoribus, non veris auriculis, notata. Stamina decem, duorum ordinum. Fructus petiolatus, ovatus, tubis quinque.

923. LYCHNIS floribus sexu distinctis LINN. I. p. 626.

a. Varietas rubra, frequens in aquosis, inque montanis sylvis.

Ocymoides purpureo flore CAMERAR. *Epit.* p. 739.

Lychnis sylvestris, floribus rubentibus DODON. *cor. p. 47. hist. p. 171.*

Ocymoides rubrum TABERNEM. p. 299.

II. Flore pleno SWEERT. &c. CAMERAR. p. 740.

β. Varietas albo flore ad vias siccas & in agris.

Ocymoides album multis I. B. III. p. 242.

Varietates duas habet PLOT. *Oxfordshir.* p. 149. 150.

γ. Aliam hermaphroditam LINN. I. p. 626. GUNNERUS p. 54.

Caules nodosi, erecti, bipedales, brachiati. Folia ovato lanceolata, mollia, hirsuta. Flores in summa planta, ex brevibus petiolis, ad ramos congesti; alii mares, calycibus turgidis, villosis, breviter quinquedentatis, petalis teneris, pene cordiformibus, auriculis magnis, eadem figura, staminum ordinibus duobus: alii in aliis plantis femininis, similes, tubis quinis, fructu ovali.

924. LYCHNIS tomentosa, umbellis paucifloris, petalis cordatis.

Lychnis alpinocorioloides RICHER.

Lychnis umbellifera, montana, Helvetica ZANON. t. 110. ROBERT. ic. Reg. 135.

Lychnis coronaria, alpina, flore purpureo BARRELIER. ic. 1005. BOCCONE *mus. di piant.* p. 49.

t. 42. valde multiflora.

Agrostemma tomentosa, petalis emarginatis LINN. I. p. 625.

ZANONUS habuit ex *Locarnensem* agro a FELICE ORELLO missam. C. GESNERUS in Rhætia, & in alpibus Rhæticis I. BAUHIN. Etiam in monte *Generoso* Insubriæ. Sed in Valesia etiam, circa *Praborgne* & alibi provenit.

Caulis cubitalis, parum ramosus, sed ex radice utique cespitosus, tomentosus, erectus. Folia tomento albo utrinque obducta, crassula & firma, elliptica, lanceolata, longiora. Flores in summi caulis brevibus ramis umbellam faciunt, non copiosam. Sub umbella stipulae ovato lanceolatae, aristatae. Calyx durus, tomentosus, quinque angulis valde eminens, tubo floris æqualis, tubulosus, decem lineis percursus, hirsutus. Petala purpurea, ex ungue suo dilatata, cordiformia, auriculis triangularibus, conniventibus. Stamina quinque unguibus petalorum cohærentia, quinque libera. Fructus brevis, crassus, conicus, per maturitatem unilocularis.

*925. LY-

c) SCHREBER. III.

*925. LYCHNIS tomentosa, calycibus costatis, floribus longissime petiolatis.

Lychnis CAMERAR. Epit. p. 569.

Lychnis coronaria d) DODON. p. 170.

Agrostemma tomentosa, foliis ovato lanceolatis, petalis integris, crenatis LINN. I. p. 625.

In planiori Valesia abunde, circa Fouly, &c.

Prioris 924. retinet totum habitum, tamen durior est & pulposior, & tomenti plus habet.

Deinde calyces multo diores, callosi, toti albo villo obnupti, alis duris & crassis elevati, non, ut in priori, viridibus hirsutis lineis percursi. Petala multo latiora e), obscure emarginata. Auriculae bifidae. Flores non congesti in umbellam, sed in longis ramis brachiati caulis dispersi. Quare vere differunt, & utraque species Helvetiae indigena est.

926. LYCHNIS calycibus longissime caudatis.

Nigellastrum DODON. coron. p. 49. bift. p. 173.

Lychnis arvensis TABERNÆM. p. 293.

II. Flore albo *Hort. Aichstett. &c.*

Agrostemma hirsuta, calycibus corollam aequantibus, petalis integris, nudis LINN. I. p. 624.

Ad vitium usque inter segetes frequens.

Caulis erectus, cubitalis, parum ramosus, molliter hirsutus. Folia pariter tomentosa, linearia, acuta. Flores in petiolis unifloris, longissimis. Calyx durus, lineis eminentibus notatus, longissimis quinque mucronibus etiam ultra florem producitur f). Petala suavepurpurea, emarginata, ex ungue dilatata, auriculis acutis, bifidis. Stamina, ut in prioribus, nata, nempe quinque ex petalorum unguis, quinque ex intervallis. Fructus non petiolatus, ex pentagonio conicus, tubis quinque plumosus, quinque valvis. Semina eleganter exasperata, male pro Nigellæ feminibus venduntur g) vesca & innoxia. Radix a FUCHSIO ad haemorrhagiam narium laudatur, deinde a SIMONE PAULI, qui suum experimentum adducit, etiam gestatæ h).

*927. LYCHNIS foliis lanceolatis, floribus verticillatis, spicatis.

Lychnis sylvestris I. CLUS. pann. p. 328. 329. III. bift. p. 289.

Lychnis sylvestris purpurea TABERNÆM. p. 294.

Lychnis petalis integris LINN. I. p. 625.

In Helvetia rarer. Circa Octodurum passim legi, ad vias fabulosas. A Tourtemagne i) Gonthey, Formazza, ad Soazza vallis Misauincæ Cl. DICK.

Radix dura, rugosa, flava. Caulis cubitalis, erectus, non ramosus, in spicam nudam terminatus, ut Otiti, summis in partibus viscidus. Folia glabra, elliptica, longe lanceolata. Flores in petiolis summi caulis ramosis verticillati, in spicam continuati. Calyx tubulosus, rubens, flore longior, purpureus, breviter quinquedentatus. Petala emarginata, purpurea, magnis auriculis albis, & præterea appendicibus dilatati unguis conspicua. Fructus conicus, quinquelocularis, tubis quinque, feminibus reniformibus exasperatis.

Male pro Centaurio minori i) venditur.

O X Y S a) TOURNÉFORT.

O X A L I S LINN. n. 582.

Calyx brevis, campaniformis, acute quinquefidus b). Flos non pentapetaloides, petalis ad basin conglutinatis c), sed pentapetalos, unguibus primum distinctis, deinde conglutinatis, quinis, cordatis. Stamina decem, duorum ordinum. Fructus est prisma pentagonium d), ex quinque conjunctis loculis e) factum, quorum totidem sunt tubæ. Idem per maturitatemi ad tactus diffilit, & semina projicit f), quæ in quoque loculo multa continent, ex ovatis acuminata.

928. OXYS

d) *Lychnis coronaria* flore alba violæ, purpureo Diod. L. III. c. 98.

e) TOURNEFORT. A. B.

f) IDEM t. 175. T.

g) LOBL. adverf. p. 12.

h) OL. WOBM. Epifl. 116.

i) RIVIN. censor. medicament. offic. p. 32. 161.

a) *Oxys* habet folia terrena PLIN. L. XXVII. n. 84.

Oxytryphylon MESSUSS, SYLV. in MSSV. DIOSCORIDIS

b) TOURNEF. C.

c) B.

d) E.F.

e) G. 1.2.3.4.5.

f) THOMAS CORNELIUS de sensib. p. 14. GREW. nat. plant. p. 199. t. 72.

928. OXYS scapo unifloro, foliis ternatis, radice squamo articulata LINN. I. p. 620.

Trifolium acetosum DODON. *cereal.* p. 214.

Oxys, Trifolium acetosum, floribus lacteis TABERNAMONT. p. 525.

Lajula BLAKWELL. t. 308.

Nihil frequentius ad sepes, & in arborum umbra.

Radix squamosa g), denticulata. Folia radicalia plurima, longe petiolata, ternata, cordata, hirsuta, sensu aliquo praedita, ut attrectata, aut ab imbre percussa, contrahantur h). Flores in scapis unifloris, albi, eleganter venis rubris picti. Stipulae in petiolo duæ, tres, ovales.

Tota planta acida est, grati saporis, & teneri. Tota comesta valet ad frangendam vim subnascentis putredinis: quare conserva, syrups, jusculum, in febribus malignis i) adhibetur, & in scorbuto k). Sale essentiali acido abundat l), in quo multa portio olei est m), & qui ex succo paratur. Vires sunt, quæ tremoris tartari n).

*929. OXYS caule ramoso, diffuso, petiolis alaris, paucifloris, umbellatis LINN. I. p. 629.

Oxys flore luteo DODON. *purg.* p. 414. *corniculata* LOBEL. II. p. 32.

Oxys lutea I. B. II. p. 388. RUMPF. *herb. Amboin.* L. VIII. c. 64.

Passim in valle Tellina, circa Mendris & Chiavennam in sepibus: etiam in pago Frontenex, prope Genavam.

Caulis pedalis, cubitalis, ramosus, foliosus, diffusus. Educt numerofissima folia, pariter terna, cordata, complicata, & in petiolis bifloris, aut ad summum quinquefloris, flores perminutos luteolos: eorum petala ovata.

G E R A N I U M TOURNEFORT. t. 142.

LINN. n. 832.

Calyx quinquefolius a), foliis cavis, acutis. Petala quinque b), aliquando inæqualia. Stamina plerumque decem, tamen & quinque: capsulae monospermae c), longissima cauda d), adunatae in unum rostrum e), circa communem quinquefulcum f) axin. Tubæ quinque g). Maturæ capsulae de basi solvuntur, versusque apicem rostri se revolvunt. In Africanis Geraniis calyx, stamina, petala alia sunt & alia, folius fructus constans est. In nostris stamina libera sunt, ut ab Alfine, & Lychnidibus non longe possit separari.

I. PETIOLIS UNIFLORIS.

930. GERANIUM b) pedunculis unifloris, foliis septilobis, petalis bifidis.

Geranium III. hematodes CLUS. *pannon.* p. 415. 421.

Geranium columbinum, erectum, tenuius laciniatum, flore magno LOSEL. p. 103. n. 18.

Geranium pedunculatum unifloris, foliis quinquepartitis, bifidis, orbicularis LINN. II. p. 958. conf. Cent. II. n. 175.

Varietates *flore caruleo, striato, parvo* BARRELLIER. ic. 67. Tres etiam habet MICHELI hort. flor. p. 40.

In rupestribus abunde, circa Roche, Biel, Mathod, Genevam, Chiavennam &c. & ad lacuum supercilia.

Radix crassa, lignosa. Caules recti, parum ramosi, sub ramis tumidi, cubitales. Folia conjugata, subhirsuta, circumscriptio rotunda, sed septiloba, lobis trifidis, lobulis subinde incisis: in hortis septilobata, lobis non incisis. Petoli florigeri longi, uniflori, duabus exiguis stipulis lanceolatis. Non raro tamen ramum biflorum vidi. Flos speciosa magnitudine. Calyx hispidus, foliis aristatis, aristis herbaceis. Petala patula, subrotunda, ex purpura violacea.

Planta tota adstringit, & vulneraria est.

II. PETIO-

g) GREW. t. 5. *Semen* t. 72.

h) CORNEL. I. c. p. 77.

i) FRANK de *Allechia*, qui exempla citat.

k) MOSIN apud GEORBOI III. p. 29.

l) CARTHUSER. *mat. med.* p. 219.

m) NEUMAN. T. II. P. I. p. 17.

n) FLOYER. *pharmacopæf.* p. 90.

a) TOURNEF. D.E.

b) A.C.

c) O.N.

d) ad P.

e) F. f) G.

g) I.K. L.M.N.

h) Geranium foliis anemones, divisuris longioribus, radiis subrotunda, dulci. Alterum caulibus minutis, pilosis, sesquipedalibus, foliis malvae. In summis aliis sursum spectantia gruum capitula infunt, cum suis rostris, DIOSCORID. L. III. c. 114.

Geranium alias Myrrhis, Cicuta similis, foliis minutis, caule breviori rotundo. Graeci faciunt folia Malve teneriora, pilosa, ex intervallo racemosâ, in cacuminibus capitula semen habentia PLIN. L. XXXI. n. 88.

II. PETIOLIS BIFLORIS.

Tres sequentes species follicite distinguere oportet.

931. GERANIUM caule erecto, foliis rugosis, hirsutis, multilobis, lobis trifidis, lobulis semipinnatis, floribus umbellatis.

Geranium III. MATTHIOL. p. 857.

Geranium III. Batrachioides majus CLUS. p. c.

Geranium batrachioides ceruleum Hort. Aichstett. vern. ord. I. t. 8.

Geranium pedunculatis bifloris, foliis subpeltatis, multipartitis, pinnato laciniatis, rugosis, acutis, petalis integris LINN. II. p. 954.

In Helvetia non vulgare. *Au Crêt de la Ferrière, aux Etoblins. Badæ, & circa S. Urban Cl. GAGNEBIN. C. B. circa Crenzach. BEN. STÆHLINUS in coemeterio D. Petri, & in pratis circa urbem patriam. I. B. in montibus circa Genavam. In Germania, & Jenæ imprimis frequens reperi, in Helvetia nunquam.*

Caulis erectus, cubitalis, brachiatus, nodosus. Folia conjugata, perampla, circumscriptione rotunda, profunde quinquefida, seu septifida, lobis ramosis, tenuis, quam in sequentibus, divisis, trilobatis, lobulis & ipsis acute semipinnatis, subhirsuta cæterum, nervis eminentibus subtus percurta, & reticulata. Stipulae in petioli origine magnæ, quaternæ, lanceolatae. Flos cæruleus, venis rubentibus, petalis integris, etiam albus, aut striatus. Capsulae lividæ. Calycis folia ovata, subhirsuta, aristata.

Vulneraria vi putatur eminere. Vim in Geraniis batrachioideis esse terebinthinatam i) FLOVER.

932. GERANIUM caule erecto, foliis rugosis, septilobis, lobis acute ferratis, petalis emarginatis.

Geranium II. Batrachioides alterum CLUS. pannon. p. 417. 418.

Icon OEDERI t. 124.

Geranium pedunculatis bifloris, foliis subpeltatis, quinquelobis, inciso ferratis, caule erecto, petalis emarginatis LINN. II. p. 954.

β. Flore albo GAGNEBIN.

γ. Flore albo lineis purpureis vario IDEM au Crêt de la Ferrière.

Ad rivorum ripas & sepes paßim, & in pratis. Bernæ juxta semitam inter balneum exteriorius & fabricas im Sulgenbach. Rupe dans le Prépoury; aux Moſſes. In Argovia frequens, in vallibus Episcopatus Basileensis, circa Bellelai, in valle Ursaria, Le pontina, circa Mendrisium &c.

Multa habet prioris, folia euidem pariter rugosa, & subhirsuta, cæterum latiora, minus profunde secta, semiquinquelobata, lobis acute ferratis, semitrilobatis, neque adeo profunde sectis, latitudine loborum semunciali. Vidi tamen in Valesia pene æque profunde incisa. Stipulae perexiguæ, binæ.

Si cum sequente compares, folia acutiora sunt, & cujusque lobi acutius, alternis dentibus, pene ad medianam a nervo distantiam, divisi; caulis minus diffusus; petioli confertiores & densior umbella. Calycis folia hirsuta, aristata. Petala patula, leniter emarginata, ex cæruleo purpurea, cum venis saturationibus. Ungues staminum lati, pene coalescentes. Capsulae subhirsutæ. Stipulae quatuor minores. Flos immaturus pendet, maturus erigitur k).

Hoc Geranio Islandi violaceo colore l) tingunt.

933. GERANIUM caule diffuso, foliis rugosis, semiquinquelobis, lobulis trifidis, floribus sparsis, petalis integerrimis.

Geranium sanguinarium, majus Hort. Aichstett. vern. ord. I. t. 9. f. 2.

Geranium batrachioides palustre, flore sanguineo DILLEN. hort. Elth. p. 160. t. 174.

Icon MERIANÆ L. XXVI.

Geranium pedunculatis bifloris. longissimis, declinatis, foliis quinquelobis, incisis, petalis integris LINN. II. p. 954.

Paſſim in ſepibus etiam, & locis humidis. Circa Grand Clos prope Roche, & au mont d'Arvel. Inter Willisau & Lucernam; circa Altdorf, inter Wefen & Lachen, circa Tiffis, &c.

Habitus magis diffusus, etiam prostratus, geniculatus. Folia obtusiora, simpliciora, I i i i 2 minus

i) Pharmacop. p. 132.

k) Etiam in aliis Geraniis WAHLBOM. Spensal. p. 38.

l) Allerneueste Zustand von Island I. p. 345.

minus profunde secta, & lobis minus acutis, & eorum dentibus. Flores pauciores, petioli longiores, vagi & obliqui; setæ lanceolatae quatuor, ut in priori, ad ramorum florigerorum divisiones positæ. Flores magis sparsi. Petala majora, plana, purpurea, non emarginata m). Calyx lineatus, glaber, sic capsulæ: stamina quinque exteriora latis unguibus.

- *934. GERANIUM foliis rugosis, hirsutis, semiseptilobis, lobis dentatis, petalis ferratis, anuminatis.

Geranium I. CLUS. pann. p. 415. 416.

Geranium fuscum Hort. Aichstett. vern. ord. I. t. 10. f. 2.

Geranium pedunculis bifloris, foliisque alternis, calycibus subaristatis, caule erecto, petalis undulatis LINN. II. p. 953.

Varietates plani & reflexi flori ab ætate pendent.

In Helvetia non rarum, Bernæ in der Enge, in pratis suburbanis, & ad vias des Altenberges. In prato ad sinistra adjecto villæ Wabern proxime lapicidinam. In pratis montanis des Dessenberges. Circa la Ferrière, à Clermont, à Boudevilliers, aux Convers in pomariis. A la Brevine, in monte Thuir, &c.

Pulchræ plantæ n) radix magna, tuberosa, rubra. Caulis erectus, cubitalis, etiam tripedalis, nodosus. Folia longe petiolata, juniora tota sericea, mollia, ambitu peramplo, nervosa, semiquinquelobata, lobis lateralibus bilobatis, lobulis inæqualiter dentatis, inferiora conjugata, suprema solitaria, ut petiolus floriger folio oppositus sit, cum duabus stipulis flaccidis, flavis, ovato lanceolatis. In petiolo duas stipulae similes, sed minores. Calyx mollis, ovatus, aristata perbrevi, paucis, sed longis, pilis incanis hirsutus. Petioli florigeri, in maturecente planta conferti. Petala penne pentagona, acuminata, per oram undulata, ungue albo, radiis quinque acutis picto, quasi stellam faciente, cæterum saturate sanguineo. Circa originem itaminum pili. Ruptis petalis succus sanguineus effluit. Quinque glandulæ o). . . .

- *935. GERANIUM foliis semiseptilobis, rugosis, dentatis, petalis planissimis, circumseratis, indivisis Emend. III. n. 190. V. n. 27. †

Passim in ditione Aquilejensi, in monte Luan, in lapidosis, qua a Veige versus Drapel descenditur; circa molendinum le Grand Champ. Circa Valorfine, in valle Kienthal. Satis vicinæ plantæ, tamen differunt. Caulis similis, & folia inferiora conjugata, superiore solitaria: angustiora, quam Phaeo 934. profunde semiseptifida, lobis trilobatis, ferratis. Stipulae hirsutæ, virides, utriusque generis, caulinæ magnæ, petiolares exiguæ. Petioli longe pilosi. Flos multo major, planus, petala quidem stella minima notata, acuminata, lata, perfecte plana, per oras elegantius plicata & ferrata, dilute cærulea (gris de lin), centro livido. Radix crassa, lignosa, rufa.

- *936. GERANIUM foliis septilobatis, rugosis, acute dentatis, petalis venosis, emarginatis Emend. VI. n. 43.

Geranium incanum, versicolor, seu striatum PARKINSON. parad. p. 229. Hift. Oxon. II. p. 516. S. V. t. 10. f. 24.

Geranium pedunculis bifloris, altero breviore, foliis quinquelobis, lobis medio dilatatis, petalis bilobis, venoso reticulatis LINN. Cent. I. n. 60. p. 282. Spec. I. p. 953.

Pulchra planta provenit in monte Montemort Valefiae superioris, qui pertinet ad vallem S. Nicolai. Radix perennis, lignosa. Folia rugosa, subhirsuta, sicca; radicalia profunde quinquelobata, lobis lateralibus denuo pene ad petiolum bilobatis, omnia lateſcentia, acute & inæqualiter incisa, quinque & septem aristatis dentibus notata, vix duabus lineis latiora. Caulina folia conjugata, paulo latiora, minus, quam in iconibus. Caulis erectus, ramosus, pedalis. Petioli biflori possunt, ut & in prioribus fere Geraniis, pro unifloris imponere; dum enim alter flos maturescit, alter calyce clausus exiguus, in ala stipularum suarum cernuus præstolatur. Ex stipulae fuscae, breves, lanceolatae, quaternæ sunt. Est ubi simul uterque flos viget, est ubi alter nunquam maturatur. Petioli purpurei, hirsuti. Sic calyx, cuius foliola ovato lanceolata, aristata brevi, de nervo exente, & albis longisque pilis notantur. Flos Acetosellæ primæ, amat connivere, tener, idem caducus, petalis albis, emarginatis, lineis quinque, venisque purpureis pictis. In horto folia latiora fiunt, qualia fere in iconibus depinguntur, & semitriloba.

937. GERA-

n) Vedit tamen Cl. KRASCHENINNIKOF. p. 109.

n) Emend. VI. n. 21.

o) SCREP. p. 41.

937. GERANIUM caule erecto, foliis quinquelobis, lobis trifidis, acutis.

Geranium III. FUCHS. p. 207.

Geranium majus, foliis imis, longis, adusque pediculum divisum Hist. Oxon. II. p. 511. S. V. t. 3.

f. 3. VAILLANT. t. 15. f. 2.

Geranium pedunculus bifloris, foliis quinquepartito trifidis, petalis emarginatis, longitudine calycis, arillis villosis LINN. II. p. 956.

In agris abunde.

Caules ramosi, foliosi, erecti, etiam decumbentes, pedales, nodosi. Folia firma, conjugata, ex longis petiolis, in quinque lobos profunde incisa, vix linea latiores: eorum quisque acute & simpliciter trifidus, laterales quadrifidi. Petioli breves. Stipulae exiguae. Petala pulchre purpurea, leniter emarginata. Calyx longe aristatus, hirsutus. Capsulae hirsutæ, ut in omnibus Geraniis revolutæ, semen suum ejaculantur.

938. GERANIUM caule procumbente, foliis quinquepartitis, lobis trilobis, lobulis trifidis.

Geranium columbinum dissectis foliis, pediculis florum longissimis RAI. VAILLANT. t. 15. f. 4.

Geranium pedunculus bifloris, foliis quinquepartitis, multifidis, angulatis, lacinias acutis, capsulis glabris, calycibus aristatis BURMAN. n. 226. LINN. n. 22.

In agris & ad sepes autumno. A^r Beaufregard GAGNEBIN.

Caules prostrati, humiles, ramosi, pedales & ultra, nodosi. Folia firma, subhirsuta, conjugata, circumscriptio reniformi, sed profundissime quinquefida, lobis exterioribus bilobis, ut fere septem lobi sint, mediis trifidis, lobulis eorum lateralibus bidentatis, medio tridentato. Petioli in planta dodrantali tamen triunciales. Stipulae minimæ, quaternæ. Calycis permagni, pene glabri, arista longa. Flos major, quam in 939. & 937. ex roseo cœruleus, petalis emarginatis. Capsulae glabræ.

939. GERANIUM foliis mollissimis, hirsutis, reniformibus, semiquinquefidis, lobis semitripartitis, obtusis.

Insuperabiles tenebræ synonyma harum trium plantarum velant.

Pes columbinus DODON. p. 60.

Geranium columbinum, villosum, petalis bifidis VAILLANT. p. 79. t. 15. f. 3. ob florem.

Geranium pedunculus bifloris, foliisque floralibus alternis, caule ramoso erectissimo, calycibus mucicis, arillis levibus LINN. II. p. 955. BURMAN. p. 21.

Ad vias vulgare.

Caulis ramosus, patulus, nodosus. Folia hirsuta & molia, conjugata, omnia sui similia, latiuscula, circumscriptio reniformi, semiquinqueloba, lobis latis, extremis semibifidis, omnibus obtuse neque profunde semitripartitis, basi, ad quam lobi convenient, pene recta. Petioli in sede stipularum infracti. Haec quaternæ, spadiceæ, lanceolatae. Calyx ciliatus, brevissime aristatus. Petala rosei coloris, & per ætatem violacei, tribus saturatis venis picta, lineata, cordiformia. Capsule glabræ. Adgnoscitur flore majusculo, cordato, foliis mollissimis, accurate rotundis, obtuse divisis.

940. GERANIUM foliis hirsutis, semiseptilobis, lobis semitrilobis, obtusis.

Geranium Robertianum, pes columbinus TABERNÆM. p. 56.

Geranium columbinum, biniale, flore cœruleo minori RAI Syn. III. n. 8. t. 16. f. 1.

Geranium columbinum majus, flore minore, cœruleo VAILLANT. t. 15. f. 1. ob florem, nam folia potius sunt Geranii 939.

An *Geranium pedunculus bifloris, petalis bifidis, caule diffuso, foliis reniformibus, palmatis, linearibus, acutis BURMAN. LINN. II. p. 957. BURMAN n. 27?*

Nihil vulgatus ad vias, ut putem hoc ipsum apud auctores malvaceum esse Geranium.

Caulis ramosus, frondosus, nodosus, cubitalis, molliter hirsutulus. Folia conjugata, molliter hirsuta, circumscriptio semireniformi, semifeptifida: lobis angustioribus simpliciter & obtuse semibifidis, semitridis. Petioli numerosissimi, floresque infracti. Stipulae quatuor spadiceæ, lanceolatae. Calyx mucronatus, non aristatus, hirsutus. Petala exigua, subcœrulea, apice profunde emarginato. Stamina nonnunquam quinque p). Exempla dantur minima, quæ pro Anglica planta habeas. Distinguitur foliis magis divisis, quam 939. in lobos angustiores sectis, flore minori subcœruleo.

941. GERANIUM viscidum, caule decumbente, foliis semiquinquelobis, lobis tridentatis & quinquedentatis.

Vix

p) FABRIC. botib. p. 61.

K k k k k

Vix possis synonyma distinguere. Ex visciditate & colore incarnato putas esse *Geranium pediculis bifloris*, *petalis integris*, *obtusifinis*, *longitudine calycis*. *caule prostrato*, *foliis reniformibus*, *incisis* BURMAN. n. 20. LINN. I. p. 53.

Circa Montru in arenosis; à S. Tripbon: in scopolis supra Biennam. Etiam in hortis sponte provenit.

Caules prostrati, ramosi, debiles, cum foliis odorati & viscidii, succulosi. Foia conjugata, superiora alterna, semiquinquefida, lobis trifidis, rotunde lanceolatis, lateralibus bilobis. Suprema semitriloba. Frequenter petiolus non in aliquem folii hilum se inmittit, & potius in angulum divergentium ex petiolo linearum se adaptat. Petioli in summo caule paniculati, & caulis longe nudus; stipulae minimae, ex qua nota adgnoscas. Calyx hirsutus, aristatus. Flos late purpureus, non cæruleus, petalis paulum emarginatis, venosis. Folia huic multo minus divisa sunt, quam priori; color alias, & visciditas singularis.

942. GERANIUM foliis subrotundis, semiquinquelobis, lobis obtusis, calycibus transversim rugosis.

Geranium pentagonatideum Montpelien. RICHER.

Geranium saxatile οὐρανοπελεῖον THAL. p. 44. ic. 5.

Geranium alterianum, *montanum*, *saxatile*, *rotundifolium* COLUMN. Ecphr. I. p. 138. ic. 137.

Icon OEDERI t. 218.

Geranium pedunculus bifloris, *calycibus pyramidatis*, *angulatis*, *elevato rugosis*, *foliis quinquelobis rotundatis* LINN. Gotlandsk. resa p. 228. Spec. II. p. 955.

In Helvetia rarissimum. I. B. extra portam de la Rive versus lacum, ubi a Gen. de SAUSSURE reperi non potuit. Lugduni abunde.

Rupestris planta. Radices ex nigro purpureæ. Sic caules, pedales, ramosi. Folia rarer pilosa, nitida, inferiora conjugata, superiora alterna, concinna, levia, circumscriptio reniformi, quinqueloba, sexloba, lobis latis, breviter tridentatis, quinquedentatis. Petioli breves, erecti & refracti, paniculati, stipulis omnium minimis. Calyces ovati, conici, transversim rugosi. Petala rosea, emarginata. Stamina ad spinularum modum maturescantem fructum circumstant.

Tota planta amat rubescere.

943. GERANIUM foliis duplicato pinnatis, pinnis ultimis confluentibus, calycibus striatis, hirsutis.

Geranium Robertianum DODON. p. 62. ROBERT. ic. 93. BLAKWELL. t. 480.

Geranium pedunculus bifloris, *calycibus pilosis*, *decem angulatis* LINN. II. p. 955. BURMAN. n. 18.

II. Flore albo RAI. BLAKSTONE.

Frequentissimum in sepibus, sylvis subhumidis, ad muros. Albo flore reperi, qua ascenditur in montem Bolligerberg.

Caulis brachiatus, ramosus, pedalis & ultra, nodosus, ramis ex uno punto fere quinis, saepissime ruber, qui etiam color in folia transire amat. Folia conjugata, umbelliferarum more pinnata, circumscriptione pentagonia, lobis primis semibilobis, ultimis longe confluentibus, dentibus inæqualiter lanceolatis. Stipulae perexiguæ. Calyx hispidus, aristatus, decem lineis eminentibus percursus, ex ovato conicus. Petala ex ungue dilatata, subrotunda, rosea, venis albis. Stamina ut in priori. Tota planta amat rubescere.

Fætet fere ad Lamii modum, inque hoc Geranio acida natura austera dominatur q).

Extero usu pro vulnerario medicamento habetur, cuius cataplasma cedemata discutiat, ad erysipelas proft, tum ad fissuras linguæ, orisque ardores, & papillarum demum rhagades r). Pulverem & decoctum cum hac planta aquam Carolus s) LEIGH ad scorbutum laudat: ego vidi ad febres intermittentes adhiberi, nullo equidem cum successu.

III. PETIOLIS MULTIFLORIS.

944. GERANIUM petiolis multifloris, caule procumbente, foliis duplicato pinnatis, pin-nulis acute incisis.

Vulgaris & variabilis planta.

a. Major, ramosa, sape longe repens, etiam cubitalis.

Geranium supinum DODON. p. 63.

q) GEOFROI III. p. 522;

r) WELECH. missomimemata. p. 34.

s) p. 96.

Geranium

Geranium III. CAMERAR. Epit. p. 601.

Geranium Robertianum RIVIN. pentap. irregul. t. 112. bona icon.
& Geranium fatens t. 113.

B. Varietas minor, parum ramosa, foliis in circulum sparsis.

Geranium minus, Geranium arvense TABERNÆM. p. 57.

Geranium moschatum, inodorum, Panmonicum Hort. Aichstett. vern. ord. I. t. 8. f. 1.

Geranium Pimpinelle folio DILLEN. nov. Spec. p. 69.

II. Album TABERNÆM. l. c.

Geranium pedunculus multifloris, floribus pentandris, foliis pinnatis, incisis, obtusis LINN. II. p. 951.

III. Hujus varietas duabus viridibus maculis, in principio cujusque petali superioris.

Prima α . in scipibus & arenosis, agrisque.

β . In gramineis tonsis, cespitosis. Ejus varietas

IV. Passim in areis hortorum a me lecta.

Folia pinnata, longa pinnarum serie, omnium fere ejusdem latitudinis. In varietate α . pinnæ laxiores sunt, & a se invicem remotæ, iterum pinnatæ, pinnulis conjugatis, acute & varie incisis. In β . pinnæ æquales, regulares, pinnulæ latiores & rotundiores. Petioli alares multiflori. Stipulæ albæ, exiguæ, sub petioli florigeri divisione numerosæ. Calyx subhirsutus, in Italia Helvetica cum foliis totus pene hirsutus albus. Petala paulum inæqualia, & duo superiora, breviora, a tribus inferioribus & longioribus intervallo distantia. Color roseus. Stamina & quinque reperi, & duorum ordinum decem, ortu lato. Caudæ capsularum perangustæ, spirales. Odor nullus, aut lamiaceus.

Pro varietate α . radice in petrosis crassiori habet Cl. GOUAN t) *Geranium petratum*, *Cicutæ folio*, radice crassa fætidum MAGNOL. bot. p. 108. 109. ut ex speciminiibus communicatis video.

945. GERANIUM petiolis multifloris, caule diffuso, foliis ovatis, pinnatifidis.

Myrrhida Plinii, Rostrum Ciconiae f. acus moschata officinarum & pastoris LOBEL. ic. p. 658.

Geranium Cicute folio, moschatum I. R. H. BLAKWELL. t. 150.

Geranium moschatum RIVIN. pentap. irreg. t. 110.

Geranium pedunculus multifloris, floribus pentandris, foliis pinnatis, incisis, cotyledonibus pinnatifidis LINN. II. p. 951.

STÆHELINUS Augustæ legit v). I. B. Genevæ en Plein Palais; & versus Muttenz; Circa Biennam ad civitatis portas. Suspicio ex hortis esse elapsum.

Multum disputatum est, num vera species sit, num varietas, ut olim I. B. x), deinde nuper in prioribus operibus LINNÆUS, & Cl. GLEDITSCH y); separant alii, & Cl. BURMAN z), inque ultimis LINNÆO.

Exoticam puto esse, quæ valido moschi sit odore. Cæterum ramosior & altior est, foliis simpliciter pinnatis, ovatis, per oram sæpe tantum acute ferratis, tamen etiam semipinnatis, semper quam in priore latioribus a). Stipulæ siccæ, albæ, exiguæ. Rostra crassiora, etiam spiralia. Petala omnia purpurea; duo superiora etiam latiora, breviora, non maculata. Stamina decem reperi, oportet & quina dari, ex LINNÆO.

946. GERANIUM petiolis multifloris, foliis pinnatis, pinnis latescentibus, dentatis, alterne maximis.

Geranium Cicute folio, acu longissima C. B. prodr. p. 138.

Geranium alterum, Coriandri folio COLUMN. p. 135. 136.

Geranium pedunculus multifloris, floribus pentandris, foliis pinnatis, pinnatifidis, obtusis LINN. II. p. 953. Cent. I. p. 282.

Desiderata planta, quam nunquam reperi potui. A C. BAUHINO dicitur in Valesia nasci. Planta COLUMNÆ multo prioribus durior est, & fruticosior. Radix tamen exigua. Caulis dodrantalis, decumbens, firmus, lanuginosus & viscosus. Folia pinnata, pinnis majoribus, & versus extremum folium latescentibus, varie & profunde dentatis: eæ basi sua cum nervo confluunt, & intercedunt pinnulæ minimæ. Petioli alares, multiflori. Stipulæ multæ, ovato lanceolatæ, aristatæ, reflexæ. Calyx aristatus. Floris petala ovata; duo suprema magis divaricata, linea divisa, subpurpurea. Acus quinque unciarum b) non vidi, quales C. BAUHINUS facit. Cauda capsulae in spiram contorqueatur, ut in Africanis Geraniis solet. Planta odorata est.

T R I B U-

K k k k k 2

^{a)} *Flor. p. 273.*
^{b)} *Easter merkweird. XX.*

^{x)} T. III. p. 479.

^{y)} Metab. p. 35.

^{z)} *Geran. n. 29. addit Cotyledones esse pinquafidas, & nullam maculam in petalis superioribus.*

^{a)} BURMAN.

^{b)} *Trientales COLUMNÆ habet.*

VII. D I P L O S T E M O N E S.

T R I B U L U S T O U R N E F O R T I I t. 141.

L I N N. n. 532.

Calyx quinque foliolis c) triangularibus. Petala quinque tridentata d), brevi ungue. Stamina decem. Fructus quinque colliculis distinctus, aculeis modicis, & loco tubarum rotundo e) tuberculo. Quilibet articulus est cuneus sphæricus, quatuor majoribus aculeis munitus, hinc planus, inde convexus, duobus aculeis proprioribus, duobus distantibus f), inter quos minores asperitates eminent. In quoque articulo aliquot loculi g) monospermi h).

*947. T R I B U L U S paribus foliorum sex æqualibus, fructu quadricorni, add. L I N N. I. p. 554.
Tribulus terrestris DODON. *Cereal.* p. 223. I. B. II. p. 352. MATTHIOL.

Tribulus terrestris minor incanus, hispanicus BARRELIER. *ic.* 558.

In valle Prætoria, sub Bernardo monte abunde.

Caulis pedalis & ultra, diffusus. Folia tomentosa, pinnata, absque folio impare, parvum fere sex. Flores fasciculatim ex alis foliorum, in brevibus petiolis unifloris, colore luteolo.

In cibum venire Venetiis AMATUS i), vix dicas vero, quid in Tribulo possit edule esse: & forte de aquatico sermo fuerit.

T A M A R I S C U S T O U R N E F O R T . t. 661.

T A M A R I X k) L I N N. 375.

Calyx expansus, campaniformis, profunde quinquefidus, obtusus. Petala quinque lanceolata, patula. Stamina in duobus ordinibus decem. Fructus ex triquetro conicus, unilocularis, trivalvis. Semina papposa. Tuba trifida, plumosa.

948. T A M A R I S C U S spicis foliosis.

Myrica Pannonica CLUS. *pannon.* p. 26. 27. 28.

Myrica CAMERAR. Epit. p. 74.

Tamarix MILLER. t. 262.

Tamariscus BLAKWELL. t. 331.

Icon OEDERI t. 234.

In alveis glareosis fluviorum Helvetiæ; ad Arolam cis Seelhofen & usque ad Thun, in deserto alveo Canderæ, in Rhodani, & Rheni insulis, prope Scaphusiam, & in Rhaetia l), prope Tigurum, &c

Frutex decempedalis, virgis longis, rectissimis, in apice florentibus. Rami undique vestiuntur foliis confertis, glaucis, linearibus, ad coniferæ arboris similitudinem. Flores in petiolis unifloris brevibus, petala dilute rosea. Fructus, quam pro floris portione, major.

Corticis decoctum, infusum, etiam spirituosum extractum, habetur pro remedio adstringente, tonico, diuretico, cuius longo usu magni lienes minuantur. Olim se in splenis apostematibus & lepra felici eventu adhibuisse SERAPIO m). Refrigerare RHAZE n). Cimbri loco lupuli cerevisiae addunt. Sal cinerum Tamarisci Glauberiani naturam habet. Idem cineres etiam pro filtro adhibentur, per quod muria nitri transcoletur, quæ eo artificio limpida redditur o).

I I. S U C C U L E N T Æ L I N N. n. XIII.

S E D U M T O U R N E F O R T I I t. 140.

S E M P E R V I V U M H E U C H E R I *ind. hort.* p. 823. L I N N. n. 612.

& S E D U M L I N N. n. 579.

& R H O D I O L A E J U S D.

Calycis p) segmenta quinque, ad octodecim, & petala totidem q) lanceolata. Stamina bis tot,

c) C. TOURNEF.

d) Ovala TOURNEF. Obtusa LINN.

e) TOURNEF. C.

f) Rectos quatuor TOURNEF. F.

g) TOURNEF. G.

h) ibid. H

i) DIOSC. p. 382.

k) Folia carnosa Tamarisci PLIN. L. XVI. s. 24. Fructus conpage muscosus DIOSCOR. L. I. c. 99.

l) TURNER. II. p. 59.

m) Simpl. c. 31 de Tamarisco Tarfa.

n) Manjor. III. c. 36.

o) Mémoir. de l'Acad. ann. 1757.

p) TOURNEF. F. q) Quatuordecim C. quinque A.

bis tot, quot petala ν). Siliculae breves, acuminatae, recurvæ s), semine plenæ scobiformi, tot, quot calycis segmenta: totidem etiam squamæ steriles acuminatae, circa germina subiectæ.

Non potest Semper vivum a Sedo separari. Nam neque simplicem staminum numerum habet, neque destituitur nectariis LINNEANIS t), neque licet ob numerum solum genera divellere. Glandulae squamæve, quibus multa Seda careant v), non possunt in characterem recipi, neque a Semper vivo absunt.

I. SEDA POLYPETALA.

SEMPER VIVA LINN.

949. SEDUM rosulis glabris, ciliatis, petalis conglutinatis, lanceolatis, hirsutis, quatuor denis BLAKWELL. t. 366.

Sedum majus vulgare I. B. III. p. 687. SCHEUCHZER. It. II. p. 150.

Semper vivum x) *majus* CAMERAR. Epit. p. 854.

Semper vivum foliis ciliatis, propaginibus patulis, patentibus LINN. I. p. 664.

In alpibus legi, in Gottardo, in monte Steinenberg, ubi rupium glacialium ingens ruina late regionem textit, in qua 24. ante horis id ipsum Sedum legeram; tum in rupibus vallis Ursariæ, monte Salanfe, montibus vallis Kienthal, & Lepontia & Telliae, provenit; abunde circa Branson Valexiæ; etiam inter Siders & S. Leonhard; supra Biennam. A' Fontanai supra Aquilejam, semper in rupibus. Quod enim in teclis provenit, non debet pro spontaneo haberi.

Rosulas ad terram facit y), foliorum prima in ætate conniventium, inde se expandentium, semirepandorum, ovato lanceolatorum, crafforum, hinc convexorum, inde concavorum, per oras ciliatorum, cætera glabrorum, saepe rubrorum. Ex media rosula caulis erectus, cubitalis, hirtus, squamis hirsutis adspersus, superne ramosus, ramis incurvis, spica ramosa & foliosa. Flores in unum latus versi, petiolis adnati brevissimis. Calyx ad dimidia duodecimfidus, aut ultra eum numerum ad quatuordecim usque & sedecim; segmentis lanceolatis, hirsutis, ciliatis, in apice purpureis. Petala totidem longa, angusta, argute dentata, subpurpurea, extus subviridia, hirsuta, basi tamen glabra, nitente, linea distincta, in origine sua cohærentia, ut si unum trahas, plura sequantur. Stamina, ut coram video, viginti quatuor, aut octo, & triginta duo, exiguis filamentis ex ungue petalorum nata. Elastræ parum exstantia, in circulum flexa. Siliquæ duodecim ad sedecim in circulum dispositæ, mucronibus extrorsum versis. Vidi stamina partim bona fuisse, partim albis adspersa globulis, alia denique in capsulas abiisse aristatas, extus gibbas, intus cavas, albis plenas globulis. Cæterum rosulæ alias & alias generant, magnosque cespites faciunt.

Ejus minorem varietatem in monte Steinberg, circa Sichelauwenen & alias reperi, & J. GESNER in Abbatiscellanis.

Sedum latifolium majus, floribus magnis albicantibus I. B. III. n. 689.

Huic rosulæ valde confertæ, & globuli conferti, siccantur & decidunt. Non tamen fastis diversa videtur z).

Planta tota succo aqueo nitroso turgit, subacri, qui nubeculas oculorum instillatus diffundit, non absque a) dolore, & clavum palpebræ sustulerit b). Idem cum alchohole, & cum spiritu salis ammoniaci, in gelatinam niveam abit c), cosmeticam, suilli adipis non dissimilem. Sed etiam cum sale fixo in offam stat durabilem, & ex ea salis medii crystalli concrescunt d). Cum fale volatili offa tenera, & semivolatilis, consistit e). In hoc Sedo subacida f) natura est. Quare, quando refrigerare oportet, gargarismi specie in angina g), cum melle tritum, cataplasmati vero forma in ulceribus calidis h), in ambultis i), ad linguæ rhagades, ad hæmorrhoides cæcas k), ad scorbuticas gangræ-

r) Jam COLUMNA ïc. CLUSIUS Pannon. p 483 TOURNEF C. & ILL. SCHMIEDEL. ad t. 17. Coram video in majori vulgaris, inque tomento.

s) TOURNEF. I. K.

t) Etiam SCHMIEDEL.

u) SCEPIN. p. 36.

v) Semper vivum diu humidum & viride durat, folio carnoso, levi, oblongo: in tegulis ubi arena confluxit THEOPHRAST. L. VII. c. 13.

Aizoon minus in tegulis foliosum, foliis angustis, mucronatis, succosis, caule palmari PLIN. L. XXV. n. 102.

w) Pingit TOURNEOF.

x) Emend. IV. n. 102.

a) Bresl. Saml. ann. 1722. m. Januar.

b) Aet. ha/r. IV. p. 89.

c) Saqr. Silej. III. p. 22. CARTHEUSER. princip. specif. plant. p. 43. & mater. med. p. 264. GLEDITSCH. mat. med. p. 445.

d) GLEDITSCH. I. c.

e) ibid.

f) CARTHEUSER. I. c.

g) BOYLE.

h) RHAZE Manfor. III. c. 35.

i) LIGON. Barbad. p. 162. in oleo olivarum coctum, adjecto spiritu vini.

k) SCOPOLI p. 490. bono eventu.

nas succus laudatur. Cum tamen valide refrigeret, non debet adhiberi, quoties repercussionem metuimus. Post erysipelas certe admotum *l)* Sempervivum non utile fuit, & inflammatum brachium in gangrenam *m)* vertit. Ad aphthas infantiles succus cum alumine coctus, & penicillo illitus commendatur *n)*. Interno usu similia facit. In diuturna gonorrhœa optimo eventu eo *BRASSAVOLA o)* usus est; & succus ad decem uncias datus in dysenteria *p)* profuit. Cafri ad febres ardentes eo remedio utuntur, & in dira Hungarica febre jussit uti *JORDANUS*, ut cum sale ammoniaco & aqua frigida mistus succus pro lubitu biberetur *q)*. Syrupum ad aphthas *ILL. ROSEN r)* laudat. Alvum *Sedum tritum* ducere *MARCELLUS s)*. Firmare tecta, dum terram unit *t)*.

950. SEMPERVIVUM rosulis hirsutis, ciliatis, petalis subulato lanceolatis, duodenis.
Sedum majus, vulgari simile I. B. III. p. 688. globulis decidentibus MORISON. III. p. 472. sect. XII. t. 7. f. 18.

Sempervivum foliis ciliatis, propaginibus globoſis LINN. p. 665.

In alpibus supra pagum *Ternanche* trans *M. Sylvium* abunde.

Radix conica, rugosa. Rosæ copiosæ & multiplices, patulæ in adulta planta, centro connivente, foliorum tenuiter hirsutorum, ovato lanceolatorum, per oram ciliatorum, pilis rigidiusculis. Propagines frequentes ex petiolis non tenuissimis decidunt, & se reparant. Caulis hirsutus & pene hirtus, paniculatus, duobus, tribus, quatuorve ramis florigeris, ad quorum quemque flores breviter petiolati, grandes, majores quam frequentibus. Calyx hirsutus, in duodecim folia divisus. Petala totidem, basibus connata, & stamina longitudine sui dimidia edentia, dilute cæterum flava, hirsuta, per oras ciliata, longa, & gracilia. Siliquæ glabrae, numero aliquanto minori, quam petala. Elastra habuit, ut recte memini, nam descriptio ad recentem plantam facta, casu amissa est.

951. SEDUM rosulis semipatulis, hirsutis, petalis novenis, subhirsutis.

Sempervivum foliis ciliatis, propaginibus patulis LINN. I. p. 665.

Cotyledon altera II. taurica CLUS. pamon. II. p. 481. 482.

Sedum minus, flore rubente Hort. Aichstett. vern. ord. 61. t. 8. f. 2.

Sedum montanum unbilicatum minus, flore sature purpureo BARRELIER. ic. 374.

Sedum majus montanum, foliis non dentatis C. B. SCHEUCHZER. It. I. p. 49. It. II. p. 142.

Abunde reperi in monte *Gotthardo*, in *Gemmio*: abundat etiam in monte *Speluga*, in valle *Lepontina* ad *Belitionem* usque, ad *Ripam Oeni*, al *Ponte* & ad *Bevers*.

Rosulæ sensim patulæ, centro connivent; folia ovato lanceolata, crassa, & brevia, spina terminata, tota hirsuta, brevi pilo per oras ciliata, sic caulina, lanceolata, hirsuta. Fila rosulas præferentia tenuia. Caulis spicas fere duas habet, florum scilicet, in unum latus conversorum. Petala rosea, extus hirsuta, lanceolata, breviora & latiora quam tectorum Sedo, linea divisa, per basin paulum connata, octo, novem, decem. Calyces hirsutuli, totidem siliquæ. Stamina bis totidem. Squamulæ acutæ, conspicue. Proxima sequenti, junior tamen etiam absque araneosis filis reperitur.

952. SEDUM petalis novenis, connatis, rosulis araneosis, calvescentibus.

Sempervivum rubrum, montanum, γναθαλως COLUMN. Ephraim. I. p. 290. 291.

Sedum montanum, roseum, minus, reticulatum BARRELIER. ic. 391. 393. 394.

& *Sedum majus, non dentatum, flore purpureo, montanum EJUSDEM ic. 390.*

II. Flore albo in monte *Sylvio*, minor eadem, foliis brevioribus, latioribus, squamis minoribus.

III. *Sempervivum foliis pilis intertextis, propaginibus globoſis LINN. I. p. 655.*

Formosa planta maxima copia nascitur ad rupes *Valesiae*, circa *Branson*, ad exitum torrentis *le Trient*, versus *Sideram*, in arce *Tourbillon*, & ad omnes muros vallis *Ursariae* usque ad *Wasen*. In alpes etiam lapidosas ubique adscendit, *Fouly*, *Prapiez*, *Ovanua*, *Wängenalp*, *Scheidek*, *Lauterbrunn*.

Rosulæ minores foliorum lanceolatorum. Ex in juniori planta obnubuntur filis albis, quasi araneosis, in reticulum intricatis: ex vero telæ cum maturitate plantæ evanescent, & folia ciliata fiunt, & denique calva.

Caulis

l) RIEDLIN Eph. Nat. Cur. III. ann. 10. obs. 275.

m) SPIGEL. iſag. rei herb. L. II. c. 13.

n) ROSEN Kinderkrankh. p. 51.

o) Exam. simplic. p. 173.

p) BOERHAAVE.

q) De Pestil. p. 229.

r) Calender. ann. 1753.

s) p. 217, de Rizoo.

t) LINN. skonska resa p. 18.19.

Caulis humilior, bifidus, trifidus, viscidus, dodrantalis. Flores magni, purpurei, petalis manifesto in basi sua connexis, septenis, novenis &c. v), latioribus & minus numerosis, quam in *vulgari*. Stamina bis tot, quot x) divisiones floris. Squamæ, quas LINNÆUS *nectaria* vocat, ad numerum petalorum. Rosulæ se propagant, cespitesque faciunt. Adulta planta utique calvæscit, & tomentum deponit y), & exempla vidi, quorum in eodem cespite aliæ rosulæ calvæ erant, aliæ araneosæ z).

II. SEDA OLIGOPETALA.

SEDUM LINN.

I. FLORIBUS UMBELLATIS.

ANACAMPSEROS TOURNEFORT.

& RHODIOLA LINN. n. 1124.

ROSEA RUPPII.

953. SEDUM sexu distinctum, foliis ferratis, floribus densissime umbellatis.

Radix Rhodia MATTHIOL. p. 1024. mas. CAMERAR. *Epit.* p. 769. CLUS. *pannon.* p. 484. *bif.* p. LXV. (mas).

Anacampseros radice rosam spirante major I. R. H. SCHEUCHZER. *It. IV.* p. 329.
Rhodiola LINN.

Icon OEDERI t. 183.

In sunimis alpibus, locis rupestribus. In valle *Piora* ad alterum *Ticini* fontem SCHEUCHZERUS, tum in valle *Engstlana*, sub monte *Joch*. In *Furcula*, *Pilato* monte, M. *Rößboden* Valesiae, & in alpibus *Griseis*, qua descenditur versus *Formazas*.

Radix alba, carnosæ, succulenta, arida rosari redelet. Caulis erectus, non ramosus, foliis undique vestitus cuneiformibus, ut vocat LINNÆUS, nempe latescentibus, ad apicem acute circumferratis, acuminatis. Summus caulis coronatur densissima umbella petiolorum ramosorum, brevium. Aliæ plantæ solos mares flores gerunt, aliæ folias feminas. In maribus a) quatuor foliola calycis minora, purpurea, e subulatis lanceolata. Quatuor b) petala calyce longiora, ex viridi lutea, pulposa, fine rubro, pariter subulato, lanceolato. Stamina octo c), filamentis fructu longioribus, anteris subrotundis, bilocularibus. Fructus imperfectus, semiconicus, fine bifido: sed etiam imperfectæ quatuor d) incurvæ siliquæ in eodem flore cum staminibus reperiuntur: squamulæ e) germinibus subjectæ eodem numero. Femininis floribus calyx a petalis parum diversus, quadrifolius, cum quatuor petalis obscuris, calyce non longioribus, purpureis utrisque. Siliquæ rufæ, a tribus, ad septem f), cum suis squamulis, polypermæ. Semina scobiformia.

Habet communes Sedorum vires, cum principio odorato conjunctas. Ad scorbutum g) in insula *Farö* Rosea radice utuntur, quæ frequentissima h) ibi nascitur. Aqua stilatitia rosarum odore est i). Cataplasma ex radice dolores capitum solatur, fronti impositum, & ad ulceræ maligna utile est. Grönlandi plantam in cibum recipiunt k). Summa similitudo non magis finit a Sedis removere, quam Valerianas, Lychnidesve sexu distinctas a reliquis.

954. SEDUM androgynum, foliis confertis, ferratis, floribus dense umbellatis. †

Telephium album FUCHS. p. 800. bene.

Telephium CAMERAR. *Epit.* p. 112. b. paulo minus.

β. Foliis vix dentatis. *Telephium alterum*, seu *Craffula* DODON p. 130.

Icon GESNERI lign. 149.

α. β. *Anacampseros vulgo Faba craffa* I. B. III. p. 681.

Vulgaris in Helvetia planta, circa Bernam in sepibus über dem Bodenaker. Im Brunnaderngüte versus Arolam. Etiam in alpibus. Cl. GAGNEBIN aux Combes de Valantron & à la Chaud de fonds. Ad muros Nidoviae & circa Neocomum. Basileæ in agris

L 1111 2 d) ORDER. Germina abortiva absque stylo FABRIC.

e) IDEM. Etiam sex & tres squamulæ SCEPIN. p. 42.

f) Quatuor LINN.

g) Phil. Transf. n. 118.

h) BIRCH. III. p. 98. DEBES p. 121.

i) Ad. hafn. I. p. 49. DEBES.

k) CRANZ. Grönland p. 83.

x) COLUMN. Hill. brit. herb. p. 53.

z) MICELI hort. flor. p. 172.

y) GERARD. p. 429. 2) Emed. I. n. 103.

a) ORDER.

b) Etiam quinque FABRIC. hort. II. p. 271. cum quinque squamis.

c) Octo ad duodecim FABRIC.

agris M. Muteti, versus sylvam die Hard, versus S. Jacob. Non ferratum extra portam D. Albani CHERLER.

Radicibus ad ramorum origines grumi olivares adnascuntur. Habitus radicis Rhodiæ, non ramosus: caulis totus tectus foliis acutioribus quam sequenti, acutius circumferratis, adscendentibus, inordinatis. Est ubi integra fuerunt, non tamen nostris. Summa planta veram densam umbellam gerit, non rami, qui nulli sint. Calyx exiguus, parum carnosus, quinquefidus, peracutus. Petala quinque purpurea, extus albentia, in basi etiam maculata, lanceolata, Elastra magna, emarginata. Siliquæ quinque purpureæ; stamina decem, antheris rotundis, ferrugineis.

955. SEDUM foliis ovatis, dentatis, conjugatis, ramis umbellatis.

Telephium austriacum, *Hijpanico simile* CLUS. p. LXVI.

& *Telephium* I. *Hijpanicum* biff. p. 331.

Telephium I. DODON. p. 331.

Anacamferos maxima I. B. III. p. 682. ic. BLAKWELL. t. 191.

Frequentissima in rupibus circa Roche, Aquilejam, Biennam; supra Baume, in valle Le-pontia tota, circa Chiavennam, &c.

Radix bulbis conjunctis fit, sed caulis ex singulis alis ramos effert, inter ramos nudus. Folia conjugata, patula, ovata, obiter dentata, subitus quasi punctata, ut 954. Flores albi, levissime rubentes, linea media subviridi, in densis per caulem & ramos umbellis; fabrica simili. Calyx glaber, Elastra emarginata, apices miniati.

Diffr. I) foliorum figura, directione, ramis, aliasque sedes tenet.

956. SEDUM cæule procumbente, foliis ovatis, integerimis Emend. III. n. 186.

Telephium minus sempervirens LOBEL. p. 340.

Telephium VI. Cepa Plini CLUS. p. L:VII.

Sedum foliis cuneiformibus, integerimis, caulinis decumbentibus, floribus corymbosis LINN. L. p. 616.

In rupibus alpium Aquilejensium, sur Champ, Richard. In Valesiæ montibus, S. Bernhard, Jeman, Fouly, & supra Bagnes.

Radix maxima, ramosa, multiceps. Caules decumbentes, contorti, dodrantales. Folia inordinata; inferiora quasi petiolata, ovata; superiora rotunda, congesta, ramos rosula terminant. Inter rotunda etiam folia umbellæ floriferæ planæ, æquales, in arcum circuli flexæ resident, & ramos terminant. Calycis foliola ovato lanceolata, cæterum viridia, oris albis; sic petala quinque, lanceolata, cava, alba, linea vidente distincta, purpureis & lividis maculis adiperla, etiam sed rarius rubella, extus glauca farina conspicua: & quinque siliquæ purpureæ, decemque stamna.

Succus Anacamferotis, qui sedi, aquosus, subfuscus, glutinosus, mitis, subausterus. Refrigerat, etiam ut noceat, quando vis vitiæ languet, ut in hydropicorum ulceribus. Ad vulnera, falsos pectoris morbos, urinæ ardores, dysenterias, hæmorrhoides, valet.

Ex Anacamferote purpurea iu Sibiria aquam stillatitiam m) obtinent, qua vulnus cerebri sanatum fuit, et si alterum, profundius, funestum habuit exitum. Vires appendæ radicis sympatheticas, ad cæcas n) hæmorrhoides, adque hernias o), neminem nostro ævo puto credere.

III. SEDA OLIGOPETALA.

UMBELLIIS LAXIS.

SE D U M TOURNEFORTII.

957. SEDUM foliis subrotundis, cæule ramoso, floribus sessilibus.

Aizoon peregrinum CAMERAR. hort. p. 7. ic. 2.

Sempervivum tertium Dioscoridis COLUMN. Phytobasan. p. 40. sed florem facit luteum.

Sedum echinatum, vel *stellatum*, flore albo I. B. III. p. 480. RAI topograph. obs. p. 93.

Sedum foliis planiusculis, angulatis, floribus lateralibus, sessilibus, solitariis LINN. I. p. 617.

RAJUS ait ad aggeres viarum muscosos haud longe a Gex provenire (Jay). Non potuit felix alioquin solertia Gen. de SAUSSURE eo loco detegere. In monte Aubrig ILL. GESNERUS.

In

I) Non differre BOEHMER. flor. p. 172. & LINNAEUS: n) Eph. Nat. Cur. Vol. II. obs. 195. Bresl. Saml. ann. 1720
mihi nota discriminis sufficere videntur. p. 569.

ni) GMELIN. reise nach Sibir. I. p. 348.

o) LENTIL. Etodrem. p. 230. 387.

In hortis culta habuit caulem ramosum, debilem, diffusum. Folia plana, ovata, valde lata, crassula, per oram extremam nobis obtusa: sed apud scriptores angulosa, ferrata, subalba. Flores in summis ramis sessiles. Calycis segmenta aristata. Petala quinque acuta, dilute carnea, linea viridi distincta. Stamina decem, quorum quina petalorum adhaerent originibus. Siliquæ quinque, in diversum rigent.

958. SEDUM caulis paniculatis, foliis ovatis, planiusculis.

Cepaea p.) MATTHIOL. p. 933. CAMERAR. Epit. p. 673. bene.

Sedum foliis planis, caule ramoso, floribus paniculatis LINN. I. p. 617.

Passim in calidiori Helvetia. I. B. extra portam *S. Gervais*, & utique circa Genevam legit III. DE SAUSSURE. *Mendrisii ad sepes. A poco d'Adda ad Morbinium.* Tiguri CHERLER.

Caulis ramosus & multiflorus. Folia ima Serpylli, nisi succulenta forent; superiora alterna, ex crasso petiolo reflexa, lata, ovata, paulum crassula. Flores petiolati, petiolis teneris. Calyx hirsutus, tertia parte petalorum non longior. Petala quinque, lanceolata, aristata, alba, linea purpurea divisa. Stamina decem.

959. SEDUM caule glabro, foliis teretibus, umbellis ramosis, floribus petiolatis.

Sedum minus BLAKWELL. t. 428.

Sedum minus I. CLUS. p. LIX. & II. EJUSDEM p. LIX.

Sedum foliis oblongis, obtusis, teretiusculis, sessilibus, patentibus, cyma ramosa LINN. I. p. 617.

Icon OEDERI t. 66.

Nihil frequentius in muris, & ad rupes.

Caules pedales, in summitate ramosi: foliis testi numerosis, teretibus, obtusis, ovatis, maculatis, crassis, glabris, ut tota planta. Flores in summa stirpe, ad umbellas rariores, in ramis ramosis, subiecto per exiguo foliolo, in teneris petiolis. Calycis segmenta subrotunda, maculata, levia. Petala carinata, alba, media linea saepe rubente divisa. Stamina decem. Siliquæ quinque. Folia acervulos faciunt ad juvenes caules, quales sunt rosulae Semper vivorum.

Vires habet majoris Sedi: ejus succo usus sum in haemorrhagiis uteri. Cataplasmatis loco haemorrhoidibus dolentibus admovetur; ad suppurationes q) putridas, & ad ipsum denique cancrum r) adhibitum est, ut certo in eo malo aegrum restituerit. Succus idem sanguinem consistentem reddit, bonique coloris. Edule est in acetariis s).

A stellato longissime differt.

960. SEDUM caule hirsuto, ramis simplicibus, floribus in aliis sessilibus. †

Sedum arvense. flore rubente C. B. prodr. p. 132. I. B. III. p. 693.

An Semper vivum minus astivum LOBEL. ic. p. 378? sed luteum facit. I. B. III. p. 693.

Sedum foliis subcylindricis, obtusis, alternis, caule erecto, cyma horizontali GERARD. p. 428.

In arvis circa Basileam, circa Huningen & alibi, & ipse ibi olim legi, & a CL. LA CHENAL habui.

Planta humilis vix quatuor superat uncias, caule terete, ex radice valde ramoso, aut multi, ex una radice, caulinis rubentes, in summitate bifidi, trifidi, multifidi. Folia alterna, glabra, rubro tincta, crassiora & paulo breviora. Flores ad ramos sessiles, saepe heteromallii. Calyx minimus, lanceolatus, subhirsutus. Petala quinque, alba, lanceolata, acuminata, carinata, dorso latiusculo, purpurea linea percussa, extus villosa. Stamina decem t), rubris antheris, & quinque siliquæ: sed quinque stamina mature exarescunt.

961. SEDUM foliis conicis, obtusis, glaucis, reticulatis, caule ramoso, viscido Emend. I.

n. 104.

Sedum minus VII. CLUS. p. LX.

Sedum parvum, folio circinato, flore albo I. B. III. p. 691.

Sedum foliis oppositis, ovatis, obtusis, carnosis, caule injamo, floribus sparsis LINN. I. p. 618.

Nihil vulgarius in muris agri Aventici; circa Roche, Aquilejam, Viviscum; Laufannæ, Genevæ in muris & rupibus. Sed etiam in summis alpibus reperi, non solum in muris & rupibus circa Lauterbrunnen, & versus glaciales moles prope Sichelauwenen, & Cl.

p) Cepaea similis Portulacæ, folio (radice PLIN.) digniori, radice inutili, in arenosis littoribus DROSC. L. III. c. 150 PLIN. L. XXVI. n. 52.

q) QUESNAT Suppurat. p. 271.

r) Ibid. & p. 275,

s) QUESNAT Ibid.

t) LA CHENAL p. 6, & GERAED. p. 426.

M m m m m

& Cl. GAGNEBIN versus Kandersteg, & inter Stein & Schwyz; sed omnino in Roffelina monte.

Caules prostrati & debiles, trientales & ultra, ramosissimi, summa in parte cum calycibus viscidii. Folia in acervos collecta, quasi conjugata, pene conica, brevia, versus caulem excavata, reti venarum rubrarum adspersa, & polline qualis in prunis est. Umbella nuda, pauciflora, ex summo ramo. Flores in ramosis petiolis. Calycis folia ovata, cavula. Petala alba, mixta rubore, ex ovatis lanceolata, saepe etiam sene, sicata rubent. Stamina bis tot. Elastra subrecta, lanceolata.

Sedum minimum non acre, flore albo RAI cx icon Synop. III. p. 270. t. 10. f. 2. & OEDERI proximum videtur; sed oporteret recens conferre, & folia alterna habet.

962. *SEDUM hirsutum & viscidum, foliis linearibus, obtusis, planiusculis.*

Sedum palustre II. CLUS. Pannon. p. 486. 487.

Sedum palustre, flore incarnato Hort. Aichstett. estiv. ord. 13. t. 5. f. 2.

Icon OEDERI t. 24. nostris altior, & latioribus petalis.

Sedum caule erecto, foliis planiusculis pedunculisque subpilosis LINN. I. p. 620.

Plurimum in pratis palustribus inter Rüggisberg & Rüti, & circa S. Catherine prope Laufannam. In udis petris montis Pinzberg prope Burgdorf legi, supra officinam lateritiam. GAGNEBIN prope Einsiedlen.

Caules recti, semipedales, hirsuti, viscidii, parum ramosi, nisi ad terram. Folia sparsa; hinc convexa; inde plana, crassula, oblonga, obtusa. In summa planta racemus floriger, sparsus, ramosus, viscidus, petiolis subhirsutis. Flores ex alis foliorum, in petiolis unifloris & bifloris. Calyx hirsutus & viscidus. Petala ex ovatis lanceolata, late purpurea, linea divisa tinctiori, penetrante, extus hirsuta. Stamina decem, apicibus globosis purpureis. Siliquæ quinque. Multus etiam in caule, foliis, calyce, & siliquis rubor.

963. *SEDUM caule folioso, erecto, umbellato, humillimo, foliis teretibus.* †

Sedum saxatile, atrorubentibus floribus C. B. Prodr. p. 132. RAI. SCHEUCHZER. It. I. p. 48. t. 6. f. 3. 4. It. II. p. 142.

& Sedum saxatile, variegato flore C. B. ibid.

Sedum minimum, montanum, flore purpurascente, parvo, semine stellato SCHEUCHZER. It. VI. p. 518.

Non reddit icon 82. OEDERI, nisi, quod folia paulo acutiora sint.

Nec Mild white Stonecrop PETIVER. t. 42.

Sedum saxatile, flore variegato C. B. Prodr. p. 132.

Non est *Sedum annuum minimum stellatum, album MAGNOL. botan. p. 238. ic. p. 237.* cuius siliquæ longius mucronatæ forent.

Non est *Sedum foliis fusiformibus, subdepressis, infimis quaternis, cyma subquadrifida, floribus pentandris, staminibus reflexis LINN. I. p. 619.* neque nostro caulis hirsutus, neque carina callosa, & stamina decem.

Alpina nobis planta abundat in toto dorso alpium septentrionali, Gemmio, montibus Aquilejensibus omnibus & Valesiacis, supra Bagne, S. Bernhard. Etiam in Gottbardo, Speluga, Surenenek, Luan. In Dolaz, Thuri, montibus vallis Kienthal, Wängialp, Breitlauenen.

Caules solent inversam pyramidem referre, cum in summa parte in aliquot floriferos ramos discedant; humillimi ceterum, vix biunciales, glabri, crassi, fungosi. Toti vestiuntur foliis alternis, sed confertis, teretibus, versus caulem compressis, obtusis, his finem latioribus, quam albo Sedo brevioribus. Calycis segmenta erecta, triangularia. Petala albida, subrubella, lanceolata, rubra linea divisa. Stamina decem, quinque ex petalorum unguibus, quinque ex intervallis. Tota planta glabra est, & rubor in ea vetula undique amat in foliis & siliquis dominari.

964. *SEDUM caule ramoso, prostrato, foliis teretibus, remotis, floribus longe sessilibus,*

Emend. I. n. 105. †

Sedum saxatile, teretifolium, flosculus luteis, conceptaculis seminum stellatis & viridantibus, SCHEUCHZER. It. VI. p. 518.

Icon OEDERI t. 59.

Nor est *Sedum rupis S. Vincentii DILLENII.*

Altiorum alpium, Gotthardi, in via a Morcle ad Jeman; Fouly; supra Chamouny.

Caules lignosi, semipedales, ramosi, brachiati, diffusi, procumbentes. Folia sessilia, multo quam priori rariora, alterna, pene cylindrica, extus tamen convexa, & versus caulem

caulem plana, fine obtuso, virentia, nunquam rubra, ad solem micantia. Flores secundum ramos sessiles, ex petiolis duris, unius duarum linearum. Calycis foliola obtusa, viridia. Petala lutea, lanceolata. Stamina decem. Siliquæ quinque.

965. SEDUM foliis teretibus, ternatis, caulis simplicibus, trifidis *Emend. I. n. 107.*

Icon GESNERI lign. 108.

Aizoon minimum CORD. hist. p. 98.

Sedum minus, vermiculare Hort. Aichstett. est. ord. 13. t. 5. f. 4.

Sedum foliis subovatis, adnato sessilibus, gibbis, rectiusculis, sexfariam imbricatis LINN. I. p. 62.

Bona icon desideratur.

Vulgatissimum circa *Bex* & *Bevieux* in muris & ad vias. Sic circa patriam suam Cl. GAGNEBIN.

Longa radix breves & semipedales caulinulos educit, parum ramosos, nisi ad terram, & in summa parte fere trifidos. Folia terni ordinis, viridia, conferta, separata, tereta, ad caulem plana, sapore adstringente. Flores lutei. Stamina decem.

966. SEDUM foliis conicis, confertis, caulis ramosis, summis trifidis v).

Icon GESNERI lign. 108.

Sedum minus VIII. catiflicum CLUS. p. LXI.

Sedum minimum TABERNÆMONT. p. 844. BLAKWELL. t. 232.

Sedum porrum, acre flore luteo I. B. III. p. 844.

Sedum foliis subovatis, adnato sessilibus, gibbis, erectiusculis, alternis, cyma trifida LINN. I. p. 619.

Ubique ad vias, aggeres, prata macilenta, muros.

Caulis, quam priori, humilior, in tota longitudine ab imo ad summum ramosus, in vertice trifidus, totus foliis tectus. Folia breviora, conica, viridia, glabra, hinc modice convexa, inde linea eminente distincta, ordine quintuplici, in spiram ducta, ut primum e quinti directo sit, cæterum sessilia. Totum cæterum caulem tegunt, teretemque faciunt. Flores ad trium summorum ramorum longitudinem & alarum divisiones, sessiles, lutei, lanceolati. Stamina decem.

Sapor acerrimus & exurens, inque succo, absque igne, jam signa salis volatilis x).

Clavos laminatum eredit y). Exempla sunt succum, ad cancrum exulceratum fe-
moris z) & mammæ a), & in cancro maxillaris glandulæ b) insigniter profuisse.
Sic coctam cum aqua & lacte in cancro inguinis c) plantam. Ad ulcus fungosum in un-
guentum cum oleo lini tritum hoc Sedum commendatur d), sic ad ulceræ pessima, MAR-
QUETI experimento e). In gangræna f) sicca hydropica, illecebra cum aqua & melle
cocta, ter quaterve de die admota, progressum mali inhibuit. Etiam tineam sanat g);
& cum aqua & melle ad carbunculos utilissima h) est, ut emortua delabuntur, &
cicatrix supercrescat.

Interno usu vomitum, alvumque ciet, vi valida. Unciam cum duodecim cærevisiae un-
ciis coquunt, & quartam partem adversum hydropem i) propinan. Decocta cum lacte
illecebra scorbutus sublatus est k)

967. SEDUM foliis semiteretibus, acutis, aristatis, caule supremo multifido, umbellato l).

a) *Sedum minus V. CLUS. p. LX.*

II. *Sedum crippum MUNTING. p. 561.*

β. *Sedum minus III. CLUS. p. LX.*

Sedum minus luteum, ramulis reflexis I. B. Bas. p. 83. E&c.

*Sedum foliis subulatis, sparsis, basi solutis, inferioribus recurvatis LINN. I. p. 618. conf. It.
Gotland. p. 178.*

In montosis, in scopulis, & aridis Gubernii Aquilejensis, Valesiae, Biennæ, Neoco-
mi, &c.

M m m m m 2

Folia

v) *Sempervivum tertium, illecebra, pusillis crassioribus
foliis, densis, vis in acriis DIOSCORID. L. IV. c. 86.*

x) *HÆRNE edit. II. WALLER. p. 63.*

y) *KRAMER. medic. molæ. II. p. 179.*

z) *Prat. de Chirurgie II. p. 237.*

a) *Pene sanatum RICHARD. medec. milit. I. p. 392.*

b) *MARQUET. obs. 188.*

c) *IDEM obs. 182.*

d) *Apud TIMMERMAN. de Belladonna.*

e) *Apud BUCHOZ Tournef. Lotbar. p. 247.*

f) *MARQUET. obs. 169.*

g) *IDEM p. 271.*

h) *IDEM obs. 98.*

i) *BLAIR. Epib. Nat. Cur. Dec. I. ann. 6. 7. obs. 22.*

k) *LANGE remed. domestic. p. 121.*

l) *Sempervivum parvum in petris, caulis ab una radice
multis, tenuibus, crebro foliatis, exilibus foliis ro-
tundis, pinguis, mucronatis, caule e medio emi-
cante, palmam alto, herbidos flores & tenues ge-
rente DIOSCORID. L. IV. c. 85.*

VII. D I P L O S T E M O N E S.

Folia prima conferta, rosulas sui generis efficiunt, minus manifesta arista, acumine curvulo. Caules subrecti, pedales. Folia caulina glauca, pene teretia, inde plana, in spinulam terminata, recta, conferta, ut totos caules tegant, caduca vero cum sint, delabi amant, caulemque nudum relinquere. Is non ramosus est, nisi in summa parte, ubi sex, & septem, continuos ramos edit, saepe circumflexos. Ad hos flores in brevibus petiolis lutei, lineati: petalis fere senis, & totidem siliquis, & bis tot staminibus. Vidi ad octo fuisse petala, & ad quinque usque.

Natura Sedi aquae & subaustera: edule est, & in acetaria recipitur.

P O R T U L A C A m) TOURNEFORT. t. 118.

LINN. n. 603.

Calycis folia duo, ovato lanceolata n). Petala quinque, obtuse subrotunda, medio mucrone brevi o). Stamina ex ora levi imi calycis, ab octo ad quindecim, ut inter diplostemones & polystemones ambigat p). Fructus ovato q) conicus, transversim diffilit r), in hemisphaerium sessile cavum, & conicum incurvum operculum. Tubæ quinque: semina in uno loculo multa s), ad axin medium pendula.

968. PORTULACA foliis dilatatis (cuneiformibus LINN.), floribus sessilibus, confertis vid.

LINN. p. 638.

Portulaca sylvestris MATTHIOL. epit. p. 258. &c.

Portulaca sylvestris minor, seu *spontanea* I. B. III. p. 678.

Portulaca BLAKWELL. t. 287.

In universi fere Orbis glareosis, etiam in Canada t), Jamaica. Ad Rhenum reperi, in agris etiam Basileæ C. B. Ad Olon secundum viam publiccm. In Valezia.

Herba succulenta, procumbens, ramosa. Folia sylvestri angustiora, integra, elliptica, eundo latiora. Flores in alis congesti, sessiles. Petala ex flavis viridia. Semen cornu ammonis simile, rotundis nodis inscriptum v).

Edulis x) planta in acetariis, refrigerat y). Succus ad fervores utilis, etiam ad erysipelas in ultimo intestino ex duro stercore natum yy). Ad renum calidam intemperiem: ad stranguriam a CRATONE laudatur z). Syrupo recentem stirpem præferrem zz).

Verrucas impositam erodere lego.

S A X I F R A G I A LINN. n. 559.

S A X I F R A G I A TOURNEFORT. t. 129. & G E U M ibid.

Cum Sedo habitu adeo convenit, ut pleræque species pro Sedis a vetustioribus scriptoribus habitæ sint. Calyx a) quinquepartitus, flore brevior. Petala quinque b), elliptica vel ovata. Stamina decem. Fructus bilocularis c), septo duabus magnis placentis aucto, seminibus exiguis plenus, tubis duabus, quæ ad se invicem curvæ per maturitatem magis & magis divergunt d). Huic fructui calyx ima sua campana in nonnullis speciebus adnascitur e), atque summus fructus balsamico circulo oblinitur f), ut ex summo flore segmenta calycis recedant, & petala orientur atque stamina. His nomen Saxifragæ g) mansit. Aliis calyx & petala circum imum fructum prodeunt, eaque sunt TOURNEFORTII Gea.

I. FLORE CIRCA BASIN GERMINIS NATO.

G E U M TOURNEFORT.

969. SAXIFRAGA foliis lanceolatis, ciliatis, compactis, caule unifloro.

Sedum

a) *Ayðpaχym* herba valde refrigerans & styptica SUIDAS p. 188. Andrachne agria, illecebra, pusilla, latioribus foliis, quam Sedum, & cacumine breviori, in petris nascentes PLIN. L. XXV. n. 109. An Sedum 966.

b) TOURNEFORT. D.C.

c) B.A.

d) Ovatum E.

e) F.G.

f) G.I.

g) Ad dodecadrias LINN.

h) CHAMPLAIN. p. 77.

i) HOOKE microgr. obs. 31.

j) PLIN.

k) Ad NICOLAUM p. 181. b. Inter repellentia CELSUS II. c. 31. Adstringens DIOSCORID. L. II. c. 117. &c.

l) ORIBAS. Synops. I. c. 19.

m) Epist. V. p 261.

n) ibid. p. 275.

o) Geum ad A. Saxifraga ad D.

p) Geum A. B. Saxifraga A.A.B.C.

q) Saxifraga F.G.

r) Vide Gea E.

s) Saxifraga D.

t) A.B. Saxifrage.

u) Uniloculare LINN. sed vide etiam iconem MILLERI, &

observationem ROSENII.

Sedum alpinum quartum COLUMN. Ecphr. II. p. 66. 67.

Sedum muscosianum I. B. III. p. 695. SCHEUCHZER. It. II. p. 142. t. 21. f. 2. It. I. p. 10.

Saxifraga foliis ciliatis, inflexis, imbricatis, caule nudiusculo, uniflora LINN. I. p. 572.

Saxifraga Bryoides JACQUINI.

Passim in alpinis, in monte Scheidek, Gotthardo, Furca; monte Gaster In Grandvire, Foully, Salanfe, Bernhard, Schönbühl, Simplon. In Speluga, Septimo montibus & alpibus Surenensium.

Ex radice repentes rosulae fere similes, sed multo minorum foliorum lanceolatorum, ar-guto acumine, ora ciliata, colore ex luteo viridi. Cauliculus ruber, simplex, trientalis, uniflorus, aliquot foliolis adspersus, flore magno, petalis petiolatis, longis, ellipticis, lineatis, pallide luteolis, maculis rotundis, aureis, notatis. Si-liquae in medio flore, ut de Gei sit genere.

970. SAXIFRAGA foliis duris, ciliatis, caule ramoso, pauciflora.

Icon GESNERI fascic. I. n. 27.

Sedum alpinum, foliis crenatis, asperis C. B. prodr. p. 132.

Sedum alpinum, bipinnatum, fere spinosum, flore pallido I. B. III. p. 695.

Sedum minimum alpinum, villosum, alterum PARKINSON. p. 738.

Saxifraga Sedi foliis crenatis, asperis I. R. H. SCHEUCHZER. It. II. p. 140. t. 20. f. 3.

Saxifraga foliis caulinis lanceolatis, alternis, spinoso ciliatis, caule inferne procumbente LINN. p. 575.

In summis alpibus, Gotthardo, monte Furca, Grimsula, Scheidek. A Gotthardo ad We-sen & ad pontem Zollbrücke vallis Lepontiae descendit. In monte Foully, circa Pra-borgne, in montibus Simplon, S. Bernhard, Valorsine, Servant, Salanfe. In monte Septimo, adusque ripas lacus Silensis.

Rosulas ad terram habet obscuriores, & caules juniores, quasi gemmas, in aliis foliorum ciliatorum sessiles. Ex repente caule eriguntur floridi caules dodrantales, debiles; trifidi, quadrifidi. Folia oblonga, acuta, oris duriuscula cilia emittentibus. Flores in longis, nudisque ramis unifloris, ex summa planta tres in universum, & qua-tuor. Calyx viridis, oris albis. Petala obfolete alba, ungue luteo: apices miniati. Valde similis praecedentis.

971. SAXIFRAGA foliis ellipticis, ciliatis, caule simplici, folioso, pauciflora.

a. Varietas vulgarior, flore pallido, croceis punctis maculato, minus pulchra.

Sedum alpinum I. CLUS. Pann. p. 484. 485.

Sedum minus alpinum, luteum RAI Catal. Angl. p. 263.

OEDERI t. 72.

b. Varietas alpina, flore toto aurantio, maculis saturatioribus, pene purpureis, calyce & fructu purpureis.

Sedum minus, flosculis luteis, vel croceis, splendidis, maculosis, pulcherrimis GESNER. mont. Fract. p. 64. & in posthumo fasciculo I.

Sedum alpinum, floribus luteis, maculosis C. B. SCHEUCHZER. It. IV. p. 341.

a. b. *Saxifraga foliis caulinis linearibus alternis, ciliatis, radicalibus aggregatis* LINN. I. p. 575.

Varietas lutea in montanis & subalpinis riguis frequens; etiam in planitiem descendit, & in monte Belpberg, ad cataractas rivulorum, & demum in insulis Arolæ, v. gr. Hunzikerau reperitur.

Flore aurantio unice alpina est, in Gemmio, M. Gotthardo, Ovannaz, sur Champ, Chapni-se, Javernaz, ad arenosa circa glaciales moles vallis Grindelwald, & in M. Steineberg &c.

Radix perennis, repens, ramosa. Caules plurimi, ex una radice simplices, dodrantales, erecti. Folia ad terram reclinata, elliptica, acuta, margine rarius aut pressius ci-liato. Summus caulinis in petiolis unifloris & bifloris flores gerit quatuor, ad duode-cim. Petala elliptica, lanceolata. Stamina aurantis antheris. Fructus ima parte continuus, sursum in duos conos continuatur, qui in tubas terminantur, ad Sedi similitudinem. Circulus circa germen balsamicus.

*972. SAXIFRAGA foliis ellipticis, caule uniflora t. 11.

Hirculus qui Chamecisti genus DORTMANN. apud CLUS. cur. post. p. 5. 6.

Sedum palustre, luteum, bicorne, Nardi Celtica foliis Hift. Oxon. III. p. 477.

Saxifraga foliis caulinis, lanceolatis, alternis, nudis, inermibus, caule erecto LINN. I. p. 576.

Saxifraga angustifolia, autumnalis, flore luteo, guttato BREYNE Cent. c. 48. ic. 38. petalis val-de latis, & petalis acuminatis EJUSDEM ibid. ic. 106.

Conf. ROSEN. obff. p. 18. cuius planta ad nos missa, nostra est.

Icon OEDERI t. 120.

N n n n n

Cl. GA-

Cl. GAGNEBIN hanc plantam detexit à la Chanx d'Abelle, Mairie des Brenets Neocastrensum. Deinde filius meus Consilio Bellico a Secretis, reperit à la Chetelaz prope Bellelai, in paludosis semper montanis & torfaceis, cum Legatis nostris a manu esset. Etiam in paludosis de la Brévine & à la Chatagne.

Cauliculi non ramosi, fere uniflori, biflori, pedales, sub flore hirsuti. Folia alterna, elliptica, non ciliata; imo latiora, ovata. Calyx expansus ellipticus, subhirsutus. Flos magnus, petala inter nostras Saxifragias amplissima, ovato lanceolata, dilute flava, maculis in priori medietate croceis, etiam nullis b). Fructus luteus, ovatus, bicornis, nitens. Cornicula tubarum de more ad se invicem curva. Semina grandiscula, ovata, acuminata, lucida.

A præcedente abunde differt: folia nunquam ciliata habet, flores pauciores, latiores, lineatos, calyces reflexos, qui CLUSIANÆ recti.

973. SAXIFRAGA foliis rhomboideis, acute ferratis, caule nudo, ramoso.

Sanicula montana minor Clus. Pannon. p. 441.

Sanicula alpina aliquatenus adfinis I. B. III. p. 708.

Sanicula myosotis . alpina, floribus albicanibus, fere umbellatis PLUKNET. p. 331. t. 38. f. 2. & tab. 222. f. 4.

Icon OEDERI t. 23.

Saxifraga foliis serratis, caule nudo, ramoso, petalis acuminatis LINN. I. p. 572.

Ad rivulos alpinos ubique, nusquam in montanis.

Radix perennis, aspera, ramosa, plures producit foliorum cespites. Ea crassula, ut LINNÆUS vocat cuneiformia, rhomboidea, primis lateribus integris, & longioribus, ulterioribus acute ferratis. Caulis in quovis cespite unicus, foliolis paucis & exiguis adspersus; in summitate in aliquot ramos nudos & paucifloros finditur. Calycis segmenta revoluta. Petala lanceolata, lineata, alba, macula in origine semilunari & guttulis purpureis adsparsa, cum lacinia nectarifera i). Staminum antheræ miniatæ. Ovarium carnei coloris.

974. SAXIFRAGA foliis petiolatis, obtusis, caule fragili, nudo, ramoso.

GESNERI fascic. t. XII. n. 37.

Cotyledon altera MATTHIOLI p. 1123. foliis nimis abundat.

Cotyledon altera olim Matthioli I. B. III. p. 684.

Geum rotundifolium minus I. R. H. SCHEUCHZER. It. VII. p. 134.

Saxifraga foliis cuneiformibus, obtusissimis, repandis, caule nudo paniculato LINN. I. p. 574. Abunde in omnibus alpibus; descendit a Gotthardo ad Wesen, & a rupibus Aquilejensi- bus ad rupem la Praisse proxime Roche. Non tamen montana.

Radix multiceps gerit rosulas foliorum patulas. Petiolata sunt, dura, crassula, ora alba, cartilaginea, obtuse crenata, orbiculata, retusa, subtus, ut in hortensi, rubra. Ex centro planæ rosulae. Caulis perfragilis, dodrantalis, spicam raram floralem, absque foliis gerit, in longis & teneris, ramosis petiolis. Calyx reflexus. Fructus albus, curvis repandis tubis. Petala alba, elliptico lanceolata, luteis punctis rariter guttata. Rosæ radicales, ut in Sedis, alias cespites generant.

975. SAXIFRAGA foliis reniformibus, acute ferratis, hirsutis, petiolatis, caule ramoso.

GESNERI fascic. I. t. 10.

Sanicula montana J. Clus. Pannon. p. 440.

Sanicula alpina, seu guttata quibusdam CAMERAR. Epit. p. 764.

Geum rotundifolium majus, I. R. H. SCHEUCHZER. It. IV. p. 334. VII. p. 512. MILLER. t. 141.

Saxifraga foliis caulinis reniformibus, dentatis, petiolatis, caule paniculato LINN. I. p. 576. In scrobibus rupium & humectis umbrosis Juræ & Alpium vulgo provenit. Multo major planta, cubitalis, ramosa. Folia hirsuta, reniformia; imo longe petiolata, obtuse circumferrata, deinde ad caulem pauca, petiolata, acutius ferrata, denique meræ ligulæ. Caulis erectus, brachiatus. Flores in petiolis bifloris, trifloris, de alis foliorum prodeuntibus, stipulis filiformibus. Petala alba, elliptica, lanceolata, punctata, punctis exterioribus rubris, interioribus flavis. Fructus lacteolus; tubæ de more se in juniori flore respiciunt, in adulta repandæ refugiunt.

II. PETALIS

i) In junioribus GUNNERUS p. 19.

ii) LINN. Flor. Suec.

II. PETALIS EX SUMMO FRUCTU NATIS.

SAXIFRAGÆ TOURNEFORTII.

976. SAXIFRAGA foliis radicalibus reniformibus, obtuse dentatis, caulinis palmatis.

Icon GESNERI lign. 156. cum bulbillis.

Saxifraga alba DODON. p. 315. 316. BLAKWELL. t. 56.

Saxifraga rotundifolia alba, radice granulosa Ic. Reg.

II. Flore pleno Att. bafn. III. obs. 81. BLAKSTONE fascic.

III. Caule fasciato Att. bafn ibid.

L. III. Saxifraga foliis cardinis reniformibus, lobatis, caule ramoso, radice granulata LINN. I. p. 576. Passim in Helvetia, non tamen vulgatissima. Omnium copiosissimam reperi circa Gähbistorf, circa Arnex supra Urban, & Basileæ inter S. Margret & Gundeldingen. C. B. ultra novam Domum, hintern Birsfelde. Amat arenosa, quæ nobis rara sunt.

Radiculis intermixti bulbilli, qui deacti plantam reparant. Folia subhirsuta, firmula, ad terram longe petiolata, reniformia, obtuse serrata, ad caulem profundius divisa, palmata. Caulis cubitalis, parum foliosus, brachiatus, ramis pene aphyllis, præter filiformes ligulas. Flores magni, longe petiolati, petiolis viscidis. Calyx subhirsutus, viscidus: petala longa, elliptica, alba, venis viridibus. Fructus manifesto bilocularis. Semina oblonga. Stamina duorum, de more, ordinum.

Non certum est, esse eam Saxifragam k), quæ secundum veteres lapidem frangebat.

Etiam LOBELIUS eas laudes renovat. Mitis mihi videtur, subacida, Sedis adfinis. Sal fixus mere lixivus est. A pecore repudiatur, neque in usu est m).

Bulbiferam COLUMNÆ I. p. 318. 319. LINNÆUS & SEGUER Suppl. p. 207. pro varietate habent.

977. SAXIFRAGA foliorum ora cartilaginea, caule triplicato ramoso, petalis immaculatis. †

GESNERI fascic. I. n. 28.

Sedum ferratum, flore albo, multiflorum DODART. mémoir. p. 131.

Cotyledon pyramidalis, late crenato & retuso folio polyanthos BOCCONE Mus. di Fis. t. 5. n. 4. di plant. p. 109. t. 86. nimis confusa icon.

Saxifraga Sedi folio, fiore albo, multiflora L. R. H. SCHEUCHZER. It. II. p. 141.

Icon ODERI t. 241. & SEGUER. p. 449. t. 9. f. 1.

LINNÆUS cum sequente conjungit.

Formosa planta in adiunctu vallis chöllnen vulgo provenit; tum in montis Gottbard adscensu ex valle Ursaria & Leontina, inque ea ad Bellitionem usque; sic a Speluga adusque Chiavennam, & pallim in Rhætia. Circa Suazz vallis Misauinae, circa Formazz vallis Ofellane, in valle S. Nicolai Valesiae, &c.

Ex radice multicipite celpis foliorum ovatorum, latiutculorum, fine subito acuminato, crassulorum, limbo albo, cartilagineo, dentato: ad caulem aliqua folia ciliata. Caulis purpureus, foliis nudus, sed ramotissimus, ramis divisis & subdivisis, seu duplicato ramosis, viscidis: ita panicula fit copiosissima. Petala elliptica, lineata, alba, nisi rubor se admisceat, imprimis in ungue.

978. SAXIFRAGA foliorum ora cartilaginea, ferrata, petiolis paucifloris, petalis punctatis.

a. Foliis longiusculis.

Aizoon ferratum CORD. p. 92.

Cotyledon altera MATTHIOL. p. 1123.

Sedum ferratum I. B. III. p. 689. album bicorne longiori folio, marginibus argenteis Hisp. Oxon. III. p. 478. t. 9. f. 25.

BARRELIER. ic. 1309. 1311. 1312.

b. Foliis brevioribus & latioribus.

Cotyledon minor, foliis subrotundis, serratis C. B. prodr. p. 133.

Sedum montanum rojem, ferratum, foliis subrotundis BARRELIER. ic. 1310. & 392. n. 3.

c. β. Saxifraga foliis radicalibus aggregatis, lingulatis, cartilagineo serratis, caule paniculato LINN. I. p. 570.

In faxosis alpium & Juræ ubique, & cum rupibus in planitiem descendit, circa Roche, & in toto Aquilejensi Gubernio, vicinaque Valesia copiosissima.

N n n n n 2

Radix

k) In NICOLAUM p. 162.

I) GMELIN. Comm. Petrop. T. V. p. 285.

m) SCHREBER. III. Saml. p. 75.

Radix multiceps rosulas, ut in Sedis, generat foliorum, quæ juniora connivent, matura expanduntur. Dioria sunt, quam priori, crassula, limbo albo, cartilagineo, ferrato. Caulis nudus, præter pauca folia, paniculam gerit ramosam. Petioli villosi, viscidii, ab uno ad quatuor flores gerunt. Petala ovata, minutis punctis rubris guttata. Operculum flavum ovarii de more crenato circulo terminatum. Interseptum manifestum, cum maximis receptaculis.

979. SAXIFRAGA foliorum ora cartilaginea, rarissime dentata, petalis maculosis t. 16.
adde SEGUIER. *Suppl.* p. 199. n. 2.

Geum alpinum majus viscosum, hirsutum, foliis oblonga rotundis, atrorubentibus & croceis floribus SCHEUCHZER. *It. II.* p. 134.

Saxifraga foliis radicalibus aggregatis, lingulatis, cartilagineo ferratis, caule racemoso LINN. I. p. 570.

In monte Uetliberg & Cronberg, isto Abbatiscellanorum J. GESNER. *An der Utigerfuh* & in monte Gräffberg, sub Thunio, Cl. Koch, a quo pulchram plantam habeo. Satis priori similis. Folia ovata, & elliptica, obtusa habet, limbo ad originem potius plumoso & ciliato, quam ferrato, in progressu limbo cartilagineo, levi, aut rarer certe dentato, non inciso. Caulis aliquantum foliosus, villosus, viscidus, cubitalis, paniculam erigit ex petiolis ramosis, ramis quadrifloris. Calyx subhirsutus & viscidus: petala elliptica, acuminata, fature aurantia.

980. SAXIFRAGA caule reptante, foliis quadrifariam imbricatis, cartilagineis, ciliatis.

- a. Varietas flore purpureo, gratissimi coloris kermesini.

Sedum montanum, ericoides C. B. prodr. p. 132. SCHEUCHZER. *It. IV.* p. 342.

Plantula Sedo saxatili similis MARTENS *Spizberg* F. F. p. 46.

Saxifraga alpina, ericoides, flore purpurascente SCHEUCHZER. *It. VI.* p. 428.

Icon OEDERI t. 34.

- b. Varietas flore cæruleo, quæ potius eadem est, sed adultior, planta.

Sedum alpinum, ericoides, cæruleum C. B. prodr. p. 132. I. B. III. p. 694.

Saxifraga alpina, ericoides, flore cæruleo I. R. H. SCHEUCHZER. *It. II.* p. 140. t. 20. f. 3.

It. VII. p. 518.

Icones GESNERI fasc. I. t. 32. 33.

- c. Flore albo *Icon GESNERI*.

Conjunctim *Saxifraga* foliis ovatis, quadrangulo imbricatis, ramis procumbentibus LINN. *Lappon. t. 2. f. 1.*

Saxifraga foliis caulinis ovatis, oppositis, imbricatis, summis ciliatis LINN. I. p. 571.

In alpium altioribus lapidosis ubique, imprimis etiam in dorso septentrionali, Grimsula, Gemmio, Enzeinda, Chapuise, Richard: in monte Neunnen, ad glaciales rupes vallis Grindelwald, &c. In monte Gotthardo, alpibus Rhæticis, Speluga, mont. S. Bernhard, Foully, &c.

Pulchræ plantæ elegantiam difficile est aut verbis exprimere, aut penicillo. Ex radice lignosa, projecta, innumeri caules procumbentes, breves, & paucarum unciarum. Folii teguntur imbricatis quatuor ordinum, ad angulum obtusum plicatis, durissimis, apice cartilagineo, pilis per oram ciliatis. Per ætatem tamen paulum laxantur, & minus imbricata, tamen ut se contegant, ovata sunt, ciliata, fere Serpylli, conferata, non vere imbricata. Li caulinis uniflori sunt, flore summo caulinculo insidente. Calyx ciliatus. Petala ovata, junioribus lætissime purpurea, fenencentibus magis cærulea.

Varietatem insignem Cl. BELLARDUS adtulit foliis calvis, quadrangulari caule, sed patulis magis rosulis.

- *981. SAXIFRAGA foliis imbricatis, ovatis, caulibus reptantibus, bifloris *Emend. III.*
n. 188. †

Nova planta, paulo rarer, & summarum alpium solarum est, ut in præcipite via Grandvire, ful culmine Dent de Morcle, in mont. Meuveran, Martinets, Prapiez, utroque colore, in Oberstafel Valesiae superioris, in Sempronio, mont. S. Bernardo, Foully, in vicina Sabaudia.

Huic rosulæ foliorum imbricatae & dense, rara tamen sunt, & rariter ciliata, rotunda præterea, non complicata, fine lato, absque ullo acumine, ovata, folida, glabra. Caulina similia, conjugata, non reflexa. Flores bini, in quoque caule sibi proximi, plerumque albi, tamen etiam cærulei. Petala longa, elliptica.

982. SAXI-

*982. SAXIFRAGA foliis crassis, duris, recurvis, subtus sulcatis, basi ciliatis.

Icon GESNERI n. 30.

*Sedum alpinum, minimum, foliis cinereis, flore candido SCHEUCHZER. It. I. p. 49. It. II. p. 141.
t. 21. f. 2,*

Saxifraga alpina, minima, foliis cerasis, deorsum recurvis I. R. H. SEGUIER. p. 449. t. 9. f. 2.

*Saxifraga foliis linearibus, subtus punctatis, aggregatis, recurvatis, caule nudo, multifloro,
LINN. I. p. 571.*

In alpibus editioribus & faxosis, Gotthardo, Scheidek, Joch, Intrame, Wetterhorn, Mettenberg, mont. vallis Gasteri & Kienthal. Sur Champ, Richard, Enzeindaz, Prapioz, Audon, Fouly, Cheville, Simplon. In monte Gamor Abbatiscellanorum J. GESNER. In Oberstafel Valesiae. In monte Fräla Rhetiae transalpinae. In Pilato M. Radix caulem Hypni refert, repens, longa, ramosa, squamis fuscis tecta. Cespites densissimi, foliolis facti duris, oblongis, acutis, per medium sulcatis, obtuse lanceolatis, deorsum apice reflexis, glaucis, ad petiolum ciliatis, ad lentem vitream subtus vase punctatis, valido inferiore nervo. Cauliculi praeter ligulas aliquas nudi, quatuor unciarum, uniflorus, etiam triflorus & quinqueflorus, flores fert lacteos, petalis rotundis, lineatis.

*983. SAXIFRAGIA foliis compactis, plicatis, pungentibus, caule viscido paucifloro,
Emend. VI. n. 39.

Saxifraga alpina, Saxifraga alpina flore BURSER.

*Saxifraga alpina foliis glaucis, acutis, monanthos, caule folioso SEGUIER. Suppl. p. 201. t. 5.
f. 2. ut video ex planta a MORENIO missa.*

Huc refert C. B. *Sedum minimum* 3. LOBEL. p. 376. Sed CHERLERUS id *Sedum versus* Münchenstein, circa Langenbruk & in rupe Maurnartershub reperit, ut aliud esse necesse fit.

Rosulae foliorum ad terram dense. Crassa ea, dura, conica, pungentia, extus convexa, & eminente linea distincta, intus concava. Caulis nudus, semipedalis, triflorus, quadriflorus, etiam sexflorus, viscidus, ligulis paucis, oblongis & viscidis adspersus. Calyx viscidus. Petala speciosae magnitudinis, alba, ovata, rectis, pallidis lineis distincta.

984. SAXIFRAGA foliis hirsutis, ellipticis, & tridentatis, caule paucifloro *It. Helvet. II.*
n. 69. p. 292. t. 2.

a. Folio tridentato.

Sedi alpini III. Fr. Gregorii varietas foliis incisis COLUMN. Ecphras. II. p. 66. 67.

*Sanicula montana minor, seu Sedi alpini III. Fr. Gregorii secunda varietas PLUKNET. p. 331.
t. 222. f. 2.*

Saxifraga cespitosa JACQUINI.

b. Varietas foliis integris, ellipticis

Sedi alpini III. Fr. Gregorii varietas foliis integris COLUMN. ibid.

Sedum alpinum, flore pallido GARIDEL. p. 438. ic. 91.

Saxifraga alpina, androsaces villosae habitu HALLER. Conim. Lit. Noric. ann. 1736. t. 1. f. 3.

Saxifraga foliis lanceolatis, obtusis, pilosis, caule nudo, bifloro LINN. I. p. 571.

In omnibus alpibus Aquilejenibus, Valefacis, Rhæticis, Stokhorn, Neunnen, Gotthardo, &c. Folia ad terram conferta, libera, elliptica, obtusa, hirsuta, non crassula, apice plurimum obtuso, raro tridentato. Caulis ligulis adspersus, trientalis, uniflorus & pauciflorus. Petala obsoleta ex virescentibus alba, lineata.

*985. SAXIFRAGA foliis mollibus, ellipticis, subhirsutis, caule paucifloro *Emend. IV. n. 29.* †
An forte *Saxifraga alpina, minima, foliis ligulatis, in orbem circumactis, floré ochroleuco,*

SEGUIER. Suppl. p. 405. t. 5. f. 3? sed nostræ omnia sunt oblonga.

Primum reperta copiosissime au Dard, inter Sex de Champ & Sex de Culand vallis Ormond dessus. Inde variis locis, in Valesiae monte Schönebübl, & supra Bagnes ad rupes glaciales, & in glacialibus du Mont Rouge.

Radices muscosæ, graciles, longæ, fuscae, cespites faciunt densissimos, sed repandos, grati odoris & aromatici. Folia peculiaris teneritatis, accendentis ad chartam sericeam Chinensem, floresve artificiales sericeos: eorum pars inferior sicca, fusca, imo cauli adhaeret: cæterum subhirsuta, oblonga, elliptica sunt: in caule pauca, similia. Caulis trientalis & paulo ultra, biflorus & triflorus, hirsutus. Calyx hirsutus, segmentis obtusis. Petala ex petiolo dilatantur, alba, subluteola, ovata. Character reliquus Saxifrage.

986. SAXIFRAGA foliis petiolatis, trilobatis, caule erecto, ramoso & folioso.

Paronychia III. TABERNÆM. p. 805.

Saxifraga foliis caulinis cuneiformibus, trifidis, alternis, caule erecto, ramoso LINN. I. p. 578.

Paronychia rutaceo folio BLAKWELL. t. 212.

Frequens in tectis, muris vetustis, arvis macilentis.

Multum ludit statura & foliis. Radix magna. Caulis ab uncia, ad quatuor uncias, erectus, ramosus, viscosus, saepe ruber. Folia radicalia longe petiolata, trilobata, ad caulem fere sessilia, tridigita, quinquedigita, etiam simplicia, elliptica. Petoli ex omnibus foliorum alis uniflori, biflori. Petala alba, breviter elliptica. Ovarium a calyce separari potest.

Sapor vires Sedi mites, aquofas, subacidas promittit. In cerevisiam infusa, apud BOVLEUM, ad icterum laudatur.

*987. SAXIFRAGA caule folioso, multifloro, foliis palmatis, hirsutis *Emend. III. n. 187.* +

Saxifraga foliis palmatis, caule dense folioso, florigeri Cl. ALLIONE p. 12. t. 3.

In asperrimis alpium, ut in præcipiti semita *la Grandvire*, & in monte *Fouly*, Sempronio, Pané-Rossaz nascitur.

Altior est, quam *Saxifraga tectorum*: rosulam ad terram facit foliorum latiorum, palmatorum, ovatorum, deinde tridentatorum, hirsutorum: sic ad caulem late palmatorum, tamen etiam simplicium. Habitus similis, sed altior, semipedalis, insigniter ramosus & multiflorus. Petala ovato lanceolata, alba, aut tribus lineis rosei coloris percursa. Aliquando adeo frequentes sunt caulinis, & copiosa folia, ut totum caulem abscondant, quo iconem ALLIONII refero.

Possit esse *Sedum tridactylites alpinum*, majus, tertium C. B. Prodr. p. 131.

Adeoque *Saxifraga foliis caulinis cuneiformibus*, apice dentatis, caule adscidente, subvilloso LINN. p. 579.

Habitus, nisi flore differret, est OLDERI t. 68.

Fateor me nondum audere pro propria habere planta, et si in alpibus altius, quam circa urbes nascatur: & differat foliis non petiolatis, sed ex lato & latecente principio palmatis, longe minus profunde dentatis.

Saxifraga alba, petræa PONÆ p. 183. a nostra abunde differt *n*). Eam in horto alui *o*, foliis longe villosis, frequenter quinquelobis, flore longe majori.

988. SAXIFRAGA foliis integris & trifidis, caule subnudo, paucifloro *It. belo. II. t. 1.*

Multiformis planta & pene inextricabilis.

Icon lign. GESNERI p. CXLVII.

Icon GESNERI fascie. I. n. 31.

Sedum tridactylites alpinum minus C. B. prodr. p. 131. ex fide horti siccii SCHEUCHZER. It. II. p. 49.

Tridactylites alpina I. B. III. p. 762. ubi utrumque foliorum genus describitur.

Saxifraga Pyrenaica, foliis partim integris, partim trifidis SCHEUCHZER. It. VII. p. 518.

Saxifraga foliis partim integris, partim trifidis SEGUIER. I. p. 451. t. 9. f. 4.

& *Saxifraga alpina minima* SEGUIER. ibid. p. 450. t. 9. f. 2.

Annon & *Saxifraga alpina muscoides*, foliis superioribus oblongis, inferioribus rotundioribus *g* circumactis SEGUIER. Suppl. p. 203. t. 5. n. 3. nam similia habeo ex monte Scheidek.

Saxifraga foliis radicalibus aggregatis, linearibus, integris trifidisque, caule erecto, subnudo, subbifloro LINN. I. p. 578.

Nihil frequentius est in Alpium montibus, etiam in Pyrenæis legit CL. GAGNEBIN.

Radix dura, lignosa, longa, educit rosulas foliorum confertas, quæ multæ in unum cespitem latissimum confluent, quo tota rupes obducatur. Eadem non reflectuntur, ut sequenti. Folia variabilia, semper viridia, ad lentem vitream subhirsuta, glabra; cæterum modo integra ligulata, modo integra ovata, modo breviter in apice solo obtuse aut acute tridentata, qualis est icon GESNERI, modo petiolo parallelogrammo, lineato, in apice acute trilobata: integra autem & trifida in eodem cespite miscentur. Constanter caulis humilis, trientalis, paucis & integris, rarissime trifidis, ligulis adspersus; in apice flores fert, unum ad tres. Summus caulis & calyx hirsutus, & frequenter viscidus. Flos semper parvus, ochroleucus, subviridis; petalis ovatis, per ætatem rubore vitiatis, ut etiam totus caulis autumno rubeat. Varia est magnitudine, perexiguus, iterum majusculus, simili in planta.

Flores magnos, albos, ad rupes maris mediterranei Cl. NEUHAUS legit, in planta cæterum simillima. Similis etiam est, sed magno flore diversa icon OEDERI t. 71.

989. SAXI-

a) WILlich. obß. p. 30.

o) Catal. hort. Gotting. p. 136.

989. SAXIFRAGA foliis petiolatis, trifidis, caule subfolioso, viscido.
 α. Varietas absque gemmulis.
Sedum tridactylites alpinum majus C. B. prodr. p. 13.
Sedum alpinum VII. CLUS. Patmon. p. 491.
Sanicula aizoides tridactylites, alpina minor PLUKNET. p. 331. t. 17. f. 7.
Saxifraga muscosa, trifido folio SCHEUCHZER. It. II. p. 141.
Saxifraga hypnoides JACQUIN.
 β. Varietas cum gemmulis in aliis foliorum.
Sedum affinis, trifida, flore albo I. B. III. p. 696.
Saxifraga foliis caulinis linearibus, integris trifidis, floribus procumbentibus, caule erecto,
nudiusculo LINN. I. p. 579.
 Altiorum alpium est. In Gotthardo legi, provenit etiam in Foully, S. Bernardo, mont.
 supra Bagnes, mont. vallis S. Nicolai, Speluga, Pilato. Eamdem in Hercyniis mon-
 tibus legi, ex quibus C. BAUHINUS habuit. Varietatem β. ex plantis fccis C. B.
 habui.
 Proxima priori, non perinde densas rosulas facit, & magis reflexas: folia semper habet
 longe petiolata, petiolo lineato, acute tridentata, nunquam integra: præterea ar-
 gutissime trifida. In Hercynia evidentius, in Helvetia obscurius hirsuta sunt. Cau-
 lis altior, semipedalis, dodrantalis, tamen ex decumbente subrectus, qua decumbit
 foliosus, superne etiam folius trifidis adspersus, glaber aut hirsutus, pariter, ut
 priori, viscidus, sed ramulos magis & multiflorus. In varietate β. gemmæ novorum
 ramorum, ex convolutis foliis factæ, ovatæ, oblongæ & acuminatæ, nitentes,
 aliis foliorum imorum insident. Conjunxit Jacobus PETIVER iu epilt. ad RAJUM.
 Valde certe priori vicina, et si non putes, si extrema exempla conferas, hinc acutifolia
 in sylva Hercynica, alta, hirsuta, foliosa; inde Veronensia & nostra humillima,
 integrifolia, foliis ovatis, caule nudo, uniflora. Sed inter utraque media exempla
 dantur, uniflora, humilia, lineato tamen petiolo, & foliis acute bifidis.

- 990? SAXIFRAGA caule folioso, rameo, foliis glabris, palmatis.
 An *Sedum tridactylites alpinum majus* 2. C. B. prodr. p. 131?
Saxifraga pyrenaica tridactylites latifolia I. R. H.
Saxifraga foliis caulinis, palmato multifidis, farfis, lacinis acutis, caule erecto LINN. I. p. 578.
 Ab ILL. viro J. GESNERO accepi, & in H. S. SCHEUCHZERI vidi. Locus ignoratur.
 Continuo a prioribus speciebus, & potissimum a 987. distinguas habitu foliorum &
 caulis toto glabro: cum qua cæterum caule folioso, rameo, & ad singulas alas
 petiolum florigerum educente satis convenient. Petioli uniflori: flos, quem recentem
 non vidi, fere qualis est in n. 987. & n. 988. Folia palmata, non petiolata,
 multo latiora, & rosulae ut in 987.

III. EPICARPIÆ.

AGRIMONIA LINN.

AGRIMONIA TOURNEFORTII t. 155.

- Duae sub fructu squamæ, ovato lanceolatæ. Conicus iste, aculeis superne tectus p) lappa-
 ceis; ex apice profert calycom quinquedentatum, & ex intervallis quinque pe-
 tala q) elliptica. Fructus operculo balsamico tegitur, ut in Saxifraga, ex eo duæ tu-
 bæ repandæ. Stamina decem r), tamen etiam duodecim. In fructu duo loculi s)
 & totidem semina, quorum alterum sèpe abortat.

991. AGRIMONIA foliis pinnatis, pinnulis alterne minimis.
Agrimonia BLAKWELL. p. 21.
Eupatorium FUCHS. MATTHIOL. p. 1014.
Agrimonia foliis caulinis pinnatis, impare petiolato, fructibus hispidis LINN. I. p. 643.
 β. Varietas odorata LOBEL advers. p. 308. nobis non provenit t).
 In sepibus, ad vias, in sylvulis abunde.
 Radix verno tempore prius quam caulis erumpat, odorata. Caulis hirsutus, erectus,
 non ramosus, firmus, cubitalis. Folia hirsuta, mollia, pinnata, pinnis acute cir-
 cumferratis,

p) TOURNEFORT. D.E.F.

q) A.

r) FABRIC. butibac. p. 60.

s) TOURNEFORT. E. LINNÆUS vocat calycom coarctatum.

t) In Valaire BODAUS p. 887.

cum serratiss., sex & septem parium, minimis intermisstis, extremo impare. Flores in longam raramque spicam, in petiolis patulis, unifloris & bifloris, flavi iidem. Planta adstringens, terrea, cum acoris signis v); hinc pro vulneraria habetur, quæ vasa rupta consolidet, utilis in haemorrhagiis, alvi fluxu, etiam in hepatico fluore x), renum ulceribus, & quoties tonum confirmare oportet. Hinc in nervorum morbis, cum viscerum laxitate conjunctis, laudatur. Infusa cum Agrimonia aqua scirrhos hepatis se superasse CHOMELIUS, ejusque visceris tonum se restituuisse LOBELIUS. Decoctum eodem fine adhibetur, & cataplasma, illud in gargarismo utile. Eodem injecto ulcus vesicæ sanavit, quem modo citavimus, CHOMELIUS y). Aquam ad calicum C. HOPMANNUS laudat, sed planta nihil videtur volatile habere. Foliis impositis vetusta tibiarum ulcera sanari SCULPTETUS z).

PENTAPTERIS.

MYRIOPHYLLUM PONTEDER. antholog. p. 199.

VAILLANT. Mem. de l'Acad. des Sciences ann. 1719. p. 23. t. 2. f. 3. LINN. n. 1066.

PENTAPTEROPHYLLON DILLEN. nov. plant. gener. p. 125. t. 7.

Flores diversorum sexuum in eadem planta. In summa stirpe frequentes mares, in ima feminæ. Fructus obtuse parallelepipedos a), quatuor sulcis percursus, quadrilocularis, tetraspermous: ex summo apice educit calyces brevissimum, quadrifidum, lanceolatum b), petala quatuor linguiformia, cava, calyce majora c), extimum majus. Stamina octo, brevibus filamentis d). Tubæ quatuor plumosæ, sessiles, ex angulis fructus. In maribus fructus deficit, in feminis stamina nulla sunt.

Solos Androgynos viderunt VAILLANTIUS, DILLENIUS, PONTEDERA, nullos olim LINNÆUS, quos nunc in verticillata admittit.

992. PENTAPTERIS floribus alaribus.

Millefolium aquaticum flosculis ad foliorum nodos LOESEL. p. 165.

Myriophyllum aquaticum minus VAILLANT. l. c.

Myriophyllum floribus omnibus verticillatis LINN. II. p. 1410.

II. Varietas laeustris, densioribus versus summitatem pinnis, colore rubro MERRET. p. 78. Olim GESNER. ic. lign. 10.

III. Millefolium aquaticum, pennatum, minus, foliolis singularibus latisculis, flosculis subiectis, Hist. Oxon. III. p. 627. f. XV. t. 4. f. 7.

IV. In horto sicco C. B. fuit cum nomine.

Millefolium aquaticum, umbellatum, coriandri folio C. B.

In fossis abunde circa Payerne, Morat, Gampelen, Bernam, inter Muri & Wittighofen. Lacustre in lacu Seedorfensi.

Caulis radicatus, saepe aliquot orgyarum longitudine per aquas fluitat, & in summa parte glomere foliorum cavo terminatur, erigitur autem ad pedem, aut paulo minus. Folia sena, quina, qualia sequenti. Flores verticillati, duodecim parium, quos nuper meros androgynos reperi, olim, uti dixi, imos feminas, superiores mares; sedent autem in aliis foliorum subnudi, dum juniores; magis inter folia abiconsi, quando ea maturescunt.

993. PENTAPTERIS spica nuda.

Millefolium aquaticum, peniatum, spicatum C. B. in MATTH. Prodr. p. 73.

Myriophyllum aquaticum majus VAILLANT. l. c.

Myriophyllum floribus masculis, interrupte spicatis LINN. I. p. 1409.

Aliquanto rarius. Bernæ abundat in stagno prope Rohrbauß. I. B. Genevæ circa Nodochium. Neocastro misit Cl. DIVERNOI.

Caulis altius de aquis se effert, per intervalla nodosus. Ex nodis radiculæ, & folia quina, ut in priori, facta nervo, ex quo multa capillarium pinnarum paria prodeunt, extremo impare. Floral is caulis longissimus, nudus de aquis erigitur, sed foliorum per intervalla verticillis cinctus, quorum eadem est natura. In hac specie, ut olim in priori, flores superiores perfecte masculos, inferiores femininos reperi.

OENOTHERA

a) GROPROT III. p. 48.

b) POTTE.

y) Suppl. p. 148.

z) Obj. post. 25.

a) DILLEN. E.F.A.

b) VAILLANT. c. b.

c) IDEM a. a. d.

d) IDEM 2. DILLEN. A.

OENOTHERA a) LINN. n. 469.

ONAGRA T. 156.

Fructus longus; quadrilocularis b), quadrivalvis c), polyspermus, coronatur calyce unifolio d), quadrifido. Petala quatuor reflexa e). Ex eo calyce stamina octo. Tuba crasso apice, quadrifido. Semina non papposa, angulosa f).

- *994. OENOTHERA foliis ovato lanceolatis, planis, caule hirsuto.

Lysimachia Americana COLUMNÆ ad RECCHUM p. 882.

Hyoscyamus Virginianus P. ALPIN. Exot. p. 324. 325.

Oenothera foliis lanceolatis, planis MILLER. t. 189. f. 2. *caule muricato subvilloso* LINN. I. p. 492.

II. Varietas humilis LEOPOLD. flor. Ulmenf.

Nihil vulgatus in sylvis Bernensibus, ut inter viam ducentem ad Ostermannigen, & inter Suburbium die Schosbalde. In sylva Bremgarten, qua itur ad villam Drakau. Ad viam regiam prope Marnan. Nuperam, & ex America advenam, civem BAUHINI non habent.

Caulis subhirsutus, angulosus, trium pedum, ad sex usque, erectus, ramosus. Folia ex ovatis lanceolata, nervo conspicuo, ora ferrata. Flores in alis sessiles, in spicas continuantur. Calyx monophyllos, ex prælongo tubo reflexus. Petala patula, emarginata, lutea, odore Primulæ graviori. Tuba simplex in quatuor clavas fissâ. Fructus teres, quatuor sulcis inscriptus. Semina angulosa, disformia.

Radices hyberno tempore in acetaria g) recipiuntur, dum incipiunt verna folia producere. Etiam cum carne coquuntur h)

EPILOBIUM C. GESNER. LINN. n. 471.

CHAMÆNERIUM TOURNEFORTII t. 157.

Omnia Onagræ, sed fructus tetragonus i), gracilior & longior. Semina pappo coronata k), ad septum quatuor alis instructum adnata l). Calyx brevior m). Clava tubæ in juniori planta integra videtur, in adulta fere quadrifida.

I. FLORE REGULARI, FOLIIS PRÆTER FLORALIA CONJUGATIS.

995. EPILOBIUM foliis semiamplexicaulibus, lanceolatis, hirsutis.

Lysimachia purpurea FUCHS. p. 491.

Lysimachia siliquosa, hirsuta, flore purpureo majore C. B. Hist. Oxon. II. p. 270. t. 11. f. 3.

Epilobium foliis lanceolatis, serratis, decurrenti amplexicaulibus LINN. p. 494.

Ad aquas & inter cyperos & arundines abunde, inque fossis.

Caulis trium pedum, ad sex usque, cum tota planta subhirsutus, ramosus. Folia sessilia, & semiamplexicaulia, elliptica, lanceolata, argute ferrata. Siliquæ hirsutulæ, sessiles, biunciales. Calyx lanceolatus, per ætatem reflexus. Petala cordiformia, purpurea. Summus caulis pene umbellam florum gerit.

Epilobium hirsutum L.
grandiflorum

- ?995. β. *Lysimachia siliquosa*, hirsuta, parvo flore, major C. B. Prod. p. 116.

& minor II. ibid.

Lysimachia siliquosa, parvo flore RAI. HIST. OXON. II. p. 270. t. 11. f. 4

Epilobium pubescens Willd.
mollis Lam.

II. Flore albo PONTEDER.

Similibus omnino locis.

Habitus cubitalis & ultra, & omnia minora. Siliqua biuncialis, coronata flore quadruplo minori, dilute carneo, cordiformibus petalis.

LINNÆUS cum priori conjungit, memorabilem varietatem.

996. EPILO-

a) Onagras radicem vinorum habet, folia Amygdali majora, roseum florem; montana amat THEOPHRAST. L. IX. c. 21. Similia PLINIUS L. XXVI. n. 69.

g) REICHART. *Gartenschatz* III. p. 187. CAMERAR. Epb.
Nat. Cier. Cent. VII. obs. 16. KRAMER. &c.

b) TOURNEP. H.

h) HOPPE von Erdapfein.

c) I.G.

i) TOURNEP. L. M.

d) C. longe tubulofo.

k) N.N.N.P.

e) e.

l) O.

f) k.

m) F.G.

P p p p p

996. EPILOBIUM foliis ovato lanceolatis, glabris, dentatis.

Pseude-Lysimachium purpureum primum DODON. p. 85.

Epilobium foliis oppositis, ovatis, dentatis LINN. I. p. 494.

Nihil vulgatus ad sepes, locisque aquosis.

Caulis erectus, bipedalis, ramosus, teres, subhirsutus. Folia ovato lanceolata, argute dentata, nervosa, glabra, nervis tamen subtus subhirsutis; inferiora conjugata; superiora alterna. Siliquæ subhirsutæ. Petala carni coloris, profunde cordiformia.

Hujus varietates sunt.

I. Foliis nitidis, glabris, tenerioribus, nervis tamen subhirsutis.

Lysimachia ramosa, glabra, Viole surrecta foliis splendentibus BOCCONE Mus. di plant. p. 32. t. 16.

II. Foliis ternatis BOCCONE p. 22. t. 5.

III. Quaternis PONTEDER. Compend. p. 119.

Trifoliam legi in descensu montis Scheidek, & circa Chasseron quadrifoliam Cl. DIVERNOL.

997. EPILOBIUM foliis lanceolatis, glabris, dentatis.

Lysimachia minor TABERNÆMONT. p. 854. aliis placet *siliquosa* II. EJUSD. p. 855. cum prioris folia nimis brevia sint.

Epilobium foliis lanceolatis, denticulatis, imis oppositis, caule tetragonum LINN. I. p. 494.

In aquosis paullim.

Vereor, ut satis diversum sit. Caulis equidem obtuse tetragonius, cæterum ramosus. Folia elliptica, glabra, denticulata, etiam integra; inferiora conjugata; superiora alterna. Flos exiguus. Petala cordiformia. Siliquæ tomentosæ. Tuba simplex, clava non fissa n).

998. EPILOBIUM foliis glabris, ellipticis, integerrimis.

Lysimachia siliquosa minor TABERNÆMONT. p. 856.

Epilobium glabrum, angustifolium DILLEN. Catal. Gieff. p. 128.

Epilobium foliis oppositis, lanceolatis, integerrimis, petalis emarginatis, caule erecto LINN. I. p. 495.

Cubitalis, vix ramosa, pauciflora, ellipticis, obtusis foliis, angustis, vix quatuor lineis latioribus, in biuncis longitudine, sed etiam angustioribus, glabris. oris integris, flore fere paulo prioris 996.. Siliquæ tomentosæ.

Vereor, ut satis diversa sit, fossarum & paludum hospita.

999. EPILOBIUM foliis glabris, ovatis.

Chamenerium alpinum, Alpines foliis SCHÉUCHZER Itin. II. p. 132. It. IV. p. 332.

An *Lysimachia siliquosa, nana, Brunelle foliis* BOCCONE Mus. di plant. p. 161. t. 108?

Epilobium foliis oppositis, ovato lanceolatis, integerrimis, siliquis sessilibus, caule repente LINN. I. p. 495.

In montibus & alpibus, locis riguis. Etiam in montanis, à la Chaux d'Abelle.

Caulis procumbens, inde erectus, dodrantalis & minor. Folia glabra, raris dentibus notata; inferiora ovata, superiora paulo angustiora, acutiora. Flores in summo caule perpauci, etiam unicus, dilute purpureis, cordatis, petalis. Siliquæ glabræ, longissimæ, quadruplo folio longiores.

II. FLORE DIFFORMI.

FOLIIS ALTERNIS.

1000. EPILOBIUM flore difformi, foliis lanceolatis, transversim nervosis.

Chamenerium GESNERI DE BRY florileg. t. 42.

Rosebay Willowherb. EDEN T. 42.

Icon. OEDERI t. 289.

Epilobium foliis sparsis, linearis lanceolatis, floribus inaequalibus LINN. I. p. 493.

In sylvis cæduis abunde, speciosa planta, ut in sylva Bremgarteu.

Caulis erectus, firmus, foliosus, parum ramosus, nisi superne. Folia glabra, subtus incana, inordinata, elliptico lanceolata, nervo conspicuo, tum transversis lineis parallelis, oris integris, sepe undulatis. Flores in longas spicas, ex petiolis purpureis, nutantibus, germinis longitudine. Calyx late purpureus, lanceolatus. Petala ita disposita, ut superiora, ab inferioribus, insigni hiatu distent, per quem tubam

n) WILlich. obit. p. 37. RAI.

tubam emittunt, lète cæterum purpurea, levissime emarginata. Stamina omnia deorsum nutant, quatuor rectius, quatuor dissimiliter. Tuba deorsum curva. Hujus plantæ stolones esculenti sunt o). Infusum stupefacit p). Medulla edulis est, quam siccata coquunt, ita dulcis fit: & ex ea bonam cerevisiam parant, & cum Sphondylio acetum: denique addunt Sphondylio, ut ubertatem vinosi spiritus auget, quem ex hoc Sphondylio obtinent q). Bonum esse pabulum r).

Pappus nuper sub nomine *Svenska bomull* celebrari cepit. Siccant in fornace siliquas, extrahunt, ita pappum obtinent, semen excutiunt, dum lanam pectunt, ita pappus flagello fractus, & cum goffypio mistus, texi potest, & cum castoris pilo in tibialia & vittas parari s). Quæ autem semina pectine excutiuntur, non sunt fecunda, & debent integræ siliquæ seri t).

1001. EPILOBIUM flore difformi, foliis linearibus. †

Pseudolysimachium purpureum minus DODON. p. 65.*Lysimachia Chamenerion, dicta alpina* C. B. Prodr. p. 116.*Chamenerion alpinum angustifolium, flore purpureo* I. R. H. SCHEUCHZER, It. I. p. 33. It. IV.

p. 332.

Flore albo & variegato I. R. H.

Alpina quidem planta est, quam in *Prapioz & Ovanna* legerim, & ad glaciales rupes vallis Grindelie, sub monte *Wetterhorn*, & in monte *Audon*. Descendit autem cum torrentibus in glareas planitie, & immensam copiam reperi in alveo torrentis *la Tinier* prope *Villeneuve*; in torrente *Baye de Clarens*; ad torrentem *grande Eau Aquilejæ*, in torrente *la Veveyse*, in alveo fluvii *Morge* prope *Gundes*, & ad oram lacus *Neocomensis*, ad extrema littora prope *Colombiers*. C. B. circa *Cliben & klein Huningen*, ad Rhenum, ad *Wiesam*, juxta vineas *Crenzachenses*; sic circa pagum *Speluga*. Etiam in valle *Ursaria*, *Chiavenna*, &c.

Radix crassa, lignosa, multiceps. Caulis cubitalis, pedalis, tot ramis, quot fere sunt foliorum alæ; totus idem lignescit. Folia linearia, nervo depresso, oris contractis, simplicissima, raro ferrata, pulposa, & subtilis reticulata, alia omnino, quam prioris fabrica, a qua certo distingui debet. Flores fere prioris. Calyx purpureus, niger. Siliquæ tomento albæ.

IV. PETALORUM NUMERO IN EADEM PLANTA VARIO.

HYPOPTYS DILLEN. nov. gen. p. 134. t. 7.

OROBANCHOIDES TOURNEFORT. Mem. de l'Acad. ann. 1706. p. 85.

MONOTROPA LINN. n. 536.

Habitus aphyllus. Flos perpetuo connivens, in cylindrum fictus. Prima bractea ampla, ovalis. Deinde calycis folia quatuor, breviora, & minori parte flava, ferrata, lanceolata. Tunc petala quatuor a) longiora, parallelogrammo ungue, segmento florali flavo, ovato, ferrato b); cæterum cava c), retrosum versus petiolum gibba d), duabus appendicibus aucta. Stamina octo, duorum ordinum. Tuba fine lato, infundibili forma e). Fructus ovatus f), fulcatus, quadrilocularis, quadrivalvis g), feminibus scobiformibus h). Hujusmodi flores numerosiores sunt, & in spicæ florali parte inferiori sedent. In superiori & in aliis frequenter flores pentapetali, etiam majori petalorum numero i), staminibus decem, & fructu quinqueloculari k), & calyce quinquefolio.

1002. HYPOPTYS spica florida nutante.

Orobanche, que hypopitys dici potest C. B. Prodr. p. 31.

P P P P P 2

Orobanche

a) LINN. GUNNER.

p) GMELIN. flor. I. p. 213.

q) Natur. hist. of Kamtschatka p. 88. add. GMELIN. I. c.

r) GUNNER.

s) WESTBEEK. proprio libello p. 28. 32. 40. GUNNER. p. 41.

t) WESTBEEK. p. 30.

u) Nobiscum RUPPIUS & OEDERUS, etiam DILLENIUS & TOURNEFORT, nisi quod calycem pro petalis numeret.

b) DILLEN. O. O. TOURNEF. D.

c) ibid. OEDER. TOURNEF. C.

d) TOURNEF. OEDER.

e) K. & OEDER.

f) TOURNEF. E.F.

g) M.

h) H.

i) WILlich. off. p. 37.

k) Nunc describit LINNÆUS.

Orobanche hypopitys lutea MENZEL. *pugill. var. t. 3. f. 5.*

Orobanche Verbasculi odore PLUKNET. p. 273. t. 209. f. 5. *PLOT. Natur. hist. of Oxfordshire* p. 146. t. 9. f. 6.

Hypopitys RIVIN. tetrapet. irreg.

Icon OEDERI t. 232.

Monotropa floribus lateralibus octandris, terminali decandro LINN. I. p. 555.
In sylvis abiegnis frequens, inque fagetis, putrefcentibus foliis stratis. Bernæ im Südelbach, inter Sandrein & Spiegel; inter Almedingen & Eiche. Auf der Wasserfalle I., in monte Crenzach. Circa Ferrière. In valle Frenieres abunde.
Radix innascitur fagi, & abjetis radicibus, succulenta, squamis facta imbricatis, semipatulis. Caulis & tota planta flavescent, & ille quidem squamis ovatis adsperrgitur, geritque spicam floridam, cernuo vertice, dum floret, inde erectam. Odor Primulæ veris, etiam in matura planta fortissimus.

R U T A a) TOURNEFORT. t. 133.

LINN. n. 523.

In plerisque floribus calyx quadrifidus b), patens. Petala quatuor, petiolata c), patula, cava, ovata, in nostris per oras lacera d). Stamina octo, quatuor recepta in cavitate petali sui, quatuor e) ex intervallis. Fructus cingitur glandula circulari punctis five foveis octo notata; cæterum quadricollis est f), & hians, septo g) in quatuor loculos divisus. Semina numerosa. Tuba stella quadrifida b) coronata. In nonnullis supremis floribus petala i) quina sunt, & decem stamina, & quinque loculi, & decem pori melliferi. Etiam alio modo numerus ludit.

*1003. RUTA foliis duplicato pinnatis, lobulis ovatis.

Ruta sylvestris major C. B. MORISON. C. C.

Ruta foliis decompositis, petalis laceris, floribus lateralibus quadrifidis LINN. I. p. 548.

Ruta sylvestris n. 2. Du HAMEL II. ic. 61.

Eadem est cum sativa, quam vide apud BLAKWELL. t. 7.

Dubia icon GESNERI lign. 148. An hanc velit, an sequentem?

Maxima copia in rupibus sub Agaunensis Eremite facello.

Radix lignosa, ramosa. Caulis durus, cubitalis & altior. Folia glauca, pulposa, punctata, ad umbelliferarum modum divisa, duplicato pinnata, pinnulis ovatis, lateralibus aliquanto minoribus. Flores flavi, in racemi speciem dilatati & semiumbellati. Capsulae fructus exasperatae. In regionibus calidis in arborem excrescit, ut Macherunte k).

Hæc planta potius acrior est, & odoratior, quam hortensis. Vires ab eo penetrabilis odore jam antiquissimo tempore sperarunt, quæ PYTHAGORÆ l) encomiis inclaruerit. Recens acris est, ut nuda manu tractata pruriginem faciat m) & tumorem; sicca mitescit. In sale fixo sulfur n) est. Aqua destillata vires habet, inque eam odor planta, oleumque una essentiale, in frigore coagulabile, transit o). Acetum cum Ruta infusum dudum celebre fuit. Vires videtur habere stimulantes, hystericas, ut etiam dudum odore Rute sylvestris rustici epilepsiam p) levare adgressi sint. Non satis tamen in officinis nota est. Ad oculos q) olim celebris fuit, nescio, quo scopo.

*1004. RUTA foliis duplicato pinnatis, linearibus, lanceolatis. †

Ruta montana CLUS. in append. ult.

Ruta sylvestris CAMERAR. Epit. p. 495. minor TABERNÆM. p. 134.

Unice in Pilato monte provenit, a Cl. CAPPELER detecta.

A priori diversissima, caule ramoso, bipedali, foliis multo tenuius divisis, laciniis ultimis linearibus, acutissimis, tamen etiam punctatis. Flores similes, e luteo virides r).

M O S C H A

l) Basler Merkw. p. 188.

m) PUTN cum Hyssopo & Origano ARISTOT. cur. acut. I. c. 1.

n) TOURNEF. C.

o) A.

p) A.B.

q) ad A.

r) E.

s) H.

t) ad A.

f) SIEVOGTIUS habet petala 3.4.5.6. & totidem loculos.

k) JOSEPHUS Judaic. Vedit arborecentem CARDANUS subtilit. L. VIII.

l) Marem & feminam facit PLIN. L. XX. c. 13.

m) COLUMELLA L. XI. c. 3.

n) GMELIN. Comm. Acad. Petrop. V. p. 287.

o) NEUMAN. T. II. P. IV. p. 131.

p) TRALLIANUS L. I.

q) PYTHAGORAS L. C.

r) LOEFLING. reſa p. 140.

MOSCHATELLINA TOURNEFORTII t. 68.

ADÓXA LINN. n. 501.

Ob disparem partium floris numerum cum Ruta reliqui, et si flore differt. Flores in cubicas spicas, quinquefloras, quatuor flores laterales, unum, qui cubum claudit. Calyx cuique trifidus z). Flos monopetalos, quinquefidus, segmentis ovato lanceolatis t) summo fructui innatus. Stamina decem v), ex tubo floris nata. Tubæ quinque x), fructus quinquelocularis, pentaspermous, per etatem mollis, baccatus. Flos supremus solus quadrifidus y), quatuor loculis, & tubis, & octo staminibus est, ex calyce bifido z); vidi tamen etiam octo flores in uno cubo fuisse.

1005. MOSCHATELLINA.

Moschatella CORD. bift. p. 172. b.*Minimus Ranunculus septentrionalium*, herbido muscofo flore LOBEL. p. 674.*Funaria bulbosa*, seu *tuberosa*, *minima* TABERNÆM. p. 39.*Adoxa* LINN. p. 527.

OEDERI ic. 94.

In Helvetiæ sepiibus frequens, Bernæ, inter *Holligen*, & viam versus *Küniz*, im breiten Rein. Circa *Aquilejam*, *Roche*, *Genevæ à la Bâtie* I. B. C. B. circa novam domum & versus *Rieben*. Au mont *Milledeux*, & à la Combe de *Valanvron* GAGNEBIN.

Radix fit filamentis, quæ per intervalla nova germina, quasi denticulos producunt. Caules simplices, semipedales. Folia glauca, tenera, ternata, eorum quodque trilobum, lobis petiolatis, lateralibus semilibobis, medio semitrifido, lobis omnibus latis & rotundis. Scapi florigeri aphylli, flosculi pallidi, quorum duo tantum, vel tria, semina maturescunt. Odor validus moschi.

V. BACCIFERÆ.

PARIS LINN. n. 500.

HERBA PARIS TOURNEFORT. t. 117.

Nostra numeri quaterni adprime tenax est. Folia quatuor: calycis patuli folia quatuor, flore longiora, longe lanceolata. Petala ligulata, longa, patula, quatuor. Stamina bis tot, corniculo inter loculos educto. Fructus pene globosus, quatuor sulcis distinctus, mollis, quadrilocularis, multis in gemello ordine seminibus a). Tuba in quatuor antennas fissa. Sæpe numerus variat, ut tria, quatuor, quinque, etiam sex sint folia. Tunc una numerus foliorum, calycis, petalorum, staminum, clavarum tubæ, loculorum fructus mutatur, exemplo, quanto major rationis, quam numeri sit dignitas.

1006. PARIS LINN. I. p. 526.

Uva versa DÖRSTEN. p. 304.*Herba Paris* MATTHIOL. p. 1193. I. B. III. p. 613. GARIDEL. p. 227. ic. 49. BLAKWELL. t. 286. OEDER. t. 139.

In umbrosis nemoribus & sepiibus abunde.

Radix crassum tuber est. Caulis unicus, non ramosus. Folia ovato lanceolata, linea- ta, ut in Liliaceis. Flos ex viridi pallens. Bacc nigra.

Odor & sapor aliquid virulenti habet & narcotici. Quare extus admota tuberibus pestilentialibus b) & inflammationibus c) medetur.Succum dat refrigerantem, cuius effectus Opii d) similis est, ad oculorum inflammaciones utilis e). Semine Paridis ad drachmam dato duos fatuos semistultos intra 20. diesfidus GUETTARD. *Plantes autour d'Estampes II.*

p. 95.

 $\text{z})$ TOURNEF. D. $\text{z})$ A. v) ad A. Octo, novem, decem GURTTARD. Stamina ista antheras habent uniloculares BURKHART. epift. p. 151 $\text{z})$ TOURNEF. ad A. Monogynia FABRIC. p. 58. $\text{z})$ TOURNEF. B. Basler merkwurd. T. IV. p. 378. Sæpius trifidus, etiam quadrifidus SCRIPIN. p. 35. Quadri- $\text{z})$ Hunc describit LINNAEUS. $a)$ Tetracocca FABRIC. butisbac, p. 47. $b)$ GESNER. $c)$ TRAGUS. $d)$ GESNER. epift. p. 326. $e)$ WELSCH. midomini, n. 25.

Q q q q q

dies sanatos f) fuisse, extant testimonia, & canem eodem Paridis pulvere sanatum, cum arsenicum summisset LOBELIUS g) auctor est.
Maligna tamen planta h), quæ gallinas enecat i). Cardialgiam inde & vomitum CL. BURGHARD supravenisse vidit k).
Tinctoria sunt folia, sicca, lecta prius, quam planta floreat, in aqua cocta, filo in alumine macerato, una cocto l).

PHYTOLACCA TOURNEFORT. t. 154.

LINN. n. 588.

Calyx nullus. Petala quinque, concava, ovata m), apice sursum curvo. Stamina decem. Fructus mollis, compressus n), decem in nostris ovatis acinis, monospermis o), connatis. Tot tubæ quot loculi. Numerus staminum etiam aliis est.

*1007. PHYTOLACCA fructu petiolato, decemfido.

Blition Americanum MUNTING. ic. 112.

Amaranthus baccifer Circaeæ foliis COMELYN. Hort. Amstelod. I. f. 66.

Phytolacca vulgaris DILLEN. Hort. Eltham. p. 318. t. 239. f. 309.

Phytolacca floribus decandris, decagynis LINN. I. p. 631.

Virginiae indigena paßim nunc in Helvetia transalpina nascitur, inter *Poco d'Adda* & *Morbinium*, vallis Tellinæ. Inter *Ripam* & *Chiavennam*. Circa *Osgone* & *au Cong*, vallis Leontiae.

Caulis cubitalis & ultra, folia ampla, patula, petiolata, ovato lanceolata, integra. Petioli purpurei, ramosi. Spicæ florum breviter petiolatorum caulem & ramos terminant. Flos herbacei coloris; baccæ sature purpureæ, tinctoriæ. Folia juniora peracria sunt, adulta mitescunt, ut edulia fiant. Ad cancrum imposita folia, nuper ex America commendata, aliquando bono eventu p) adhibita fuerunt, alias nullo q). Semen cani datum nihil nocuit r). Guttulæ succi aliquæ cani infusæ convulsiones fecerunt & tuſſim s), nullo majori malo sequente.

Color cæterum ex hac bacca t) contusa paratur Kermesinus.

VI. CORNICULATÆ.

His anthera in duo cornicula continuntur.

PYROLA TOURNEFORTII t. 132.

LINN. n. 554.

Calyx unifolius, quinquefidus a). Petala quinque subrotunda b). Stamina decem, longis filamentis plerumque inæqualiter disposita. Antheræ sursum in cornicula educitæ. Tuba recta aut incurva, apice quinquefido. Fructus quinquelocularis c), rotundus, quinque crenis divisus, plenus minutissimis feminibus d).

1008. PYROLA racemo unilaterali LINN. I. p. 567.

Pyrola II. tenerior CLUS. panion. p. 505. 506.

Pyrola folio mucronato RIVIN. pentapet. irreg. t. 136.

Frequens in sylvis abiegnis. In sylvula supra villam *Bodenaker*. In sylvis mont. *Gurten*. In montibus *Creuzach*, *Mönchenstein*, *Wasserfall*.

Durities huic, & aliis nostris, fruticosa. Folia radicalia, petiolata, firma, nitida, ex ovatis lanceolata, minute dentata. Caulis simplex, non ramosus, neque foliosus, sed multiflorus. Flores omnes in eamdem partem conjecti. Stipulae lanceolatae. Calyx brevis, latis dentibus. Petala alba, ovata, sursum cava, conniventia. Stamina decem, bono ordine disposita. Tuba longa, recta, disco terminata fungoso, stellato.

1009. PYRO-

f) PANDECTARIUS, MATTHIOLUS p. 1094. Etiam AMA- p) Mémoir. econ. ann. 1764, n. 3. Add. Journ. Helv. ann. 1768. m. Aug.

TUS p. 415.

g) ACRELL. Chirurg. Händels p. 27.

h) Monet I. B.

i) SCHULZ. Eph. Nat. Cie. Dec. II. ann. 8. p. 154.

j) GESNER. epist. p. 99.

k) SPROSSEL. Tener. p. 24.

l) LONDEKERBAD p. 58.

t) DONK. Beschry. van heel Nederland p. 31.

m) TOURNEFORT. A. B.

a) TOURNÉE, C.

n) D.

b) A.B.

o) F.E.

c) F.G.

d) H.

p p p p

1009. PYROLA foliis subrotundis, tubis rectis *It. bercyn.* n. 3.

Pyrola secunda RAI syll. exter. p. 211.

Pyrola minor RIVIN. pentap. irreg. t. 134. DILLEN. &c.

Pyrola floribus racemosis, dispersis, staminibus pistillisque rectis LINN. I. p. 567. *Itin. Gotland.* p. 206.

OEDER. t. 55.

In Helvetia frequens, in sylvis montis *Gurten*, in sylva *Bremgarten*, circa villam *Koblenz*, &c.

Folia radicalia petiolata, ex subrotundis obtusa, integra, aut minute ferrata. Caulis aphyllus, nec ramosus, racemum fert densum, undique in ambitum sparsum. Stipulae lanceolatae. Petoli uniflori, penduli, viridi colore. Calycis semiquinquefidi dentes ovato lanceolati. Flos perpendicularis, saepe semiconvexus, petalis lacteis, ovatis. Stamina introrsum recurvata, ut ovarium protegant, æqualiter disposita, antheris in breve cornu & obtusum productis. Tuba brevis, recta, fine lato, quinquepartito, stellato.

1010. PYROLA foliis subrotundis, tubis recurvis.

Pyrola CAMERAR. Epit. p. 723, L. B. III. p. 535. RIVIN. t. 134.

Pyrola folio rotundo RIVIN. t. 135. & *folio obtuso* ibid. t. 136.

Pyrola vulgaris BLAIR. miscell. p. 107.

Pyrola staminibus adscendentibus, pistillo declinato LINN. I. p. 567.

OEDER. t. 110.

In montosis, dumetis & pratis. Inter *Iffingen* & mont. *Feuerstein*: versus *Lamblingen*.

In ipsis pratis dominii Rupensis aux *Sanglettes* & *Baines*. A *Vaulion*.

Folia & habitus paulo prioris: isti paulo major. Folia vix ferrata. Spica longior & laxior. Flos perpendicularis. Tuba e) incurva exit ex intervallo petalorum inferiorum, & sursum reflectitur. Stigma exiguum. Stamina sursum reflexa. Loculi eorum in corniculum perforatum producti.

Pyrolæ omnes adstringunt, & vulnerariæ sunt, in decoctis, & potionibus, atque fermentis. Laudantur ad pectoris ulcera & tubera chronica, medicis tamen vix notæ.

1011. PYROLA scapo unifloro *It. bercyn.* n. 21. LINN. I. p. 568.

Pyrola III. CLUS. pann. p. 508. 509.

Pyrola III. minima EJUSDEM hist. p. CXVIII.

Pyrola flore singulari RIVIN. t. 137.

Icon OEDERI t. 8.

In *Pilato* monte I. B. Abunde reperi circa fluv. *Avançon* in aspera sylva, qua a pagulo *les Plans* adscenditur in montem *Pondenan*, longe lateque nascentem. *Bey Füblen zwischen Roslen* & *Alpsigleten* GESNER. In itinere ad *Valorjine*. In via mala. Cl. RAMSPEK in mont. *Schilt*, *Galanda* & *Scheidek*.

Folia radicalia, petiolata, subrotunda, ferrata, teneriora. Scapus nudus, uniflorus, trientalis, aut paulo ultra. Flos, quam prioribus major, nutans. Calyx albus, magnus, segmentis subrotundis. Petala lactea, ovato lanceolata, lineata. Stamina decem, binis rotundis corniculis coronata, in petala reclinata, sed inæqualiter, ut singulo non bina respondeant, sed unum, duo, aut tria f). Tubæ corona quinquefida maxima. Odor Lilii convallium.

ERIC A g) TOURNEFORTII t. 373.

LINN. n. 484.

Calyx primus viridis, quadrifolius, quo multæ species carent b); alter coloratus, tetraphyllum, foliolis ovatis, nunquam patentibus i). Flos monopetalos, profunde quadrifidus, calyce colorato minor. Stamina flore breviora, octo, apicibus sagittatis, & corniculis angustis duobus; cæterum tubam, ut in *Vaccinio*, circumstant. Fructus siccus, octo lineis percurfus k), rotundus, superne compressus, tetragonus l), polyspermus. Tuba simplex, fine crassiori, tetragonio. Semina minima. Aliud genus a Tetralice esse jam RUPPIUS & FABRICIUS m).

Q q q q 2

1012. ERICA

e) ad A. & E.

b) Omittit LINNAEUS.

f) Conf. LINN. *olanska resa* p. 145.

i) TOURNEF. ad B.

g) Erica futea, non multum diversus a Myrica, longe minor DIOSCOR. L. I. c. 100, foliis pene & colore Rorismatini PLIN. L. XXIV. n. 39.

k) D.

l) F.

m) II. p. 240.

1012. ERICA foliis imis adpresso simplicibus, floralibus calcaratis.

Erica prima MATTHIOL. p. 152. CAMERAR. Epit. p. 75.

Erica CRAMER. t. 52.

Erica antheris bicornibus inclusis, corollis inequalibus, campaniformibus, mediocribus, foliis oppositis, sagittatis LINN. I. p. 501.

B. Flore albo *Hort. Achiglet. effiv. ord. IX. t. 3.*

In Helvetia minus aliquanto vulgaris, quam in regionibus fabulosis. In sylvis tamen abiegnis paucim abunde.

Trunci projecti, lignei, numerosos ramos semierectos emittunt, totos tectos foliolis firmis, brevibus, parum repandis, dorso convexo, ad ramos adhaerentibus, conjugatis, sed duobus paribus proximis, ovatis, rugosis, linea distinctis & quatuor fulcis. In summis ramis folia conjugata, cruciata, superiorem partem habent, quem folia inferiora: sed aliam inferiorem, calcari similem, acutam, linearem, retroversam, a caule remotam. Flores semi-quadrifidi, ex purpura violacei, in summis ramis inter ejusmodi folia conferti prodeunt, in perbrevis petiolis, & ad alterum latus fere inclinant. Calycis exterioris duo foliola breve calcar habent, duo lata sunt, utrinque ciliata: calyx coloratus quadrifolius, ovato lanceolatus, flore major, tamen immarcescibilis, cum fructu consenescit.

Exofus agricolis fruticulus, ob reptatrices radices incremento arborum infensus, apes abunde alit in Cellensi ditione; neque audio pulmoni nocere, ut suspicatum est n). Corium Erica quidem potest, ut cum querco cortice, indurari. Pro lupulo in cerevisia o) adhiberi lego, non habet tamen aroma, nec amarorem; sed neque armamenta nostra Ericam inter pabulum admitterent p). Utilitates, si quas habet, vide apud KALMIUM q). Mapalia pro bombycibus ex Erica fiunt.

In sylva montis præalti d'Arbignon peculiaris varietas crescit, que multum me torfit. Ei omnia folia calcar habent, & ima latiora, laxiora, a ramis distantia, & vere gnomoni similia sunt quorum pars ad sex lineas longa contra caulem descendit, longior & triquetra adscendit r). Est Erica tertia Cortusi, quam ex alpibus helv. attulit C. B. apud I. B. I. t. 2. p. 358.

1013. ERICA s) foliis patentibus, quaternis, acutis, caducis, corollis calyce longioribus, antheris eminentibus.

a. Planta adulta.

Erica III. CLUS. pann. p. 33. 34.

Erica procumbens, ternis foliolis carneae C. B. SCHEUCHZER. Ir. VII. p. 513.

Carnosa *Erica antheris simplicibus exsertis, corollis ovatis sublongioribus, foliis quaternis, triangularibus, patentibus, glabris LINN.* I. p. 504.

B. Planta hiberna, juniori flore.

Erica III. CLUS. pann. p. 33. 324.

Erica procumbens, herbacea I. R. H.

Erica antheris bicornibus, inclusis, corollis campanulatis, mediocribus, secundis, foliis ternis, triquetris, patulis LINN. I. p. 501.

Vulgaris planta in omnibus subalpinis, descendit Interlacum usque, in collem Rugen, & ad lacum Thunensem. Ad lacum Lauerzersee, in M. Pilato &c. GAGNEBIN.

Fruticolo rami suberecti, pedales & ultra. Folia conferta, patentia, abiegnis similia, & pariter caduca, angusta, crassula, nervo eminente, peracuta, ex uno circulo quaterna. Flores in summis ramis, in longiusculis unifloris petiolis, fere ad eamdem sedem dispositi. Autumno flores se parare incipiunt ad sequentem annum. Calyx primus nullus; floralis flore major, decolor, flosque similis antheras tunc clausas includunt: eo in statu mense februario legi, ut flos perfectus esset, cæterum viridis, & stamina inclusa. Sed mense Mayo, perfecti nunc flores, & calyx, & petalon, purpura tinguntur, & stamina de flore nunc erumpunt. Tunc calyx coloratus folia habet lanceolata, flos autem longior est, & breviter quadridentatus adparet. Antheræ duo brevia cornicula educunt.

*1014. ERICA ramis erectis, tomentosis, foliis perangustis erectis, confertis, flores superantibus.

Erica I. CLUS. p. 41. Corios folio.

Erica antheris bicornibus inclusis, corollis campanulatis, longioribus, foliis quaternis, patentissimis, caule subarboreo, tomentoso LINN.

Inter

s) LANGE I. c. Ericam mel dare repertum DIOSCOIDES.

o) PLOT. Natur. hist. of Staffordshire p. 379.

p) ROHA. phytotbol. p. 422.

q) In diff. de Erica.

r) Emend. III. n. 197. VI. n. 49.

s) Tetralix inter spinas ætate florentes PLIN. L. XXI. n. 56

Inter Ripam & Chiavennam ad rupes, & inter Poco d'Adda & Morbegno.

Frutex erectus, sepedalis, ramosus, ramis erectis, tomento albo obductis. Folia copiosissima, erecta, non patula, glabra, pene subulata, totos ramos tegunt, inficcis rugosa. Flores numerosissimi in mediis ramis, ut nuperiora folia se super eos efferant, in petiolis ramosis, paniculatis. Calyx primus nullus, secundus perbrevia folia habet, lanceolata. Flos brevis, latus, ad tertias quadrifidus: idem albus, cum fructu contabescit, quem juniorem non vidi.

RHODO DENDRON LINN. n. 548.

CHAMÆRHODODENDROS TOURNEFORTII t. 373.

LEDUM MICHELI.

Calyx quinquefolius, minimus a). Flos tubulosus b), faucibus patentibus, quinquefidis. Stamina decem, duorum ordinum, ex ambitu ovarii nata, libera, non connata, antheris superne perforatis & apertis. Fructus ligneus, ovato pentaedros c), quinquelocularis d), polyspermus e). Tuba cylindrica f), globulo terminata.

2015. RHODODENDRON foliis ellipticis, glabris, subtus rubiginosis.

Montana Allobrogum lentiscifolia, *Chamaeleafolia*, vel *Oleastrifolia*, minus *odora*. *Chamærhododendros* LOBEL. advers. p. 155. ic. p. 366.

Evonymos Theophrasti LUGDUN. p. 272.

Chamærhododendros alpina, *glabra* SCHEUCHZER. It. I. p. 34. Du HAMEL arbres I. p. 160. f. 1.

Rhododendron foliis glabris, *subtus leprosis*, *corollis infundibuliformibus* LINN. I. p. 562. conf. JACQUINI off. t. 16.

b. Flore albo, rara varietas. In monte Javernaz. ILL. DE SAUSSURE etiam misit.

In alpinis lapidosis vulgaris, ut focos in valle Ursaria alat. In Juræ mont. altioribus rario.

Frutex distortus, cubitalis & ultra, difformis, ramosus. Folia sicca, dura, ovata; acuminata, margine contracto, subtus rubra, aut ferrugine & punctis innumeris minutissimis adspersa. In summis ramis petioli uniflori, oblongi, in racemum congesti. Flores tubulosi, ortu tumidiori, laciniis repandis, subrotundis, igneo colore, luteis punctis vario.

Gallis abundat SCHEUCHZER. It. II. t. 19. f. 1. 2. 3.

Alit, ut ex alpicolis audio, phasianos illos spurios, Urogalli minorem speciem, & ab eo nomine habent. Quare avibus nocere minus credas g). Leporem equidem foliis Rhododendri pastum convivis funestum fuisse WELSCHIUS h). In Ponto due species sunt ejus plantæ, quas credit TOURNEFORTUS i) Græcis XENOPHONTIS comitibus nocuisse, infecto melle. Rhododaphnen accusat PLINIUS k), & Ægolethron.

2016. RHODODENDROS foliis ovatis, ciliatis, subtus punctatis.

Balsamum alpinum Gefneri LOBEL. p. 367.

Ledum alpinum CLUS. pann. p. 73. 74.

Nerium alpinum, quibusdam, aliis *Ledum hirsutum* I. B. III. p. 21. 22. BOCCONE offerv. p. 113.

Chamærhododendros alpina villosa SCHEUCHZER. It. I. p. 34.

Rhododendron foliis ciliatis, *nudis*, *corollis infundibuliformibus* LINN. I. p. 562.

In alpinis etiern plurimis locis reperi, et si aliquanto rarius est quam prius, in monte d'Ansez, Enzeinda, in monte inter Habcheren & Tschangnau, in Gemmio, Gottbardo, Pilato, &c. Inter Juræ montis juga, solus mons Thuri hanc stirpem alit.

Omnia fere eadem, folia tamen colore latiori, margine ciliato, magis ovata, subtus punctis fuscis majoribus & paucioribus notata. Flores similes, minores, rosei coloris dilutioris, albis pustulis notati.

ANDROMEDA

a) TOURNEF. C.

b) ibid. B.

c) D.

d) E.

e) I.

f) C.

g) HASSELGREN. pan. Suetb. p. 9.

h) Midomimemata. n. 87.

i) TOURNEFORT. Voyag. du Levant. III. p. 73.

k) L. XI. c. 13.

R r r r r

ANDROMEDA LINN. n. 549.

POLIIFOLIA BUXBAUM. Comm. Acad. Petrop. II. p. 145.

& Cent. V. p. 28. t. 49. f. 1.

A Chamærhododendro differt flore ventricoso, contracto, floris laciniis parum profunde incisis, fructu subrotundo, quinque sulcis percurso. Calyx acutis laciniis stellatus. Stamina duas aristas emittunt. Semina nitida, ovata, compressa.

1017. ANDROMEDA foliis alternis, linearis lanceolatis LINN. Lapon. p. 163. t. 1. f. 2.
It. bercyn. n. 36.

Viti Ideæ adfinis, *Polyfolia montana* I. B. I. P. L. p. 525.

Erica buunilis, *Rorismarini folio*, *Unedonis flore*, *capsula cistoide* PLUKNET. p. 136. t. 175. f. 1.
Erica palustris, flore purpureo, pendulo, petiolo floris longo, rubro, *Rorismarini folio*, RUDBEK. Catal. Stirp. Lapon. in Act. Suec. 1720. p. 97.

Icon OEDERI t. 54.

Andromeda pedunculis aggregatis, corollis ovatis, foliis alterne lanceolatis, revolutis LINN. I. p. 564.

In torfaceis vulgo, circa Gümlingen, im Löbr. In paludosis la Chaux d'Abelle GAGNEBIN, &c.

Fruticulus erectus, pedalis. Folia dura, elliptica, alias tota linearis, alias modice in medio latiora, oris contractis, fine lanceolato, superne viridia, inferne glauca, nervo divisa, eminente. Petioli florigeri in summa planta longi, nutantes, uniflori, purpurei. Calyx coloratus, farinosus. Flos pene globosus, ex albo purpureus, quinque lineis percursus, ora valde contracta.

ARBUTUS LINN. n. 552.

UVA URSI TOURNEFORT. t. 376. &

ARBUTUS TOURNEFORT. t. 368.

Calyx exiguus, quinquefolius a). Flos ex ovato b) contractus, ore breviter quinquedentato. Stamina decem, ungue latiusculo, antheris gemellis, utrinque perforatis. Fructus intra florem, mollis, rotundus c), pentaspermos d). Tuba crassa, fine crassiori, piloso. Semina dura.

1018. ARBUTUS caulis procumbentibus, foliis duris, integerrimis LINN. I. p. 566.

Uva Ursi CLUS. hif. p. 79. SCHEUCHZER. It. VII. p. 520.

Myrtillus metropolitans RICHER.

Icon OEDERI t. 33.

& GHERARDI e).

Non rara in Helvetiae fabulosis sterilibus. Abunde legi supra vineas Sugy & Nan, in monte Vuilly: tum in mont. Luan, d'Ansez, ubi, ut paucim in valle Ormond defus, & supra les Plans, & M. Prapioz vulgo nascitur. Rajus in monte Jura & colle la Batie prope Genevam; tum in monte Saleve. SCHEUCHZERUS in Gemmio monte. C. B. in monte prope fanum S. Christiane. In glareis Pilati montis. Supra montem Gottbard CHERLER. A la Chenau au droit de Cortebert GAGNEBIN tum entre Lignières & la Neuveville.

Frutex procumbens, ramosus, foliosus, pedalis & ultra. Folia solida, dura, venosa, ex petiolo latecentia & ovata. In summa planta densi & breves racemi florales. Stipulae lanceolatae. Petioli colorati, uniflori, sibi vicini, prodeunt ex involucro dentato. Calycis segmenta alba, rubra f), subrotunda, profunde divisa. Flos late subpurpureus, segmentis brevibus, replicatis, ovatis. Tubæ finis crassus, pilosus. Bacca rotunda, umbilico depresso, rubra, macilenta, intus materie fabulosa farta, in qua in quinque loculis semina angulosa quinque g) & quatuor. Staminum aristæ sessiles.

Planta tota austera est, & adstringens b); succus foliorum fauces constringit & amarus est. Infusum amarum, adstringit: extractum aquosum odore est melleo, amarum, adstringens b*), & balsamicum quid exhalat i), dum spissatur. Infusum

a) TOURNEFORT. t. 370. C.

b) B.

c) E.

d) F.

e) De Uva Ursi conf. p. 7. 9.

f) OEDERI.

g) A tribus ad octo GIRAEDI.

h) MURRAY de Uva Ursi p. 21.

b*) CARTHEUSER. II. p. 485. 486. ed. nov.

i) MURRAY p. 24. CARTHEUSER.

fusum spirituosum amarum, extractum amarum, oleosum, rancidum *i**). Resina etiam ex ea planta viridis, ceræ odore, habetur *k*). Decoctum amarum est, & raucitatem faeciumque ardorem potum relinquit *l*). Dum ignis admovetur, aqua obtinetur *m*) acida, tum acidus liquor *n*), postea oleum spissum, terra *o*), & sal volatilis oleosus alcalinus : in cineribus subfixus est & terra *p*).

Oleum nullum in aqua est, & eadem *q*) paulum lactescit.

Liquor acidus calculos humanos adgreditur, diminuit, & quod solvere non potest ; tamen emollit *r*), neque inter 150. calculos *s*) ullus fuit, quem hic liquor non solveret. Neque videtur interno in usu vires suas amittere, cum neque cum sanguine, neque cum bile mixtus, vim solventem deponat *t*). Videtur mucum de calculo educere, sic solvere terræ vincula, & in universum lapillum diminuere, parte soluta, & emollito, quod non solutum supereft *v*). In ventriculum animalium injectus ad uncias duas, vomitum *x*) fecit, ventriculum contraxit, pylorum inflammat, ita clausit, ut nihil dimitteret, & intestina inania essent *y*). In vesicam urinariam impulsus nihil nocuit, & ne valide quidem lotum movit *z*). Etiam in aquoso infuso *a*) calculi mollescunt, eisdem & in aqua simplici.

Interno usu in hominibus nunquam nocuit *b*). In vitiis viarum urinæ, in ardore lotii, & in hæmorrhoidibus utiliter *c*) adhibita est ; etiam cum fabulum in urina *d*) esset, multusque dolor ; & ab ejus usu expulsus calculus, dolorque urinæ cum stranguria vere superatus fuit *e*).

Monspelii *f*) primum inclinavit, ut ad nephritidem pulveris semidrachma mane sex octo-
ve diebus alternis sumeretur.

Multum ea herba ILL. DE HAEN usus est, pariter ad semidrachmam *g*), ad ulcera renum, ureterum, vesicæ, & calculi suspicionem. Deinde data ad drachmam calculi dolores sustulit, et si calculum non solvit *h*) : & ulcus vesicæ eodem remedio Vir ILL. sanavit *i*). Alio in exemplo, cum ulcus in viis esset urinariis cum calculo, tam malum *k*) levavit, & calculi effectus mitigavit *l*). Ab ILL. WERLHOFIO adhibita Uva ursi in dysuria *m*), ex calculis renum minoribus & fabulo nata, officium præstít. Cl. TAUBE Uvam ursi cum virga aurea miscuit, cumque aqua infudit ; ea nephriticos paroxysmos superavit, ut calculi decederent *n*) : simileque exemplum ipse *o*) Cl. MURRAY vidit, & levamen certe, quoties vera sanatio non obtinebatur *p*).

In nonnullis vesicæ morbis feliciter adhibitam fuisse ex Anglia discimus *q*).

Salutares etiam effectus Cl. BUCHODZ confirmat *r*) redditarum ab ejus usu arenularum, lapillorum, sublati mixtus sanguinei *s*). In hectico utique malo, & pulmonis ulcere, frustra sumta fuit *t*).

Neque omnibus in malis vesicæ *v*) sufficit. Ego quidem inutiliter adhibui, cum solum hordei decoctum mala levaret. Quare ab ILL. F. BOISSIER *x*) adeo non laudatur, ut mucum vesicæ abradere moneat, & dysuriam facere, & lutulentas urinas abunde cogere effluere *y*). Pro roborante medicamento a LINNÆO *z*) habetur, non absque veri specie.

Ex HUDSONI sinu adlata, cum Nicotiana, ad fumum trahendum *a*) miscetur. Loco ligni indici adhiberi potest, ad pannos nigro colore imbuendos *b*), cum vitriolo mixta. Cl. tamen LEWIS expertus est, fuscum potius, quam nigrum, colorem dare *c*). Ad ejus radices cocci adhaerent, in arte tinctoria non inutiles *d*).

Rrrrr 2

1019. ARBU.

- i*)* CARTHEUSER.
- k)* p. 25.
- l)* p. 29.
- m)* GIRARDI p. 28.
- n)* p. 29.
- o)* p. 30.
- p)* p. 31. MURRAY p. 33.
- q)* p. 33.
- r)* GIRARDI p. 42. 43.
- s)* ibid. p. 91.
- t)* ibid. p. 46. sqq.
- v)* p. 40.
- x)* p. 50.
- y)* p. 56. 57.
- z)* p. 50. sqq.
- a)* MURRAY p. 54. 55.
- b)* GIRARDI p. 95.
- c)* p. 111. 112.
- d)* p. 114.
- e)* p. 126.
- f)* BAEBEYRAC. form. med. p. 163.

- g)* Rat. med. II. p. 203.
- h)* ibid. III. p. 156.
- i)* ibid. p. 194.
- k)* ibid. IV. p. 234.
- l)* ibid. VI. p. 173.
- m)* MURRAY p. 39.
- n)* p. 42. 43.
- o)* p. 142.
- p)* p. 46.
- q)* Mus. med. I. Suppl. & III.
- r)* HASENOEHRL. p. 69.
- s)* Plant. Lotbaring. T. VI. p. 390.
- t)* ibid. p. 392.
- v)* HARN V. p. 147.
- x)* NOSOL. IV. p. 165. 200.
- y)* p. 165.
- z)* Censur. medic. offic.
- a)* IDEM k. svenska vetensk bandl. 1743. p. 292. sqq.
- b)* ibid. 1753, trim. II. LINN. Olauska resa p. 10.
- c)* MURRAY p. 64. 65. TAUBE biss. nat. Coll. p. 75.
- d)* Von farben p. 168.

1019. ARBUTUS caulibus procumbentibus, foliis rugosis, ferratis LINN. L p. 566.

Vitis Idea prima CLUS. pann. p. 77. 78. hist. p. 61.

Vitis Idea foliis oblongis, albicantibus SCHEUCHZER. It. I. p. 52.

Icon OEDERI t. 73.

Uva Urſi Galeni ZANON. t. 178.

S C H E U C H Z E R U S ad radicem montis Titlisberg. Nos abunde in montibus Gubernii Aquilejensis Javernaz, Chapuisse, supra les Plans, à la Varaz, Ovannaz, d'Arbon, Pané Rossa, les Martinets, Prapioz, Serin, d'Arbignon, Fouly. A la Montagne Chaude supra Villeneuve. GAGNEBIN à la Chenau de Cortebert & à S. Imier IDEM.

Frutex cubitalis, decumbens: folia petiolata, petiolo paulatim dilatato, hinc ovato lanceolata, utrinque venosa & reticulata, dentata & subhirsuta, autumno pulchre rubescunt. Flores in summa planta congesti, in petiolis perbrevibus, unifloris. Calyx planus, semiquinquefidus, stellatus. Flos albus, ora virenscente, in basi decem costis percursus, campanulatus, sed conicus, contractus, segmentis quinque ovatis, replicatis. Stamina non ex flore, sed ex fructus ambitu. Antheræ gemelleæ, spadiceæ, ex quoque loculo breve cornu. Tuba cylindrica, apice crassiori. Bacca magna, cœrulea, umbilico depresso, polysperma, semenibus compressis, sapore non ingrato.

VACCINIUM e) LINN. n. 483.

VITIS IDEA f) TOURNEFORTII t. 377. &

OXYCOCCUS TOURNEFORT. t. 431.

Bacca rotunda, compressa, quatuor lineis inscripta. Coronatur calyce brevissime quadrifido, acuto, etiam circulari g). Ex summo etiam ovario flos pene globosus b), faucibus contractis, breviter quadrifidus. Ex eodem stamina octo, perforata, corniculis duobus. Tuba simplex. Semina multa i). Hæc ludunt quinque segmentis calycis & floris, & decem staminibus. Species etiam datur, in qua flos ad basin usque in quatuor partes finditur, segmentis lanceolatis, revolutis, facie certe valde diversa, ut melius putem separari.

1020. VACCINIUM foliis rugosis, ovato lanceolatis, ferratis, caule anguloso.

Myrtillus MATTHIOL. p. 1231. CAMERAR. epit. p. 135.

Vaccinia BLAKWELL. t. 463.

Icon MERIANÆ LXIV.

Vitis Idea DU HAMEL II. t. 107.

Heidelbeere Cl. CRAMER t. 48. f. 1. 2. foliis non bene integris.

II. Albo fructu RUPP.

I. II. *Vaccinium pedunculis unifloris, foliis ferratis, ovatis, deciduis, caule angulato*, LINN. L p. 498.

Nihil vulgatus in sylvis abiegnis.

Fruticulus angulosus, alis eminentibus, erectus, pedalis, & paulo ultra. Folia levia, nervosa, ex ovatis lanceolata, ora crenata. Flores in summa planta penduli, ex petiolis unifloris sparsi. Fructus coronatur exiguo, rotundo calyce: & flore globoso, albo, purpura tincto, ora contracta, quinquedentata, denticulis reflexis. Stamina circa tubam pene connata, corniculata. Bacca ex cœruleo nigra, polysperma, semenibus ovatis, compressis.

Fructus dulcis est, & adstringens, cum odore caseoso, mihi ingrato. In cibum utique recipitur, pultesque dat, multis non displicituras. Inter medicamenta ob vires adstringentes est, contra dysenterias, & diarrhoeas tabidorum k).

Nimis fere adstringit, cum ei decocto pene funesta tormina, inflationes l) & alvi constipationem proprius testis imputet m). Ad morbos pectoris C. HOEMANNUS laudabat.

e) Vaccinia in Gallia purpure tingendæ causa, ad servitorum vestes, plantantur PLIN. L. XVI c. 18. Non ergo idem est Hyacinthus PETIT. miscell. L. III. c. 20.

f) GALENI Uvam Idæam esse Vitæm Idæam orientalem maximam, Cerasi folio TOURNEFORTIUS Voyag. au Levant. III. p. 67. cui decem stamina.

g) TOURNEF. t. 377. D.

b) A.

i) G.

k) SCHELHAMMER. Art. med. toniv. III. p. ccxciii.

l) SCOPOLI p. 274

m) Bresl. Saml. ann. 1722. m. Octobr.

dabat. Mallem vires ei tribuere scorbuto *n*) oppositas, ut horæo fructui. Bonum inde spiritum defillari STUTGARDIENSES *o*). Aquam fitim maxime solari *p*). Tinctoriae vires in Septentrione innotuerunt. Cum lana, in alumine macerata, tufæ coctæque baccæ violaceum colorem *q*) dant. Cum carundem baccarum succo, alumine, & cupri micis (*Kopperslag*), filum incoctum cæruleo tingitur, intensius, si gallæ quernæ additæ fuerint *r*). Ex iisdem baccis contusis, cum quadrupla portione calcis, viridis æris, & salis ammoniaci, filtratis, & in vesica suspensis, color fit purpureus *s*). Denique ex iisdem cum alumine & paucō ære usto (*Kopperaska*) coctis, donec crassescant, fit purpura tinctoria, pro pictoribus *t*).

1021. VACCINIUM pedunculis unifloris, foliis integerrimis, ovatis, venosis.

*Vitis Idea II. CLUS. pann. p. 77. 79. hijt. p. 61.**Vitis Idea, foliis subrotundis exalbidis C. B. SCHEUCHZER. It. I. p. 52.**Icon OEDERI t. 231.**Vaccinium pedunculis unifloris, foliis integerrimis, ovalibus, basi ciliatis LINN. I. p. 499.*

In torfaceis circa *Gümligen*, *Löhr*, *Chaud d'Abelle* & des *Pontins*, &c. Sed etiam in alpium rupes adscendit, ibique focum alit, in monte *Gotthardo*, valle *Ursaria*, *Gemmio*, &c.

Frutex pedalis & bipedalis, erectus, ramosus, superne foliosus. Folia teneriora, venosa, glabra, elliptica, ambitu obtuso, vel ovato. In summa planta, ex petiolis unifloris & bifloris, flores nutantes. Calyx, in quo fructus, exigua nunc crassifie conspicuus, quadrifidus, segmentis subrotundis. Flos ovalis, albus, cum admisto colore roseo, denticulis reflexis, quatuor, etiam quinque, stamina habet octo & decem, aristis binis, tenuissimis, erectis: stamina adeo non ex flore nascuntur, ut eo delapso cum calyce videam superesse. Fructus quadrilocularis, polyspermous, frequenter abortat. Edulis est, sed dicitur inebriare *v*).

1022. VACCINIUM foliis perennibus, ovatis, subtus punctatis, oris contractis.

*Vitis Idea rubra CAMERAR. Epit. p. 136.**Icon OEDERI t. 40.**Vaccinium seu Vitis Idea GIRARDI t. 2.**Vaccinia rubra DODON. p. 770.**Vaccinium racemis terminalibus mutantibus, foliis obovatis, revolutis, integerrimis, subtus punctatis LINN. I. p. 500.**Cranberries CRAMER. t. 48. f. 3. 4.**β. Fructu albo LINN.*

Vulgo in sylvis abiegnis paulo altioribus.

Caules ramosi, inclinati, pedales. Folia ovata, laurina, dura, margine introtracto; subtus albida & punctata, ad petiolum acutiora. In summa planta petioli florigeri congesti, penduli, colorati, breves. Cuius petiolo duæ stipulae coloratæ. Calyx foliolis quatuor lanceolatis. Flos, ut in prioribus, carneo colore. Stamina longe corniculata *x*). Fructus ruber, polyspermous.

Baccas non ingrate acidæ edunt in sylva Hercynia, in Suecia: eadem in aceto condiuntur, a nostris quidem neglectæ. Vaccinium video ad ambusta laudari. Foliorum infusum theæ simile in Palatinatu superiori ad catarrhos adhibetur *y*). Color rubro leviori tingere GUNNERUS *z*).

1023. VACCINIUM caule prostrato, foliis ovato lanceolatis, acutis, flore quadripartito.

*Oxycoccus CORD. hijt. II. p. 146. b.**Vaccinia palustris DODON. pempt. p. 770.**Icon OEDERI t. 80.**Atoca Americanorum DU HAMEL II. p. 364.*

II. Latifolia MENZEL. I. R. H.

Vaccinium foliis integerrimis, revolutis, ovatis, caulis repenteibus, filiformibus, nudis LINN. I. p. 500.

In torfaceis

*n) Epib. Nat. Cter. Dec. III. ann. II. obs. 222.**o) Anzeig. III. p. 220.**p) ROSEN. Kinderkrankb. p. 64.**q) K. svenska wetensk. Acad. 1746. p. 247.**r) LINDER. Färgekonst p. 62.**s) IDEM ibid. p. 62.**t) IDEM p. 40.**v) Du CHOUË Pilat. p. 88. &c. Leviter, aut certe capitie dolorem facere LINN. Flor. Suec. II. p. 128. GÖRTER. Flor. Ingr. p. 58.**w) FICHTELBERG. p. 94.**y) JETZE von weissen Hasen. Bresl. Saml. ann. 1722. m. Jul.**z) Flor. Norveg. p. 51.*

S s s s

In torfaceis circa Löhr & Gümlichen. GAGNEBIN à la Chaux d'Abelle, &c. Circa Solodurum CHERLER.

Elegans planta, lignoso caulinulo longe repit. Folia firma, alterna, distita, elliptica, sed acute lanceolata, subitus incana, ora contracta. Extremi rami edunt duos triviale petiolos florigeros, longos, coloratos, stipulatos, unifloros. Calycis a) foliola quatuor subrotunda. Flos coccineus b), quatuor segmentis longis, acute lanceolatis, se revolventibus c). Stamina octo, longis corniculis. Bacca rubra, quadilocularis d), polysperma e).

DODONÆUS baccas esse edules, & Russi post gelu edunt f). Cum peracidæ sint, a nostris negligantur.

An hæc sunt *Vaccinia palustris*, quæ in placentis eduntur, & valde refrigerant g)? Ex America adlatæ baccæ cum saccharo condiuntur h).

VII. FLORIBUS TUBULOSIS.

THYMELÆA TOURNEFORT. t. 366.

DAPHNE LINN. n. 485.

Flos nudus, tubulosus, quadrifidus a). Stamina octo, intra floralem b) tubum continentur. Fructus in imo flore, qui in baccam fit ovatam c), unico femine fetam. Tuba simplex & brevis.

Daphne mezereum

1024. THYMELÆA d) spica cylindrica, superie foliosa.

Chamelea Germanica DODON. purg. p. 130.*Mesereum PASSÆUS hyenu. I.**Daphnoides CAMERAR. Epit.* p. 937.*Daphnoides flore purpureo* TRAG. p. 59. 1074.*Icon GESNERI in fascic. I. n. 10. p. 9.**Icon OEDERI t. 268. CRAMER. t. 47.**Daphne floribus sessilibus, ternis, caulinis, foliis lanceolatis, deciduis* LINN. I. p. 509.

C. Flore albido HALE Eden t. 31. baca lutea.

In omnibus sylvis, primo vere. In alpes adscendit, ut in Gemmio viderim.

Flores in spicam cylindricam profert, cauli circumpositos, in petiolis brevissimis, unifloris. Purpurei sunt, decidui, odori, tubo hirsuto. Baca rotunda, rubra, ovata. In ea nux etiam rotunda, in qua semen, ex ovato acuminatum. Post floris eruptiō nem folia se super flores e) efferunt, tenera, levia, longe elliptica, nervo eminentia. Tota planta acerrima est & adurens. Sapor baccarum non ingratus videtur, sed post horam elapsam ardor cum dolore in gula succedit, per duodecim horas duraturus f). Odor ipse syncopen facit g). Miro conamine feminæ Russicæ sibi Mezereo marcas genas inflant h). Radix per aures trajecta in oculorum i) morbis laudatur. Folia cum vino decocta non vomitum, neque alvum movere, nescio, an fatis firmo experimēto usus, G. H. WELSCH k). Radice cum aqua decocta cancrosum in gena ulcus superatum l). Baccas duas, tres Lapones devorant, ad vomicam oesophagi m) rumpendam, fatis hactenus recte. Semina sex, ad octo, draſtika vi alvum movent, minori tamen flagitio, si integra; adeo enim acre est semen contusum, ut canem celeriter enecuerit, inflammato ventriculo n). Quare ab ejus fructus usu, vomitus motos, febrem ardentem & hypercathartes pene funestas obortas, minus mireris o). Alias quindecim grana sumta diuturna, integri mensis, tormina reliquerunt p). Ferreis ergo Fennorum stomachis acceptum referas, si novem grana ad tuſsim q) sumere fustineant,

a) TOURNEFORT. C. C.

b) A. Potius longiora habet segmenta.

c) Non esse tamen tetrapetalon LINN. philos. botan. p. 58

d) TOURNEF. E.

e) F.

f) Flor. Ingric. p. 59.

g) THRELKELD. bibern.

h) DU HAMEL II. p. 365.

i) TOURNEF. A.

j) B.

k) C.

d) Mesereum foliis Olivæ, baccis nigris MESUR. p. 71. b.

Habet & alias species SALADIN p. 280. b. Nofra non est Thymelæa BELLON. Probl. XIX. cum f. Lini non habeat. Esse putabat SYLVIUS, MESUR. interpres, & DESERNIUS p. 503.

e) Florem in gemma latentem cum staminibus GREW. t. 63.

f) BRADLEY new improv. p. 106.

g) LANGE remed. domestic. p. 173.

h) Flor. Ingric. p. 60.

i) BARBERAC. form. medic. p. 451.

k) Miſtomimem. n. 37.

l) PERRY nervous disease. p. 343.

m) MONTIN. medic. Lap. Lulenf. p. 20. Etiam ad ranas, ut putant, deglutitas p. 21.

n) LANGE p. 171. 172. 173.

o) Act. Helvet. V. p. 331. A duodecim baccis mors LINN.

Flor. Suec. II. p. 128.

p) BUCHWALD. p. 77. add. Bresl. Saml. ann. 1718. m. febr.

q) HERKEPAUS basibiskon. p. 63.

sustineant, ad febrem intermittentem etiam 27. Idem hoc pharmaco ad atrophiant abutuntur r). Arabes, si idem est eorum *Mezerem* s), decocto utebantur, & ad ascitem trochiscis t). DESSENNIUS obstetricem noverat, quæ etiam in gravidis feminis id pharmacum propinabat v). Baccis spiritus frumenti acrimoniam augeri, gulam autem inflammari lego x). Medici veriores, in tanta abundantia tutiorum medicamentorum, his venenis merito abstinent.

1025. THYMELÆA y) foliis ellipticis, perennantibus, floribus ex alis nutantibus.

Laureola DODON. purg. p. 132. BLAKWELL. t. 62. STERBEEK. venenar. p. 283.

Piper montanum PASSÆI hyern. T. I.

Daphnoides cum bacca, & cum flore TABERNÆMONT. p. 1074. 1075.

Icon GESNERI in fascie. I. n. 9.

Daphne racemis axillaribus, foliis lanceolatis, glabris LINN. I. p. 510.

In Helvetia non rara. Circa Roche ubique, ut versus le Grand Clos. In Jura monte frequenter in sylvis, supra Bonmont, ad viam regiam inter Wallenburg & Langenbruk: inter Wasserfall & Hubel z); aux Corcberesses Cl. GAGNEBIN. In montibus Münchenstein, Wasserfall, Falconario legi. I. B. à la Bastie prope Genevam.

Fruticis bipedalis rami lenti, erecti. Folia conferta, dura, perennia, elliptica, alias acuta, alias obtusa, in rosulas ramos terminantes congesta, deinde fere reflexa. Flores in petiolis stipulatis sessiles, inter folia prodeunt, subvirides, inodori, parvi, cum fructu marcescentes. Tuba apice plumoso. Baccia nigra, monosperma, acuminata. Fervor & venenum idem. Daphnoidis drachmas a) tres alvum ducere. Oleum dant pressæ, lene ad primum gustum, inde fauces inflammans & pene suffocans, malo per horas b) durabili.

1026. THYMELÆA foliis ellipticis, calvescentibus, floribus aggregatis, sessilibus, hirsutis.

Icon GESNERI n. 7. fasc. I. & lign. 180.

Chamelæa leucanthorepes RICHER.

Chamelæa alpina, incana LOBEL. advers. p. 158. ic. p. 370.

& *Chamelæa hirsute* nomine data I. B. I. P. I. p. 569.

& *Chamelæa planula*, saxatilis, flore pallido, Italica BARRELLIER. ic. 234.

Thymelea incana, *Mezerei* folio & facie, surculis admodum fragilibus PLUKNET. p. 366. t. 229. f. 3.

Daphne floribus sessilibus, aggregatis, lateralibus, foliis lanceolatis, obtusifuscis, subtus tomentosis LINN. I. p. 510.

RAJUS in sylvis, ad latera montis Saleva: ad ejus montis latus occidentale, inter lapides deciduos, Gen. de SAUSSURE. An der Brühl Rhætiae Cl. DICK. Cl. etiam GAGNEBIN aux Rochers de Moron paroisse des Planchettes.

Suffrutex c) cubitalis, cortice cinereo, paulum rugoso, ramis inordinatis, ut fere Thymelæa solent. Folia, quæ prima prodeunt, in summis ramis rosulam efficiunt, ovatis longiora, elliptica, obtusa, pallide viridia; juniora hirsuta, ut adulta tamen calvescant. Flores in foliorum alis, inque rosulæ, quam dixi, centro conferti, in petiolis perbrevibus, unifloris. Credas te videre fructum ovalem, hirsutum, flore tubulo, brevi, coronatum, cuius segmenta quatuor, lanceolata, acuta, extus hirsuta sunt, & cum fructu marcescant. Accuratius tamen inspectus flos non adhaeret ad fructum, & eum distinctus continet, albus & subhirsutus, rubrum enim non vidimus. Stamina intus prima quatuor, superius alia bina, iterumque bina. Tuba simplex, brevis, crassiuscula.

1027. THYMELÆA foliis glabris, linearibus, aristatis, floribus sessilibus, umbellatis.

Icon GESNERI fascic. I. n. 6.

Daphnes species minor in altis montibus EJUSDEM epist. p. 846.

Thymelea minor CORD. hist. p. 189. Sylv. p. 221. b.

Cneorum MATTHIOLI p. 46. CLUS. pannion. p. 54. 55.

Thymelea alpina, *linifolia*, *humilior*, *flore odoratissimo* I. R. H. SCHEUCHZER. It. IV. p. 141.

S S S S 2

II. Flore

v) HAARTMANN. gangbare Siukdom p. 594.

s) SERAPIO p. 84. F.

t) RHAZES de antidotis L. 37.

u) p. 504.

w) CRAMER.

y) Thymelea virgas edit pulchras, tenues, binorum cibitorum: folia chamelææ angustiora, & pinguis, viscosa, grumosaque, si mordeantur, fiore candido, fructu myrti in modum rotundo, qui inter initia viret, & tandem rubescit; involucrum fructus du-

rum, foris nigrum, intus album. Bilem dicit &c. DIOSCOR. L. IV. c. 167. Non videtur nostra. Daphnoides baccis est e nigro rufis, molliore folio quam Laurus, frutex ramosus, gustato accenditur os & gula PLIN. L. XV. c. 30. Posit nostra esse.

z) Basler merkweird.

a) PLIN. L. XXI. n. 80.

b) SWIETEN. I. p. 638.

c) Emend. IV. n. 34.

Daphne laureola

Alpina

Cneorum

II. Flore albo I. R. H.

I. II. *Daphne floribus congestis, terminalibus, sessilibus, foliis lanceolatis, nudis LINN. I. p. 511.*

In Germania planitiae sylvas tenet, circa Francofurtum: nobis alpina est & montana.

In montibus Sveitzenium GESNERUS. In Fismat Uriorum alpe SCHEUCHZERUS. In monte Lune HUBERUS. In monte Fräla, & in Spelugæ via prope diversorum Cl. DICK; in monte Galanda Cl. RAMSPEK. In monte Regio Switzenium, in Hohenmeijner & Tieffenkästen Abbatiscellanorum J. GESNER. In rupibus prope Moron, proche les Corps de Garde GAGNEBIN, & à la Chaux prope Brevine.

Fruticulus d) humilis, tamen ramosus, vix semipedalis. Folia in summis ramis congesta, linearia, paulum lanceolata, alias cis finem latiora, elliptica, nervo medio aristato. Flores purpurei, odorati, inter summa folia, in umbellam. Stipulae sub flore primæ ovato lanceolatae, reliquæ subulatae. Tubus floris longus, segmenta quatuor, ex ovatis lanceolata: staminia quatuor brevibus filamentis, statim sub floris faucibus; quatuor alia paulo inferius. Fructus in imo flore hydriæ similis, tuba crassa, in uncum paulo angustiorem terminata.

Folia acria.

STELLERA LINN. n. 488.

THYMELÆÆ spec. TOURNEFORT.

Proxima Thymelææ, flore nudo, octostemone, cum fructu contabescit, & ab eo in crescente dilatatur. Semen unicum, siccum, rostratum. Numerus quinarius in aliis speciebus. Maluissem nostræ Passerinæ nomen servasse.

*1028. STELLERA foliis linearibus, floribus quadrifidis LINN. I. p. 514.

GESNERI ic. 108.

Passerina TRAG. p. 535.

Lingua passerina TABERNÆMONT. p. 828.

Linaria altera Botryoides, montana COLUMN. Ecphrast. p. 81. 82. Basileæ inter stipulas, sed copiosissime circa Orbe, Moncharan, Valeire & Mathod. Inter segetes près d'Areuse, & in agris vallis S. Imier.

Humilis, duriuscula tamen plantula, semipedalis, erecta, foliis alternis, linearibus, stipula ovato lanceolata, sub flore sessili, floribus in alis feliorum sessilibus, uno duobus, teneris, subviridibus, ore contracto, conico, in ima parte a succrescente femine in globum distento, ibi subhirsuto. ILL. FABRICIUS duo segmenta floris duobus latiora esse monet e).

VIII. FLORIBUS DIFFORMIBUS. I. MONOPETALIS.

ARISTOLOCHIA a) TOURNEFORT. t. 71.

LINN. n. 1022.

Difficillimum fuit huic plantæ locum invenire. Ad diplostemones accedit staminum numero ad loculos duplo.

Fructus subrotundus, sex lineis percursus b), etiam longus, coronatur flore monopetalō, deciduo, nudo, tubuloſo c), tubo prope ovarium ventricoso, porro hinc exfecto d); inde in ligulam educto e). Idem fructus placenta informi superne terminatur, in qua breviter petiolata stella, cava, sex radiorum f). Ei adhaerent stamina sex sessilia, quorum quodlibet quadriloculare g) antheram habet, & pro gemino stamine haberi potest. Fructus b) sexlocularis, polyspermus. Semina angulosa i).

*1029. ARISTOLOCHIA foliis cordatis, caule erecto, floribus axillaribus, confertis, LINN. I. p. 1364.

Aristolochia Clematitis vulgaris CLUS. p. LXXI.

Aristolochia multiflora RIVIN. t. 116. monop. irreg.

Aristolochia Clematitis BLAKWELL. t. 255. DODON. purg. p. 16. MILLER. t. 51.

Non

f) Emend. VI. n. 50.

e) Butibac. p. 92.

a) Aristolochia tercia longa, quæ Clematitis; ramulis tenuibus, foliis refertis subrotundis, minori semifervivo similibus: flores rutæ: radices longiores, tenues, crasso cortice & odorato DIOSC. L. III. c. 4.

Aristolochia Αριστολοχίας, nobis malum terre.

Unum radicibus rotundis, foliis inter Malvam & Hedera, &c. PLIN. L. XXV. p. 54. IX. c. 22.

b) TOURNEF. G. F.

c) A. F. d) A.

e) B. f) F.

g) MALPIGHII f. 172.

b) TOURNEF. H. i) L. I.

Non nimis credo veram esse civem. In vineis tamen circa *Laffaraz*, *Bonneville*, *Douanne* & alibi paucim provenit.

Radix longe serpens, teres, fibrosa. Caules prostrati & recti, cubitales & ultra. Folia alterna, distantia, cordiformia. Flores aliquot conjuncti, in petiolis unifloris, ex alis foliorum penduli, ex luteis virent, fere emarginati.

Sapor acris, amarus, vehemens, ut etiam vicinia sibi vina gallica corrumpere dicatur k). Odor una acris, penetrabilis. Extractum spirituosum amarissimum, subacre, durabili acrimonia, aquosum subsalsum, amaricans k*). Radicis vires externe vulnerariæ sunt, & alexipharmacæ, ad ulcera vetusta, cum carie, & ad carnes fungosas compescendas utiles l); tum pulveris, tum vini cum radice cocti. Intus sumta radix vires vitæ languentes excitat, in cachexia, ad retentos menses, ad lochia eliminanda, ad subigendum illud lentum virium cibum coquentium vitium, ex quo podagra m) nascitur. Poteſt ad drachmam dari, nam magna dosi vomitum movet n), & alioquin longo uſu ventriculi villosam membranam abſtergit, & o) delet, ut in infuso ad roborandum ventriculum parato Monasterii celebri p) experiendo conſtituit. In hæmorrhoidibus internis decocta cum radice aqua pota, & in clyſtere adhibita, etiam ulcera sanavit q). Effentia in podagra fumitur, fere ad octoginta guttas r). Eadem a Biennensi pharmacopola WITSIO in arcanis antipodagricis habita eſt. Eadem porro, quando color partem fluidiorem dissipavit, rubram melluginem relinquit, quæ cum faccharo in syrupo coquitor s), ad podagram utilem. Antidotum in Aristolochia adverſus viperæ morbum alii quæſiverunt t).

1029 (†). ARISTOLOCHIA foliis cordatis crenulatis, subtus reticulatis, petiolatis, floribus ſolitariis GOUAN. LINN. II. p. 1361.

Pistolochia DODON. purg. p. 19. pempt. p. 325. CLUS. hort. p. LXXII.

Aristolochia polyyrhizos I. B. III. p. 561.

BATTIRANUS Botanicus, in monte Zeze vallis Tellinæ.

Radices etiam teretes, numeroſæ. Caules angulofi, male ſubrecti. Folia petiolata, cordata, obtusa, per oram ferrata. Fructus petiolatus, ſolitarius, ovatus, lineis fulcatus. Flos minor, tubo & principio petali flavo v), fine latiori, ex ſanguineo nigro.

II. DIFFORMES POLYPETALÆ.

F R A X I N E L L A TOURNEFORT. t. 243.

D I C T A M N U S LINN. n. 522.

Calyx profunde quinquefidus, caducus, segmentis acutis a), hinc ternis, inde binis. Petala quinque, in ſemicirculum diſpoſita b), petiolo longo, ipſa ex ovatis acute, venosa. Quatuor petala ſurſum eriguntur, unum descendit, & inferius etiam ſtamina ſeptem ad c) decem, ſurſum curva, arcte congeſta. Sub antheris globuli viſcidi d). Fructus unilocularis videtur, fit tamen ſiliquis quinque ſeparabilibus e), ſuperne latioribus, bivalvibus, in fine ſuo f) cornutis, polyspermis, quæ per ma- turitatē elatiſce aperiuntur g). Semina nitida. Tuba ſimplex, deorsum verſa.

1029**. FRAXINELLA CLUS. Pannon. p. 54. bij. p. 99. DODON. purg. p. 83. RIVIN. pentap. irreg. t. 132.

Icon aenea GESNERI n. 165.

Diſcamnus albus, Fraxinella BLAKWELL. t. 75.

Diſcamnus LINN. p. 548. MILLER. t. 123.

Siliquæ etiam & petala in folia degenerant b).

Albam separat Cl. LUDWIG. de colore plant. Sed ea non eſt spontanea.

Circā

k) CLUSIUS. MAGNOL.

k*) CARTHUSSE mat. med. nov. I p. 515.

I) BURGHARD. Vener. Krankh. p. 1030.

m) HENGSTMAN. Specif. German. p. 22.

n) CHOMEL.

o) BOERHAAVE.

p) BRESI. Saml. ann. 1724, m. Januar.

q) CHOMEL.

r) Ad arthritidem BURGGRAV. diſcl. p. 1031.

s) BENNET. theatr. tabid. p. 187.

(†) Error in Numeris ex mala divinatione numeri plantarum natus eſt, cum diversis in civitatibus utrumque volumen necesse eſſet prelo ſubjicere.

T t t t t

t) Phil. Transf. n. 212.

v) Nigroluteum MARANTA p. 23. qui ſibi inventam tribuit.

a) TOURNEFORT. D.D.

b) A.A.

c) Decem E.E.E. Novem anc. mem. T. X. p. 12.

d) IC. BLAKWELL.

e) F.

f) F.G.

g) Anc. mem. X. p. 40.

b) Anc. mem. I. c.

VII. D I P L O S T E M O N E S.

Circa Basileam, ubi olim LOBELIUS. Circa *Scaphusiam* in monte *Rauden*. In Valesia inter *Loeche* & *Viege* ad viam regiam.

Speciosæ plantæ caulis erectus, ad duos & tres pedes, & ultra, adscendit. Rami angulosi, adscendentibus. Folia pinnata, extremo impare, viscida, nitida, firma, ovato lanceolata, per oram argute dentata, fere septena. Flores in speciosas spicas, ex petiolis unifloris & bifloris, rubiginosis & viscidis, in spontanea planta subpurpurei, cum tota planta odorati, odore quodam Citri, quem plurimum amo i).

Vires utique promittit non debiles, et si non est Dictamnus k) veterum Creticus. Ipse exhalans vapor in loco obscuro flammarum concipit l). Vis princeps est in cortice, & in oleo essentiali, quod copiosum ineft m), & cum aqua adscendit, plantæque odorem retinet. Una sal concretus adscendit. Infusum spirituoso aquoso amarius est, & plus habet virium, recte etiam ipsa planta datur n); idem menses & lochia pellit. Aqua o) cosmetica est. Nondum autem vires pro dignitate exploratæ sunt. Recentem radicem virus olere CRANZIUS p). Vetustam inutilem esse facile credo q).

IX. TRICOLOBÆ & DYCOLOBÆ.

His de numero staminum denario duo aut tria deficiunt.

I. TRICOLOBÆ.

HIPPOCASTANUM TOURNEFORTII t. 382.

ÆSCULUS LINN. n. 462.

Adeo nunc invaluit hæc arbor, ut ubique ad vias reperiatur, perinde ut Juglans, & eodem jure beat pro indigena reputari.

Calyx exiguis, campaniformis, quinquedentatus, obtusus, lacer r). Petala quinque s) ex calyce nata, patula, tria, etiam duo, superiora maculata; duo, etiam tria, inferiora parva, omnia flaccida, subhirsuta, quasi sericea, per oras plicata. Stamina septem, longis filamentis. Tuba simplex, fine crasso t), Castaneæ persimilis, hispidus. Fructus trilocularis, trivalvis: in quovis loculo semina duo; quorum aliqua abortiunt.

1029***. HIPPOCASTANUM.

Castanea folio multifido CLUS. hist. p. 7. App. alt. p. 1.

Æsculus floribus heptandris LINN. p. 488.

Wilde Caſtanie CRAMER. t. 23.

Duas varietates constantes facit MICHELI pref. ad hort. flor. p. LII.

Ante 200. annos ex oriente adlata.

Arbor speciosa, ramosa, disciplinæ capax. Folia pulchra, septena, rhomboidea, circumferrata, medium maximum, lateralia minora. Flores in erectos perpulchros racemos, albi, flavo, aut rubro, distincti.

Arbor fere inutilis, nisi ad ambulacra. Tandem reperi, oves integris feminibus pasci, & bene ab eo cibo habere. Deinde cum aqua cocta, etiam cortem nutriret. Cum eadem in saponaceum gluten abeunt, quo linteal utiliter eluuntur, ut saponis compedium fiat. Denique in Italia propositum est, corticem, loco Peruvianæ Cinchonæ, in febribus intermittentibus exhibere; neque tentamen successu caruit v).

II. DICOLOBÆ. DUOBUS STAMINIBUS DEFICIENTIBUS.

ACER a) TOURNEFORTII t. 386.

LINN. n. 1155.

Calyx b) quinquefidus, coloratus. Receptaculum balsamicum c), tuberculosum, rotundum,

i) BOCCONE mus. di piante. p. 53.

k) Esse P. HESSUS p. 38.

l) NOLLET Cours de Physique IV. p. 300.

m) CARTHEUSERE. mat. med. p. 482.

n) NEUMAN.

o) C. DE HONESTIS IN MESURN. p. 150. b.

p) Mater. med. I. p. 145.

q) LEWIS mat. med.

r) TOURNEF. D.

s) A. t) E. v) ZANICHELLI de Hippocast.

a) Acer secundum elegancia citro. *Album*(1029****)trans alpes, & in transpadana nascitur. Alterum criso macularum decursu in Rhætia. Græci faciunt campestre, non crispum, & montanum crispum, & tertium Zygias, rubente ligno fissili PLIN. L. XVI c. 15. Σφενδαμυνος acer, arbor solida & sicca SUIDAS III. p. 416.

b) TOURNEF. C.

v) ad C.

dum, intra calycem. Ex eo petala quinque *d*), elliptica, calycis longitudine. Stamina octo, etiam decem. Tuba bicornis *e*). Duæ capsulæ monospermæ, eductæ ad latus suam quæque alam, recurvam *f*), multo suo femine majorem. nostris flores fere semper androgyni; alii scriptores non solum mares & feminas in eadem cum secundis planta invenerunt, sed etiam mares in tota stirpe folios *g*).

1029**.** ACER foliis quinquelobis, dentibus acutis, intervallis lunatis, racemis erectis.

Acer major CAMERAR. Epit. p. 63.

Acer montanus orientalis, *Platani foliis atrovirentibus* PLUKNET. p. 7. t. 252. f. 1.

Acer platanodes MUNTING. phytogr. f. 11. MILLER. t. 8.

Icon GESNERI fasc. t. 17. p. 15.

Leine CRAMER. t. 7.

Acer foliis quinquelobis, acuminatis, acute dentatis, glabris, floribus corymbosis, LINN. II. p. 1496.

Passim in sylvis montanis circa *Münchenstein*, prope arcem *Falkenstein*, circa *Dornach*: inter *Grieti* & *Gempen*, in monte *Muteto*. Inter *Bruntrut* & *Biel*. *Au Coutil*, en allant à *Pertuis GAGNEBIN*, & in prato des *Mailles au droit de Renans*. In monte *Uetliberg*, circa *thermas Fabriæ*.

Arbor minus, ut puto, excelsa, quam proxima 1029****. Folia *b*) teneriora, glabra, subitus venosa, quinquelobata & septilobata, ora non ferrata, sed argute & profunde dentata. Racemi erecti, minus, quam sequenti, multiflori. Flores majores, nobis androgyni, calycis segmenta ovata, petala petiolata, latiora, ovata, ex albo viridia. Ea petala ex basi circuli balsamici nascuntur. Inter stamna octo tumores rotundi. In scrobe anuli balsamici sedet ovarium, immaturum thlaspidum. Partes floræ disruptæ latefcunt.

1029**.** ACER foliis quinquelobis, acute ferratis, racemis pendulis.

Platanus TRAG. p. 1125. b.

Icon GESNERI lign. 163. an. 163.

Acer major DODON. pempt. p. 840.

Grand Erable, ou *Faux Sicomore Spectacle de la Nature* II. p. 469.

Icon GESNERI fasc. I. n. 18.

Icon 9. Du HAMEL. & t. 6. CRAMERI.

II. Rotundioribus foliorum segmentis RAI Syllog. exter. p. 49. circa Genevam: EHRMAN.

Alsat. & TRAGUS, ut puto.

Acer foliis quinquelobis, inæqualiter ferratis, floribus racemosis LINN. II. p. 1495.

III. Folio utrinque viridi EHRMANN.

Arbor excelsa, in sylvis & montanis frequens.

Album lignum & venosum. Folia quinqueloba, lobis extremis minimis, medio maximo, ora acute, sed brevibus dentibus, alterne majoribus, ferrata, inferne modo pallida, modo hirsuta, nervis notabilibus inscripta. Flores in denlos racemos pendulos congesti, exigui, manifesto androgyni, ut nonnulli flores abortent. Calycis folia acutiora. Flos multo minor: nuces huic, & reliquis junioribus, fere hirsutæ. Huic materies levis, ad tornatorum opera utilis. Tuberum *i*) vetusti aceris magna est pulchritudo, quæ crispis venis variegantur.

Etiam in Europa ex hoc Acere toto anno *Idulcis succus fluit* *k*), Betulini hastenus similis.

Ex eo succo, ut ex Americano, Saccharum parari potest *l*), parcus equidem *m*).

1029**.** ACER foliis semitrilobis, obtusis, lobis lateralibus emarginatis.

GESNERI Icon an. 164.

Acer TABERNÆM. p. 973. minor DODON. p. 840.

Acer vulgare, minori folio I. B. I. P. II. p. 166.

Erable Spectacle de la Nature II. p. 462.

& *Petit Erable* p. 466.

Ic. T. 29. CRAMER.

T t t t 2

II. Fructu

a) 1.2.3.4.5.

e) E.

f) G.H.

g) v. n. 1029****.

h) Du HAMEL t. II. n. 3.

i) Tuber Aceris est venis excellens PLIN. L. XVI. c. 16.

add. CRAMER.

k) LISTER. Phil. Transf. abr. II. p. 686. Fränk. Anmerk.

IV. p. 40.

l) K swenska wetensk. handl. 1754. trim. III.

m) BIRCH. IV. Nullum Du HAMEL p. 55.

II. Fructu rubente RAI *Syn. III.* p. 470.

Acer foliis lobatis obtusis, emarginatis LINN. II. p. 1497.

Hic frutex est, in sepiibus & in fylvis frequens.

Cortex rugosus, fissus, scaber. Folia conjugata, cruciata, longe petiolata, semitriloba *n.*, lobis lateralibus obtuse semibifidis, medio semitrifido, omnibus laciniis obtusis; superiora magis semiquinqueloba. Dantur tamen etiam folia acutiora, majora, praecedentis similiora. Summus ramus quilibet fert racemum florum, ex longis petiolis compositum, minus multiflorum, quam priores. Flores subvirentes, in nostra androgyni, tamen ut etiam mares a Cl. viris visi sint, etiam in propriis arboribus foli. Stamina etiam dena vidi, ex propriis nata foveolis. Discus ille fungosus, stella octo radiorum inaequalium inscribitur, & ex radiorum intervallis stamina prodeunt. Dantur & flores, quorum fructus abortiunt *o).*

Ad aliqua instrumenta adhibetur, ut ad recipiendos tubos stlopetarios, zu *Flinten-Schäften p.*

n.) Conf. DU HAMEL.

o) Omnes flores masculos esse BOEHMER. p. 154. Mares

floribus sterilibus vidit VAILLANTIUS. In Cretico

Acere flores mares Du HAMEL I. p. 30. In Canadenfi

p. 31.

p. 2). CRAMER.

FINIS TOMI PRIMI.

B E R N A E.

Ex Officina DAN. BRUNNERI & ALB. HALLERI.

